

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 14 augusti 2014

610/2014

Kreditinstitutslag

Utfärdad i Helsingfors den 8 augusti 2014

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

AVDELNING I

RÄTT ATT BEDRIVA KREDITINSTI- TUTSVERKSAMHET

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om rätten att bedriva kreditinstitutsverksamhet, om de krav som ställs på verksamheten och om tillsynen över att kraven efterlevs. Dessutom föreskrivs om rätten att bedriva annan affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel.

Bestämmelser om ett utländskt kreditinstituts rätt att bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland och om de krav som ställs på denna verksamhet finns i 12 §, 2 kap. 2 § 2 mom. och 16—19 kap.

I 6 och 8 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) föreskrivs om tillämpning av

denna lag på värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster.

2 §

Annan lagstiftning om kreditinstitutsverksamhet

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s tillsynsförordning*, samt i de tekniska standarder som avses i tillsynsförordningen och som har antagits genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut finns bestämmelser om de krav som ska ställas på kreditinstituts finansiella ställning. Bestämmelser om kreditinstitut finns dessutom i de tekniska standarder som har antagits genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut och som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv

RP 39/2014
EKUB 6/2014
RSv 62/2014

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (32013L0036); EUT nr L 176, 27.6.2013, s. 338-436
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (32013R0575); EUT nr L 176, 27.6.2013, s. 1-337

2006/48/EG och 2006/49/EG, nedan *kreditinstitutsdirektivet*.

På kreditinstitut i aktiebolagsform tillämpas utöver denna lag lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), på sparbanker sparbankslagen (1502/2001), på kreditinstitut i andelslagsform lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) och på hypoteksföreningar lagen om hypoteksföreningar (936/1978).

I lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010) föreskrivs om kreditinstituts rätt att bedriva hypoteksbanksverksamhet.

Bestämmelser om kreditinstituts skyldighet att höra till ersättningsfonden för investerarskydd finns i lagen om investeringstjänster.

I lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) och i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) föreskrivs om trygghet av inlåningsbankers verksamhet då dessa har råkat i ekonomiska svårigheter.

I 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster föreskrivs om tillämpning av lagen om investeringstjänster på kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster.

3 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av denna lag samt av bestämmelser och föreskrifter som utfärdas med stöd av den.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. och 4 § ska Europeiska centralbanken, nedan *ECB*, övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 3 och 6—11 kap. och med stöd av dem utfärdade författningar, då tillsynen över kreditinstituten har överförts till ECB med stöd av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, nedan *SSM-förordningen*. I *SSM-förordningen* föreskrivs om fördelningen av behörighet mellan Finansinspektionen och ECB vid bedömning av aktie- och andelsägares lämplighet enligt 3 kap., vid beviljande av koncession enligt 4 kap. och vid fastställande

av kontracykliska buffertkrav enligt 10 kap. 4 § samt om ECB:s rätt att för överträdelse av EU:s tillsynsförordning påföra sådana administrativa påföljder som avses i 20 kap.

Vad som i denna lag föreskrivs om Finansinspektionens uppgifter vid tillsynen över andra EES-kreditinstituts filialer i Finland och om Finansinspektionens uppgifter i anslutning till kreditinstituts filialer i andra stater inom Europeiskt ekonomiskt samarbetsområdet (*EES-stat*), ska tillämpas på ECB om tillsynen över ett utländskt EES-kreditinstitut eller kreditinstitut i enlighet med 2 mom. har överförts till ECB.

Bestämmelser om tillsynsuppgifterna för en sammanslutnings centralinstitut vid tillsynen över sammanslutningens medlemskreditinstitut finns i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010).

Bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med Europeiska bankmyndigheten utfärdas särskilt.

Av Finansinspektionens webbsidor ska tydligt framgå över vilka kreditinstitut och moderföretag ECB och på motsvarande sätt Finansinspektionen utövar tillsyn eller grupp-baserad tillsyn i enlighet med *SSM-förordningen*. Av webbsidorna ska dessutom tydligt framgå vilka samarbetsarrangemang ECB och Finansinspektionen har avtalat om när det gäller tillsynen och den grupp-baserade tillsynen över kreditinstitut.

4 §

Grupp-baserad tillsyn

Finansinspektionen övervakar på basis av moderföretagets konsoliderade finansiella ställning kreditinstitut som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp, enligt vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning och nedan i denna lag. I lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker föreskrivs om tillsynen över sammanslutningen av inlåningsbanker på basis av dess konsoliderade finansiella ställning.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska dessutom tillämpas på kreditinstitut vars moderholdingföretag har säte i

1) Finland och som i fråga om balansom-

slutningen är det största av moderholdingföretagets dotterkreditinstitut,

2) en annan EES-stat och

a) det i moderholdingföretagets hemstat inte finns något utländskt kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen, och

b) kreditinstitutets balansomslutning är större än något annat av de dotterkreditinstituts eller utländska dotterkreditinstituts balansomslutning som har sitt säte i en EES-stat,

3) som är dotterföretag till ett kreditinstitut som avses i 1 eller 2 punkten och som har ett dotterföretag eller intresseföretag i ett kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag som är auktoriserat i en stat utanför EES,

4) för vars del Finansinspektionen enligt 11 kap. 13 § med de myndigheter i andra EES-stater som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut som hör till en finansiell företagsgrupp har avtalat att Finansinspektionen är den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen över utländska kreditinstitut och att finsk lag ska tillämpas på den gruppbaseade tillsynen.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut som avses i 1 mom. eller ett holdingföretag som avses i 15 § 1 mom. besluta att vid tillämpningen av denna lag och EU:s tillsynsförordning som ett sådant moderföretag som avses i 2 mom. inte ska betraktas ett holdingföretag som samtidigt är ett konglomerats holdingföretag enligt 2 § 1 mom. 12 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004), till den del som de krav som ställs på konglomeratets finansiella ställning motsvarar kraven enligt denna lag och EU:s tillsynsförordning. Finansinspektionen ska före beslut som avses i detta moment begära yttranden från de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 1 mom. 14 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Denna paragraf ska inte heller tillämpas om Finansinspektionen enligt 11 kap. 13 § med de myndigheter som svarar för tillsynen över andra utländska kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen har avtalat att en behörig myndighet i en annan EES-stat ska svara för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet.

Definitioner

5 §

Kreditinstitutsverksamhet

Med *kreditinstitutsverksamhet* avses i denna lag affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel samt i att erbjuda krediter eller annan finansiering för egen räkning.

Som finansiering enligt 1 mom. betraktas inte betalningstid som den som säljer varor eller tjänster beviljar köparen och inte heller finansiering uteslutande till sådana företag inom samma koncern som inom ramen för sin affärsverksamhet inte erbjuder finansiering enligt 1 mom.

6 §

Återbetalbara medel

Med *återbetalbara medel* avses i denna lag medel som inlånats i affärsverksamhet.

Med *medel som ska återbetalas på anfordran* avses i denna lag andra återbetalbara medel än sådana som inlånats för en viss tid och som borgenären enligt avtalsvillkoren kan säga upp till betalning genast eller efter en uppsägningstid på högst 30 dagar, samt återbetalbara medel som inlånats för viss tid men högst 30 dagar eller vilka borgenären kan säga upp före förfallodagen även i andra fall än i exceptionella situationer som särskilt nämns i avtalsvillkoren.

7 §

Kreditinstitut

Ett *kreditinstitut* är ett företag som har koncession för kreditinstitutsverksamhet enligt 4 kap. Ett kreditinstitut kan vara en inlåningsbank eller ett kreditföretag.

Med *utländskt kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt företag som i huvudsak bedriver kreditinstitutsverksamhet och som är underställt motsvarande tillsyn som ett kreditinstitut enligt denna lag.

Med *utländskt EES-kreditinstitut* avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sitt säte i en annan EES-stat

än Finland och som av den behöriga myndigheten i den staten har beviljats auktorisation för kreditinstitutsverksamhet.

Med *kreditinstitut från tredjeland* avses i denna lag ett utländskt kreditinstitut som enligt stadgarna har sitt säte i en stat utanför EES och som av den behöriga myndigheten i den staten har beviljats auktorisation för kreditinstitutsverksamhet.

8 §

Inlåningsbank

En *inlåningsbank* är ett kreditinstitut som enligt sin koncession får ta emot inlåning från allmänheten.

Inlåningsbanken kan vara ett aktiebolag, ett andelslag eller en sparbank.

Inlåningsbanker ska höra till insättningsgarantifonden enligt 14 kap.

9 §

Inlåning

Med *inlåning* avses i denna lag återbetalbara medel som helt eller delvis ska ersättas ur insättningsgarantifonden i enlighet med 14 kap. 8 §.

Vid marknadsföring får ordet "inlåning" användas, antingen som sådant eller som ett sammansättningsled, endast i fråga om penningmedel som avses i 1 mom. Vid marknadsföring som gäller mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten får förfarandet inte heller i övrigt försvåra särskiljandet av inlåning från andra återbetalbara medel.

10 §

Kreditföretag

Ett *kreditföretag* är ett kreditinstitut som från allmänheten får ta emot andra återbetalbara medel än inlåning.

Kreditföretaget kan vara ett aktiebolag, ett andelslag eller en hypoteksförening.

11 §

Finansiellt institut

Med *finansiellt institut* avses i denna lag

ett företag som definieras i artikel 4.1.26 i EU:s tillsynsförordning.

12 §

Hemstat

Med *hemstat* avses i denna lag den stat där ett utländskt kreditinstitut enligt stadgarna har sitt säte och vars behöriga myndighet har beviljat kreditinstitutet auktorisation för kreditinstitutsverksamhet.

13 §

Filial

Med *filial* avses i denna lag ett kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts driftställe i någon annan stat än hemstaten, när driftstället i rättsligt avseende är en del av kreditinstitutet eller det utländska kreditinstitutet och bedriver kreditinstitutsverksamhet eller annan affärsverksamhet som är tillåten för kreditinstitut.

14 §

Tjänsteföretag

Med *tjänsteföretag* avses i denna lag ett sådant anknutet företag som avses i artikel 4.1.18 i EU:s tillsynsförordning.

15 §

 Holdingföretag

Med *holdingföretag* avses i denna lag ett företag enligt definitionen i artikel 4.1.20—21 i EU:s tillsynsförordning.

Finansinspektionen ska, efter att ha fått kännedom om att ett företag som inte är ett kreditinstitut eller värdepappersföretag har blivit moderföretag till ett kreditinstitut, utan dröjsmål besluta om huruvida företaget ska betraktas som ett holdingföretag.

Finansinspektionen ska föra en förteckning över holdingföretag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som enligt denna lag står under Finansinspektionens tillsyn. Finansinspektionen ska sända förteckningen och ändringar i den för kännedom till

övriga behöriga EES-tillsynsmyndigheter, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten.

16 §

Finansiell företagsgrupp

Med *finansiell företagsgrupp* avses i denna lag en koncern som består av koncernens moderkreditinstitut eller utländska moderkreditinstitut, ett sådant kreditinstituts moderholdingföretag som inte är ett värdepappersföretag (*den finansiella företagsgruppens moderföretag*) samt sådana dotterföretag till moderföretaget som är kreditinstitut, utländska kreditinstitut, värdepappersföretag eller med sådana jämförbara utländska företag, finansiella institut eller tjänsteföretag (*den finansiella företagsgruppens dotterföretag*). Med koncern, moderföretag och dotterföretag avses i denna lag detsamma som i bokföringslagen (1336/1997) samt med sådana jämförbara utländska koncerner, moderföretag och dotterföretag.

17 §

Kärnprimärkapital

Med *kärnprimärkapital* avses i denna lag kärnprimärkapital enligt artikel 26 i EU:s tillsynsförordning.

18 §

Utläggande på entreprenad

Med *utläggande på entreprenad* avses i denna lag åtgärder som vidtas i samband med ett kreditinstituts verksamhet och som innebär att någon annan tjänsteleverantör tillhandahåller sådana funktioner eller tjänster för kreditinstitutet som kreditinstitutet annars skulle sköta själv.

19 §

Europeiska bankmyndigheten, Europeiska bankkommittén och Europeiska systemrisknämnden

Med *Europeiska bankmyndigheten* avses i

denna lag den myndighet som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, nedan *Europeiska banktillsynsförordningen*.

Med *Europeiska bankkommittén* avses i denna lag den kommitté som avses i kommissionens beslut 2004/10/EG om inrättande av Europeiska bankkommittén.

Med *Europeiska systemrisknämnden* avses i denna lag den nämnd som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd.

20 §

Ledning och verkställande ledning

Med *ledning* avses i denna lag ett kreditinstituts styrelse och, om institutet har ett förvaltningsråd, förvaltningsrådet och verkställande direktören samt alla de direkt under verkställande direktören verksamma som sköter kreditinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder kreditinstitutets verksamhet.

Med *verkställande ledning* avses i denna lag ett kreditinstituts verkställande direktör samt alla de direkt under verkställande direktören verksamma som sköter kreditinstitutets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder kreditinstitutets verksamhet.

2 kap.

Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning hos allmänheten

1 §

Koncessionsplikt för kreditinstitutsverksamhet

Kreditinstitutsverksamhet får inte bedrivas utan koncession enligt denna lag.

2 §

Kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Någon annan än ett kreditinstitut får inte bedriva affärsverksamhet som består i att från allmänheten ta emot återbetalbara medel på annat sätt än genom emission av värdepapper som avses i 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012), om inte något annat föreskrivs i 3 § i detta kapitel.

Det som i 1 mom. föreskrivs om kreditinstitut gäller också utländska EES-kreditinstitut och finländska filialer till tredjeländers kreditinstitut som har koncession för kreditinstitutsverksamhet i Finland enligt denna lag.

3 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Bestämmelserna i 2 § begränsar inte

1) Finlands Banks rätt att från allmänheten ta emot återbetalbara medel,

2) fondbolags rätt att bedriva fondverksamhet enligt lagen om placeringsfonder (48/1999),

3) värdepappersföretags och fondbolags rätt att tillhandahålla sparavtal enligt lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009),

4) försäkringsföretags rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt försäkringsbolagslagen (521/2008),

5) rätten att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betalningsinstitut (297/2010),

6) rätten för en AIF-förvaltare att förvalta en investeringsfond enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014).

Aktiebolag och andelslag får dessutom trots 2 § från allmänheten ta emot återbetalbara medel genom att erbjuda andra skuldinstrument än sådana som ska återbetalas på anfordran. Om dessa skuldinstrument erbjuds till allmänheten på andra sätt än genom att värdepapper emitteras till allmänheten enligt värdepappersmarknadslagen, ska aktiebolaget eller andelslaget upprätta och offentliggöra delårsrapporter, bokslut och bokslutskommun-

nikéer, med iakttagande av 7 kap. 5—13 § i värdepappersmarknadslagen. På undantag från informationsskyldigheten enligt denna paragraf tillämpas 7 kap. 18 § i värdepappersmarknadslagen.

Bestämmelser om utländska värdepappersföretags, fondbolags, försäkringsbolags och betalningsinstituts rätt att tillhandahålla tjänster i Finland inom ramen för sin koncession utfärdas särskilt.

4 §

Firma

Andra än inlåningsbanker, Finlands Bank och Nordiska Investeringsbanken får i sin firma eller annars i sin verksamhet använda ordet "bank" endast om det är uppenbart att användningen av ordet inte på ett missvisande sätt hänvisar till inlåningsbanksverksamhet.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. får ett företag i sin firma använda en hänvisning till firman för en inlåningsbank som hör till samma koncern som företaget eller till sammanslutningen av inlåningsbanker.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller även bifirma och sekundära kännetecken.

Bestämmelser om användningen av utländska kreditinstituts firma i Finland finns dessutom i 18 kap. 9 §.

3 kap.

Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinstitut

1 §

Anmälningskyldighet vid förvärv och avyttring av aktier och andelar

Den som har för avsikt att direkt eller indirekt förvärva aktier, andelar, placeringsandelar eller grundfondsandelar i ett kreditinstitut ska underrätta Finansinspektionen om detta på förhand, om

1) förvärvet leder till ett innehav på minst 10 procent av kreditinstitutets aktiekapital, andelskapital eller grundfond,

2) innehavet blir så stort att det motsvarar

minst 10 procent av röstetalet för samtliga aktier eller andelar, eller om

3) innehavet annars berättigar till att utöva inflytande som är jämförbart med ett innehav som avses i 2 punkten eller annars till betydande inflytande i kreditinstitutets förvaltning.

Om avsikten är att öka innehavet enligt 1 mom. så att det till följd av förvärvet utgör minst 20, 30 eller 50 procent av kreditinstitutets aktie- eller andelskapital eller grundfond eller så att innehavet kommer att medföra en så stor andel av det röstetal som samtliga aktier eller andelar medför eller så att kreditinstitutet blir ett dotterföretag, ska också detta förvärv förhandsanmälas till Finansinspektionen.

Vid beräkning av den ägarandel och röstandel som avses i 1 och 2 mom. tillämpas 2 kap. 4 § och 9 kap. 4—7 § i värdepappersmarknadslagen. Vid tillämpningen av detta moment beaktas inte aktier och andelar som den anmälningsskyldige för högst ett år har förvärvat i samband med en värdepappersemission eller med stöd av sin verksamhet som marknadsgarant och utifrån vilka den anmälningsskyldige inte har rätt att utöva rösträtt i ett företag eller i övrigt påverka verksamheten i företags ledning.

En anmälan enligt 1 eller 2 mom. ska göras också när det i innehavet ingående antalet aktier eller andelar sjunker under någon av de gränser för innehav som anges i 1 eller 2 mom. eller om kreditinstitutet upphör att vara dotterföretag till det anmälningsskyldiga företaget.

Kreditinstitutet och dess holdingföretag ska minst en gång per år underrätta Finansinspektionen om ägare till andelar enligt 1 och 2 mom. och om innehavens storlek samt utan dröjsmål anmäla sådana förändringar i ägarandelarna som har kommit till dess kännedom. Ett företag vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad som avses i 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) ska dessutom ge den Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten som avses i 2 kap. 13 § i värdepappersmarknadslagen information enligt detta moment.

En anmälan enligt 1 och 2 mom. ska innehålla behövliga uppgifter och utredningar om

1) den anmälningsskyldige och dess tillförlitlighet och finansiella situation,

2) den anmälningsskyldiges innehav och övriga bindningar i kreditinstitutet,

3) avtal om och finansiering av förvärv och, i sådana fall som avses i 2 mom., om syftet med innehavet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till anmälningar enligt 1 och 2 mom.

2 §

Begränsning vid förvärv av aktier och andelar

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att till ECB göra framställning om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 1 § i detta kapitel finns i 32 a § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) och bestämmelser om beslutsförfarandet i 32 b § i den lagen.

En anmälningsskyldig får inte förvärva aktier eller andelar som avses i 1 § förrän ECB har fattat beslut enligt 1 mom. eller förrän den tidsfrist för beslutsfattande som anges i 32 b § i lagen om Finansinspektionen har löpt ut, om inte något annat bestäms vid behandlingen av ärendet.

4 kap.

Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet

1 §

Koncessionsansökan

ECB beviljar koncession för kreditinstitut, på ansökan som ska riktas till Finansinspektionen, så som föreskrivs i SSM-förordningen, förordningar och beslut som ECB utfärdat med stöd av den samt i detta kapitel. Koncession kan beviljas för verksamhet som inlåningsbank eller kreditföretag. Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om vilka utredningar som ska fogas till ansökan.

Insättningsgarantifondens yttrande ska begäras om en inlåningsbanks koncessionsansökan. Dessutom ska yttrande begäras från den

i lagen om investeringstjänster avsedda ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet enligt sin bolagsordning eller sina stadgar får tillhandahålla investeringstjänster.

Om koncession söks av ett dotterföretag till ett utländskt kreditinstitut eller till ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag eller ett försäkringsbolag och kreditinstitutet eller företaget har auktorisation i en annan EES-stat eller av ett dotterföretag till ett utländskt kreditinstitut eller annat ovan avsett utländskt företags moderföretag, ska yttrande begäras från den statens behöriga tillsynsmyndighet. Ett yttrande ska begäras också i det fall att samma fysiska eller juridiska personer har bestämmande inflytande såväl i det sökande företaget som i det utländska kreditinstitutet eller i något annat av de utländska företag som avses ovan. I en begäran som avses i detta moment ska den som ger yttrande ombes att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt de chefers goda anseende och erfarenhet, som ingår i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att överlämna de uppgifter om ovan nämnda omständigheter som är relevanta när det gäller att bevilja koncession för eller utöva tillsyn över kreditinstitutet.

Om de uppgifter som enligt 1 mom. är en förutsättning för koncession förändras i något väsentligt avseende efter att koncessionen beviljats, ska kreditinstitutet lämna en anmälan om förändringarna till Finansinspektionen. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om hur anmälan ska lämnas och om innehållet i den.

2 §

Förslag till koncessionsbeslut

Finansinspektionen ska ge ECB ett beslutsförslag om ett kreditinstituts koncession inom fyra månader efter att ha tagit emot ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter det att sökanden har lämnat in den dokumentation och information som behövs för att avgöra ärendet. Koncessionsbeslutet ska dock alltid ges inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen kan, efter att ha hört sökanden, förena koncessionsförslaget med

sådana begränsningar och villkor för kreditinstitutets affärsverksamhet som är nödvändiga för tillsynen. Efter att koncessionen beviljats kan Finansinspektionen på ansökan föreslå att ECB ändrar koncessionsvillkoren.

Om något förslag till koncessionsbeslut inte har getts inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden överklaga genom besvär. Överklagandet och behandlingen av detta ska ske på samma sätt som vid överklagande av ett avslag. Ett sådant överklagande kan göras till dess att ett beslutsförslag eller negativt beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärmyndigheten om beslutsförslaget eller det negativa beslutet om det har meddelats efter överklagandet. Bestämmelser om anförande av besvär enligt detta moment och om behandlingen av besvären finns till övriga delar i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

3 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Koncession ska beviljas om det på basis av den information som kommit in kan säkerställas att kreditinstitutets ägare och grundare uppfyller de krav som föreskrivs i 4 § och att kreditinstitutet uppfyller kraven enligt 5 och 10 kap. i fråga om verksamhet och finansiell ställning. Koncession kan beviljas också för ett nytt kreditinstitut innan det registreras.

4 §

Betydande ägares och grundares tillförlitlighet

De som direkt eller indirekt äger minst tio procent av ett kreditinstituts aktiekapital eller en andel som medför minst tio procent av den rösträtt som dess samtliga aktier medför ska, liksom kreditinstitutets grundare, vara tillförlitliga.

Den anses inte vara tillförlitlig som på de grunder som föreskrivs i 32 a § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008) kan förbjudas att förvärda aktier eller andelar i kreditinstitut.

5 §

Koncession för europabolag och europeiska kooperativa föreningar

Koncession beviljas också för europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag, nedan *europabolagsförordningen*, och som har beviljats motsvarande koncession i en EES-stat och har för avsikt att flytta sitt säte till Finland enligt artikel 8 i förordningen. Yttrande om koncessionsansökan ska begäras från den tillsynsmyndighet som övervakar finansmarknaden i den staten. Detsamma gäller bildande av ett europabolag genom fusion så att det övertagande bolaget med säte i en annan stat registreras som europabolag i Finland. Bestämmelserna om europabolag i denna paragraf tillämpas också på europeiska kooperativa föreningar enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar), nedan *SCE-förordningen*.

6 §

Registeranmälan om koncession

Finansinspektionen ska anmäla koncessioner för registrering. Dessutom ska Europeiska bankmyndigheten underrättas om beviljade koncessioner. En koncession som har beviljats för ett nytt företag eller för ett europabolag som flyttar sitt säte till Finland ska registreras samtidigt som företaget.

En inlåningsbanks koncession ska dessutom för kännedom anmälas till den insättningsgarantifond som avses i 14 kap. och koncessionen för ett kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster ska anmälas till ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster.

7 §

Inledande av verksamhet

Ett kreditinstitut kan, om inte annat följer av koncessionsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter det att koncession har beviljats och kreditinstitutet till Finansinspektionen har lämnat de uppgifter som avses

i 2 mom. samt, om koncessionen avser ett nytt företag, efter det att företaget har registrerats.

Kreditinstitutet får inte inleda sin verksamhet förrän det till Finansinspektionen har gett in

1) ett fullständigt handelsregisterutdrag inklusive kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar,

2) namnen på medlemmarna och suppleanterna i förvaltningsrådet och styrelsen, på verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt på revisorerna och revisorssuppleanterna samt övriga behövliga uppgifter om dem.

Om det sker förändringar i de uppgifter som nämns i 2 mom. ska Finansinspektionen omedelbart underrättas om dem.

8 §

Begränsning av verksamheten och återkallande av koncession

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallande av koncession och begränsning av verksamheten. Finansinspektionen ska anmäla återkallande av koncession för registrering. Anmälan ska dessutom göras till Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten, insättningsgarantifonden samt till den i 13 kap. i denna lag avsedda säkerhetsfonden och till ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet är medlem i fonden.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 26 § i lagen om Finansinspektionen ska beslut om återkallande av koncession fattas av ECB så som föreskrivs i SSM-förordningen. På återkallande av koncession tillämpas dessutom 26 § i lagen om Finansinspektionen.

9 §

Meddelande om koncessionskrav

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om de krav som ställs för bevil-

jande av koncession enligt detta kapitel och enligt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av detta kapitel. I SSM-förordningen och i de förordningar och beslut som meddelats med stöd av den föreskrivs om skyldigheten att underrätta ECB.

5 kap.

Allmänna förutsättningar för affärsverksamhet

Tillåten affärsverksamhet

1 §

Affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker

För inlåningsbanker tillåten affärsverksamhet är

- 1) inlåning samt mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten,
- 2) annan upplåning,
- 3) utlåning och finansieringsverksamhet samt andra finansieringsarrangemang,
- 4) finansiell leasing,
- 5) betaltjänster och annan betalningsrörelse,
- 6) utgivning av elektroniska pengar och relaterad databehandling samt lagring av data på elektroniska medier åt andra företag,
- 7) inkassoverksamhet,
- 8) valutaväxling,
- 9) notariatverksamhet,
- 10) handel med värdepapper och annan värdepappersverksamhet,
- 11) garantiverksamhet,
- 12) kreditupplysningsverksamhet,
- 13) förmedling av bostadsaktier, bostadsandelar och bostadsfastigheter i anslutning till bostadssparande,
- 14) annan verksamhet som kan jämföras eller har nära samband med verksamhet som anges i 1—13 punkten.

En inlåningsbank får dessutom tillhandahålla posttjänster enligt avtal med innehavare av koncession för postverksamhet och erbjuda administrativa tjänster till företag inom samma koncern som inlåningsbanken eller inom sammanslutningen av inlåningsbanker.

I en inlåningsbanks bolagsordning eller

stadgar ska anges huruvida banken tillhandahåller investeringstjänster enligt 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster.

2 §

Affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag

Kreditföretag får bedriva affärsverksamhet enligt 1 § 1 mom. i detta kapitel men inte inlåning från allmänheten. Kreditföretag får från allmänheten ta emot andra medel som ska återbetalas på anfordran än insättningar endast i samband med tillhandahållande av betaltjänster och utgivning av elektroniska pengar. Kreditföretag får bedriva hypoteksbanksverksamhet. Bestämmelser om hypoteksbanksverksamhet finns i lagen om hypoteksbanksverksamhet.

Ett kreditföretags bolagsordning eller stadgar ska ange om företaget tillhandahåller investeringstjänster enligt 1 kap 11 § i lagen om investeringstjänster.

På medel som ett kreditföretag har tagit emot på ett konto för tillhandahållande av betaltjänster och som ska återbetalas på anfordran tillämpas vad som i 15 kap. 6—10 § föreskrivs om inlåning.

3 §

Begränsning av fastighetsinnehav

Ett kreditinstitut får i fastigheter samt i aktier och andelar i fastighetsföretag investera högst ett belopp som motsvarar 13 procent av institutets balansomslutning. Med aktier och andelar som kreditinstitutet äger i fastighetsföretag jämställs, när den ovan angivna andelen beräknas, krediter som kreditinstitutet har beviljat fastighetsföretaget och garantier som institutet har ställt för företaget, i samma förhållande som kreditinstitutets aktie- eller andelsinnehav i fastighetsföretaget utgör av företagens aktie- eller andelskapital.

Vid beräkning av det i 1 mom. angivna relationstalet beaktas inte de fastigheter och aktier eller andelar i ett fastighetsföretag som

- 1) kreditinstitutet har övertagit som säkerhet för en obetald fordran, eller som

2) leasats i samband med finansieringsverksamhet och för vilka värdeminskningens risker huvudsakligen har avtalats bli överförd på leasingtagaren.

Finansinspektionen får av särskilda skäl för viss tid tillåta undantag från det krav som anges i 1 mom.

Kreditinstitutet ska till Finansinspektionen lämna de upplysningar som behövs för att övervaka begränsningar enligt denna paragraf. Finansinspektionen får meddela föreskrifter om rapporteringsskyldigheten och om rapporteringsfrekvensen, om det behövs för tillsynen.

4 §

Begränsning som gäller konsoliderade fastighetsinnehav

Det sammanlagda fastighetsinnehavet enligt 3 § för en finansiell företagsgrupps moder- och dotterföretag får inte överstiga 13 procent av moderföretagets konsoliderade balansomslutning.

Vid beräkningen av det i 1 mom. angivna konsoliderade relationstalet ska inte beaktas krediter till ett fastighetsföretag inom kreditinstitutets finansiella företagsgrupp och inte heller garantiförbindelser som har ställts för ett sådant fastighetsföretag, om fastighetsföretaget konsolideras i den konsoliderade balansräkningen.

Den konsoliderade balansräkningen för kreditinstitutet enligt 1 mom. upprättas som en sammanställning av balansräkningarna för den finansiella företagsgruppens moderföretag och dotterföretag, enligt bestämmelserna om koncernbokslut i bokföringslagen och i 12 kap. 10 § i denna lag.

Finansinspektionen får av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från de krav som anges i 1 mom.

Den finansiella företagsgruppens moderföretag eller ett i 1 kap. 4 § 2 mom. avsett kreditinstitut ska till Finansinspektionen rapportera de uppgifter som behövs för tillsynen över begränsningen enligt denna paragraf. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten enligt denna paragraf och om rapporteringsfrekvensen, om det behövs för tillsynen.

5 §

Tillämpning av lånebestämmelserna i lagen om andelslag

På kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa tillämpas inte 16 kap. 11 § i lagen om andelslag (421/2013).

6 §

Finansiering av förvärv och mottagande som pant av egna och koncernföretags aktier, andelar, kapitallån och debenturer

Kreditinstitut får med de begränsningar som anges i 2—4 mom. bevilja lån för förvärv av egna och moderföretagets aktier och andelar samt ta emot aktierna och andelarna som pant. Med lån jämställs sådan säkerhet för återbetalning av lån enligt ovan som ställs av ett kreditinstitut.

Kreditinstitut och finansiella institut inom samma finansiella företagsgrupp som detta får, om inte annat följer av 3 mom., trots vad som föreskrivs i 13 kap. 10 § 1 mom. i aktiebolagslagen (624/2006), 16 kap. 11 § 1 mom. i lagen om andelslag och 34 § 3 mom. i lagen om skuldebrev (622/1947), bevilja lån för förvärv av egna och moderföretagets aktier och andelar och ta emot aktierna och andelarna som pant, om de är föremål för handel på en sådan reglerad marknad som avses i 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument, om beviljandet av lånet eller mottagandet av panten ingår i kreditinstitutets eller i det till dess finansiella företagsgrupp hörande finansiella institutets normala affärsverksamhet och om lånet har beviljats eller panten tagits emot på de sedvanliga villkor som kreditinstitutet eller det finansiella institutet tillämpar i sin verksamhet.

Kreditinstitut får ta emot egna och moderföretagets aktier och andelar som säkerhet för lån som beviljats för finansiering av teckning av dem högst till ett belopp som nominellt motsvarar 10 procent av det långivande företagets eller, om aktier eller andelar i det långivande företagets moderföretag har tagits

emot som pant, av moderföretagets bundna kapital.

Kreditinstitut får inte bevilja koncernföretag som inte hör till samma finansiella företagsgrupp kredit för förvärv av aktier eller andelar i företag som hör till den finansiella företagsgruppen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut tillämpas också på övriga företag som hör till kreditinstitutets finansiella företagsgrupp.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om aktier och andelar tillämpas också på grundfundsandelar, placeringsandelar, kapitalbevis, kapitallån, debenturer och övriga åtaganden som är efterställda emittentens övriga skulder.

I artiklarna 28, 52 och 63 i EU:s tillsynsförordning finns bestämmelser om vilka finansiella instrument som finansierats eller tagits emot som säkerhet av ett kreditinstitut eller som tillhör samma finansiella företagsgrupp och ingår i kreditinstitutets kapitalbas.

7 §

Begränsning av förvärv av värdepapperiserade tillgångsposter

Kreditinstitut får endast förvärva värdepapperiserade tillgångsposter med de begränsningar som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning.

Allmänna förutsättningar för tillsyn över verksamheten

8 §

Registrering av transaktioner

Ett kreditinstitut ska ha en sådan beskrivning av sitt bokföringssystem och sina övriga datasystem samt registrera sina transaktioner på ett sådant sätt att Finansinspektionen i tillräcklig utsträckning kan kontrollera att de uppgifter är korrekta som kreditinstitutet ska rapportera till Finansinspektionen enligt lagen och enligt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

9 §

Driftställen

Ett kreditinstitut ska ha sitt huvudkontor och minst ett fast driftställe i Finland.

10 §

Anlitande av ombud samt utläggande av viktiga funktioner på entreprenad

Ett kreditinstitut kan bedriva affärsverksamhet genom ombud eller på annat sätt lägga ut för sin verksamhet viktiga funktioner på entreprenad, om detta inte försvårar kreditinstitutets riskhantering och interna kontroll eller i övrigt innebär betydande olägenhet för kreditinstitutets affärsverksamhet.

En funktion är viktig för affärsverksamheten, om ett fel eller en brist i den väsentligt kan försvåra kreditinstitutets finansiella ställning eller kontinuiteten i dess affärsverksamhet eller efterlevnaden av lagarna om kreditinstitutets verksamhet, med stöd av dem utfärdade bestämmelser eller föreskrifter eller villkoren i kreditinstitutets koncession.

Ett skriftligt avtal som anger uppdragets innehåll och avtalets giltighetstid ska ingås om utläggande av en viktig funktion på entreprenad.

Ett kreditinstitut som efter att ha fått koncession har för avsikt att bedriva affärsverksamhet genom ombud eller annars lägga ut en för dess verksamhet viktig funktion på entreprenad till någon som inte hör till samma finansiella företagsgrupp eller till sammanslutningen av inlåningsbanker, ska på förhand underrätta Finansinspektionen om utläggandet. Finansinspektionen ska underrättas om betydande förändringar i avtalsförhållandet mellan kreditinstitutet och uppdragstagaren. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om anmälan innehåll.

En anmälan enligt 4 mom. behöver emellertid inte göras, om ombudet eller en annan uppdragstagare hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet eller till den sammanslutning som avses i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Bestämmelser om utläggande av sådana

investerings tjänster på entreprenad som tillhandahålls av kreditinstitut finns i lagen om investerings tjänster.

11 §

Förutsättningar för utläggande på entreprenad

Ett kreditinstitut ska se till att det av uppdragstagaren fortlöpande får uppgifter som behövs för myndighetstillsynen över kreditinstitutet, för riskhanteringen och för den interna kontrollen samt att det har rätt att vidarebefordra uppgifterna till Finansinspektionen och till centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker, om kreditinstitutet står under dess tillsyn.

12 §

Kreditinstitutets bundenhet

Ett kreditinstitut får inte ha betydande bindningar till fysiska eller juridiska personer på vilka tillämpas sådana lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som hindrar en effektiv tillsyn över kreditinstitutet och inte heller till andra aktörer, om bindningarna i något annat avseende är ägnade att hindra en effektiv tillsyn över kreditinstitutet.

Med betydande bindningar avses sådana nära förbindelser som anges i artikel 4.1.38 i EU:s tillsynsförordning.

13 §

Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag

Ett kreditinstitut eller ett företag inom samma finansiella företagsgrupp som detta får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i ett annat utländskt företag än ett utländskt EES-kreditinstitut, ett utländskt EES-värdepappersföretag, ett utländskt EES-betalningsinstitut, ett utländskt EES-fondbolag, en utländsk AIF-förvaltare eller ett utländskt EES-försäkringsbolag, om inte företaget på förhand har anmält detta till Finansinspektionen eller om

Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Finansinspektionen kan inom tre månader efter att ha mottagit anmälan enligt 1 mom. förbjuda förvärv som avses i 1 mom., om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som ska tillämpas på det företag som är föremål för förvärvet väsentligt försvårar en effektiv tillsyn över kreditinstitut eller dess finansiella företagsgrupp.

14 §

Tillhörighet till en utländsk finansiell företagsgrupp eller till ett utländskt finans- och försäkringskonglomerat

Om ett kreditinstitut hör till en finansiell företagsgrupp vars yttersta moderföretag inte har sitt säte inom EES, är en förutsättning för att institutet ska beviljas koncession att

1) en utländsk tillsynsmyndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela den finansiella företagsgruppen på ett sätt som motsvarar vad som föreskrivs i denna lag, eller att

2) det kan visas att den konsoliderade kapitaltäckningen, de konsoliderade stora exponeringarna, den finansiella företagsgruppens interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om holdingföretag, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag.

Finansinspektionen ska besluta om huruvida ett kreditinstitut uppfyller kraven enligt 1 mom. i de fall då kreditinstitutets moderföretag inte har säte i någon annan EES-stat, kreditinstitutets balansomslutning är större än balansomslutningen i moderföretagets samtliga utländska dotterkreditinstitut eller i samtliga utländska dotterföretag som kan jämföras med finländska värdepappersföretag och dessa dotterkreditinstitut och dotterföretag har sitt säte i någon annan EES-stat.

Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 2 mom. begära yttrande från Europeiska bankmyndigheten och från de utländska myndigheter som svarar för tillsynen över utländska kreditinstitut samt utländska företag som kan jämföras med finländska värdepappersföretag vilka hör till en finan-

siell företagsgrupp enligt 1 mom. och regleras i en annan EES-stat. Finansinspektionen ska dessutom, efter att ha fattat beslutet, underrätta dessa myndigheter, Europeiska kommissionen samt, om den finansiella företagsgruppen omfattar ett utländskt företag som kan jämföras med ett finländskt värdepappersföretag och har sitt säte i en annan EES-stat, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på kreditinstitut som står under gruppbaserad tillsyn av en annan EES-stats tillsynsmyndighet, om denna myndighet har ansett att den finansiella företagsgruppen uppfyller de villkor som anges i 1 mom.

Vad som i 1 och 3 mom. föreskrivs om finansiella företagsgrupper och gruppbaserad tillsyn ska på motsvarande sätt tillämpas på finans- och försäkringskonglomerat samt på tillsynen över dem.

15 §

Interna transaktioner

Ett kreditinstitut ska till Finansinspektionen anmäla transaktioner där den ena parten är kreditinstitutet och den andra parten är

1) ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet eller är ett i bokföringslagen avsett ägarintresseföretag till kreditinstitutet eller till ett företag som hör till samma koncern som kreditinstitutet,

2) en i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) avsedd pensionsstiftelse som har grundats av kreditinstitutet eller av ett annat arbetsgivarföretag som hör till samma koncern som kreditinstitutet och där de personer som hör till verksamhetskretsen är anställda hos arbetsgivarföretaget,

3) en i lagen om försäkringskassor (1164/1992) avsedd pensionskassa vars verksamhetskrets kan omfatta personer som är anställda hos kreditinstitutet eller hos ett annat arbetsgivarföretag som hör till samma koncern som kreditinstitutet.

Anmälan enligt 1 mom. ska åtminstone en gång per kvartal göras om transaktioner vilkas värde eller, om flera transaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, vilkas samman-

lagda värde överstiger en miljon euro eller fem procent av kapitalbasen i ett kreditinstitut som är part i transaktionen, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns.

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från dem som allmänt gäller i liknande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment ska inte tillämpas på administrativa tjänster som ett koncernföretag skaffar hos företag inom koncernen och inte heller på sådana kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur samt inte heller på annan finansiering av ett dotterföretag, om dotterföretaget är ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp eller ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat och moderföretaget allmänt sköter den finansiella företagsgruppens eller konglomeratets finansförvaltning.

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om anmälan av transaktioner som avses i denna paragraf, om sådana behövs för tillsynen.

Beredskap för undantagsförhållanden

16 §

Skyldighet att vidta förberedelser

Kreditinstitut ska genom deltagande i beredningsplanering på finansmarknaden och genom förberedelser för undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

17 §

Ersättning för beredskapsrelaterade kostnader

Om de uppgifter som följer av 16 § förutsätter åtgärder som klart avviker från verksamhet som ska anses vara sedvanlig för kreditinstitut och om dessa åtgärder medför

väsentliga merkostnader, kan kostnaderna ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

6 kap.

Filialetablering, tillhandahållande av tjänster i Finland samt flyttning av säte till utlandet

1 §

Filialetablering i en EES-stat

Ett kreditinstitut som ämnar etablera en filial i en annan EES-stat ska på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Till anmälan ska fogas uppgifter om den planerade verksamheten och om filialens förvaltning. Ett kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster ska meddela på vilket sätt de investerarens tillgodohavanden är tryggade som är kunder hos institutets utländska filialer.

Finansinspektionen ska inom tre månader efter att ha mottagit de uppgifter som avses i 1 mom. vidarebefordra dem till motsvarande tillsynsmyndighet i etableringsstaten och samtidigt lämna uppgifter om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckningsrelation, om säkerhetssystemet för insättarna, om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt övriga uppgifter som behövs för inledande av filialens verksamhet. Kreditinstitutet ska underrättas om att uppgifterna lämnats.

Finansinspektionen ska vägra göra anmälan enligt 2 mom. om den observerar att kreditinstitutets finansiella ställning och administration inte uppfyller de krav som denna lag ställer på kreditinstitut. En filial får inte etableras om Finansinspektionen har vägrat göra anmälan. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om sin vägran.

Kreditinstitutet ska skriftligen underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den EES-stat som avses i 1 mom. om ändringar i de uppgifter som avses i det momen-

tet minst en månad innan ändringarna genomförs.

2 §

Filialetablering i en stat utanför EES

Ett kreditinstitut som har för avsikt att etablera en filial i en stat utanför EES ska hos Finansinspektionen ansöka om etableringstillstånd. Tillståndet ska beviljas om tillräcklig tillsyn över filialen kan ordnas och om filialetableringen, med beaktande av kreditinstitutets administration och finansiella ställning, inte är ägnad att äventyra kreditinstitutets verksamhet. Finlands Banks yttrande ska begäras om tillståndsansökan. Finansinspektionen har, efter att ha hört sökanden, rätt att förena tillståndet med sådana begränsningar och villkor i fråga om filialens verksamhet som behövs för tillsynen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan.

3 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 27 och 57 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning och förbudande av filialers verksamhet.

4 §

Tillhandahållande av tjänster

Ett kreditinstitut som planerar att tillhandahålla tjänster enligt 5 kap. 1 § 1 mom. i en annan EES-stat utan att etablera en filial där, ska på förhand anmäla till Finansinspektionen vilka tjänster det kommer att tillhandahålla.

Finansinspektionen ska inom en månad från mottagandet av en anmälan enligt 1 mom. underrätta tillsynsmyndigheten i den stat som avses i 1 mom. om saken samt bifoga sin egen anmälan om huruvida kreditinstitutets koncession i Finland omfattar tjänsterna i fråga.

5 §

Ett till en finansiell företagsgrupp hörande finansiellt instituts etableringsrätt och rätt att tillhandahålla tjänster

Ett finländskt finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut kan, när det har uppfyllt villkoren för filialetablering eller tillhandahållande av tjänster i en EES-stat, etablera en filial eller annars tillhandahålla tjänster i den EES-staten. Vid filialetableringen och tillhandahållandet av tjänsterna iakttas 1 och 4 §.

Finansinspektionen ska kontrollera att de i 1 mom. angivna förutsättningarna är uppfyllda och utfärda ett intyg om att det finansiella institutet uppfyller förutsättningarna.

Ett finansiellt institut ska underrätta Finansinspektionen om det i institutets förhållanden sker förändringar som påverkar de i 1 mom. angivna förutsättningarna. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten i den berörda staten, om att ett finansiellt institut inte längre uppfyller de i 1 mom. angivna förutsättningarna.

6 §

Flyttning av säte till en annan EES-stat

Om ett kreditinstitut har för avsikt att flytta sitt säte till en annan EES-stat i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen eller artikel 7 i SCE-förordningen, ska kreditinstitutet utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända Finansinspektionen en kopia av det förslag om flyttning och den redogörelse som avses i artiklarna 8.2 och 8.3 i europabolagsförordningen eller artiklarna 7.2 och 7.3 i SCE-förordningen.

Om kreditinstitutet har för avsikt att efter flyttningen fortsätta bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland, ska på kreditinstitutet tillämpas vad som föreskrivs om utländska kreditinstituts verksamhet i Finland.

Registermyndigheten får inte ge ett sådant intyg som avses i 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004) eller 9 § 5 mom. i lagen om europaandelslag (906/2006), om Finansinspektionen innan ett sådant tillstånd

som avses i 9 § 2 mom. i lagen om europabolag eller 9 § 3 mom. i lagen om europaandelslag beviljats har meddelat registermyndigheten att kreditinstitutet inte har följt bestämmelserna om flyttning av säte, om fortsättande av verksamheten i Finland eller om avslutande av verksamheten. Tillstånd får beviljas före den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen eller 20 kap. 6 § 2 mom. i lagen om andelslag endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig en flyttning av sätet.

AVDELNING II

FÖRVALTNING OCH STYRNING

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

1 §

Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem

Ett kreditinstitut ska ha förvaltnings- och styrningssystem som är heltäckande och rätt dimensionerade i förhållande till verksamheters art, omfattning och komplexitet och som säkerställer att institutet leds effektivt och enligt försiktiga affärsprinciper samt att kreditinstitutets styrelse effektivt kan övervaka ledningen av kreditinstitutet. Styrelsen ska godkänna kreditinstitutets riskstrategi och övriga strategiska mål samt se till att efterlevnaden av målen och strategin övervakas på ett tillförlitligt sätt.

Styrelsen ska se till att kreditinstitutets interna övervakningssystem är tillförlitliga. Dessa omfattar åtminstone efterlevnaden av förfaranden som gäller finansiell rapportering, inbegripet finansiella och operativa kontroller samt övervakning av kreditinstitutets processer för uppfyllande av informationskyldigheten. Kreditinstitutets risktagning och riskhanteringssystem ska uppfylla kraven i 9 kap.

Vid ledningen av kreditinstitutet och i dess verksamhet ska arbetsuppgifterna preciseras så att sådana intressekonflikter förebyggs

som kan äventyra styrningen av institutet på ett effektivt sätt och enligt försiktiga affärsprinciper. Kreditinstitutets styrelseordförande får inte utan Finansinspektionens tillstånd samtidigt vara verkställande direktör för samma kreditinstitut, om inte kreditinstitutet har ett förvaltningsråd som i enlighet med bolagsordningen eller stadgarna har ålagts de uppgifter som annars hör till styrelsen.

Styrelsen ska regelbundet utvärdera förvaltnings- och styrningssystemens effektivitet samt vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd gäller detta kapitel bestämmelser om styrelsen förvaltningsrådet, i den utsträckning som det enligt bolagsordningen eller stadgarna har anvisats uppgifter som annars hör till styrelsen.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut samt om dess förvaltnings- och styrningssystem ska tillämpas på kreditinstitutets finansiella företagsgrupps moderföretag, på andra företag som hör till dess finansiella företagsgrupp samt på kreditinstitutets finansiella företagsgrupps förvaltnings- och styrningssystem.

2 §

Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete

Ett kreditinstituts styrelse ska ha med tanke på dess uppgifter tillräckliga och mångsidiga kunskaper och erfarenheter när det gäller den affärsverksamhet som kreditinstitutet bedriver samt de risker som är förenade med dess verksamhet. Kreditinstitutet ska använda tillräckliga resurser för att introducera styrelsemedlemmarna i uppdraget.

Styrelsen ska för kreditinstitutet godkänna verksamhetsprinciper i syfte att främja mångfald i styrelsens sammansättning. Styrelsen ska som ett mål för kreditinstitutet godkänna att könen är jämlikt representerade i styrelsen samt utarbeta en policy för uppnående och upprätthållande av detta mål.

Styrelsens arbete ska organiseras på ett sådant sätt att en enskild styrelsemedlem eller en minoritet av medlemmarna inte på ett sätt

som är osakligt eller strider mot kreditinstitutets intressen dominerar styrelsens beslutsprocess. Varje styrelsemedlem ska agera så att styrelsen kan fullgöra sitt uppdrag och på ett objektivt sätt övervaka den verkställande ledningen.

3 §

Nomineringskommitté

Ett kreditinstitut som är systemviktigt på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska ha en nomineringskommitté som består av styrelsemedlemmar eller personer som utses av aktieägarna. Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp eller sammanslutning av inlåningsbanker som är systemviktig på det sätt som avses ovan, ska endast den finansiella företagsgruppens moderföretag eller centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker ha en nomineringskommitté.

Nomineringskommittén har till uppgift att biträda styrelsen eller något annat organ som väljer styrelsemedlemmar i ärenden som gäller nominering och val av styrelsemedlemmar och verkställande ledning. Kommittémedlemmarna får inte i anställnings- eller tjänsteförhållande delta i den dagliga ledningen av kreditinstitutet eller företag vars ärenden hör till kommitténs uppgifter.

Nomineringskommittén ska biträda styrelsen eller ett annat organ som väljer styrelsemedlemmar åtminstone när det är fråga om att

1) bedöma den samlade kompetens, kunskap, mångfald och erfarenhet som finns i styrelsen och utarbeta en beskrivning av de uppgifter som åläggs nya medlemmar och den kompetens som krävs samt att bedöma den förväntade tidsinsatsen och söka kandidater för lediga platser i styrelsen,

2) bedöma styrelsens sammansättning och arbete samt de enskilda styrelsemedlemmarnas arbete,

3) bedöma grunderna för val av den verkställande ledningen och urvalsförandet,

4) främja det mål som avses i 2 § 2 mom. Bedömningar som avses i 3 mom. 1—3 punkten ska göras regelbundet, dock så att en bedömning enligt 2 punkten ska göras minst en gång per år.

Om kreditinstitutet inte har någon nomineringskommitté eller om kommittén inte åläggs uppgifter som avses i denna paragraf, ska styrelsen eller förvaltningsrådet svara för uppgifterna i den omfattning som dessa uppgifter enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till förvaltningsrådet.

4 §

Krav på ledningens tillförlitlighet och kompetens

Kreditinstituts styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska vara tillförlitliga personer som har ett gott anseende. De får inte vara försatta i konkurs eller ha meddelats näringsförbud och deras handlingsbehörighet får inte heller annars ha begränsats.

Tillförlitlig och med gott anseende anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom., eller som

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 mom.

Tidsfristen som avses i 2 mom. 1 punkten ska räknas från det att domen har vunnit laga kraft till tidpunkten då uppdraget tas emot. Om domen inte har vunnit laga kraft får den dömda dock fortsätta utöva beslutanderätt som medlem av kreditinstitutets ledning, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av den dömdes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra relevanta omständigheter.

Kreditinstitutets styrelsemedlemmar och de som hör till den verkställande ledningen ska ha sådana kunskaper om och erfarenheter av kreditinstituts affärsverksamhet och de risker som är förenade med den samt kunskaper om och erfarenheter av ledning som behövs med hänsyn till uppdraget samt med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Kreditinstitutet ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om det sker förändringar som gäller ledningen och som avses i 1 mom.

5 §

Ledningens tidsdisposition

Ett kreditinstituts styrelsemedlemmar, verkställande direktör och övriga verkställande ledning ska avsätta tillräcklig tid för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag och andra skyldigheter som hör till uppdraget. Vid bedömningen av styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens maximala styrelseuppdrag och deras övriga uppdrag är det skäl att beakta åtminstone medlemmarnas och verkställande direktörens personliga förhållanden samt arten, omfattningen och komplexiteten hos kreditinstitutets verksamhet.

Den som i ett kreditinstitut som är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § är styrelsemedlem som är anställd i huvudsyssla eller verkställande direktör får inneha högst två andra styrelseuppdrag, och som är styrelsemedlem som är anställd i något annat än huvudsyssla får inneha högst fyra styrelseuppdrag.

Följande styrelseuppdrag och uppdrag som verkställande direktör ska räknas som ett enda ledningsuppdrag:

1) uppdrag i företag som hör till samma finansiella företagsgrupp eller till samma sammanslutning av inlåningsbanker, och

2) uppdrag i företag i vilka kreditinstitutet har ett sådant kvalificerat innehav som avses i artikel 4.1.36 i EU:s tillsynsförordning.

Vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. ska inte tillämpas på en styrelsemedlem som har valts in i styrelsen som statens representant och inte heller på den som är styrelsemedlem eller verkställande direktör i ett bostadsaktiebolag, i ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag som avses i 28 kap. 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009), i en ideell eller ekonomisk förening eller i ett annat företag vars huvudsakliga syfte inte är att generera vinst åt aktie- eller andelsägarna, om uppdraget inte äventyrar de principer som anges i 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. ska inte tillämpas på styrelsemedlemmar som är personalrepresentanter enligt lagen om personalrepresentation i företagens förvaltning (725/1990).

Finansinspektionen får ge en styrelsemedlem och verkställande direktören tillåtelse att utöver vad som föreskrivs i 2 mom. ta emot ytterligare ett uppdrag, om det inte äventyrar de principer som nämns i 1 mom. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om undantaget.

6 §

Rapportering om överträdelser

Ett kreditinstitut ska ha rutiner för att dess anställda internt genom en oberoende kanal ska kunna rapportera om en misstanke om överträdelser av bestämmelser och föreskrifter om finansmarknaden. Personuppgifterna för rapportören och för den som är föremål för rapporten ska sekretessbeläggas, om inte något annat föreskrivs i lag.

Kreditinstitutet ska bevara behövlig information som gäller den rapport som avses i 1 mom. Informationen ska avföras fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören och den som är föremål för rapporten har. Senast tre år efter den föregående omprövningen ska behovet av fortsatt bevarande omprövas. En anteckning ska göras om omprövningen.

En registrerad person som en rapport avser har inte rätt till insyn i information som avses i 1 och 2 mom. Dataombudsmannen får på begäran av den registrerade kontrollera att sådana uppgifter om den registrerade som avses i 1 och 2 mom. är lagenliga.

Kreditinstitutet ska vidta lämpliga och tillräckliga åtgärder för att skydda rapportörer.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om hur rapporter som avses i 1 mom. ska göras och behandlas hos kreditinstitutet.

7 §

Utläggning på internet

Kreditinstitutet ska på sina webbsidor informera om hur de efterlever 1—5 § i detta kapitel.

8 kap.

Ersättningar

1 §

Tillämpning av bestämmelserna

Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel ska kreditinstitutets och dess finansiella företagsgrupps storlek, juridiska och administrativa struktur, verksamhetens art, omfattning och komplexitet och varje ersättningstagares uppgifter och ansvar beaktas.

Detta kapitel 11 och 12 § ska tillämpas endast på ersättningssystem för personer vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil. Till denna personkategori hör

1) verkställande direktören och den övriga verkställande ledningen,

2) övriga personer vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil,

3) personer som i kreditinstitutet sköter interna kontrollfunktioner som avses i 6 §,

4) andra personer vars totala ersättning inte avsevärt avviker från den totalersättning som bestäms för personer som avses i 1 eller 2 punkten.

Kreditinstitutet ska föra en förteckning över personer som avses i 2 mom.

Vad som föreskrivs i 14 § i detta kapitel ska tillämpas endast på ersättningar i samband med kreditinstitut som får statligt stöd enligt lagen om statens säkerhetsfond (379/1992).

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut ska tillämpas också på moderföretaget till ett kreditinstituts finansiella företagsgrupp och på övriga företag som hör till dess finansiella företagsgrupp samt på sammanslutningen av inlåningsbanker och dess centralinstitut.

Vad som föreskrivs i 7 och 8 § i detta kapitel om aktiebolags bolagsstämma ska också tillämpas på övriga organ i kreditinstitut som utövar den högsta beslutsmakten samt på dess medlemmar.

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd ska detta svara för styrelsens uppgifter enligt detta kapitel, i den omfattning som förvaltningsrådet enligt bolagsordningen eller stadgarna har tilldelats uppgifter som hör till styrelsen.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *ersättningssystem* de beslut, avtal, verksamhetsprinciper och förfaranden som ett kreditinstitut tillämpar på ersättningar till verkställande direktören och personalen,

2) *anställningsförhållande* ett arbetsavtalsförhållande och ett anställningsförhållande för verkställande direktören eller en person i motsvarande ställning som har ingåtts mellan institutet och ersättningstagaren,

3) *ersättning* lön eller annan ekonomisk förmån som baserar sig på ett anställningsförhållande, inklusive ersättning som enligt 10 § 3 mom. betalas då anställningsförhållandet upphör samt pensionsförmåner som institutet enligt lag inte är skyldigt att betala,

4) *rörlig ersättning* en ersättning som inte är ett fast belopp men i stället bunden till ersättningstagarens prestationer eller till ekonomiska eller andra faktorer,

5) *fast ersättning* lön och annan ersättning som är bunden till en viss tid eller till någon annan faktor som inte är prestations- eller resultatbunden,

6) *ersättningstagare* personer till vilka ersättning betalas på basis av ett anställningsförhållande,

7) *förtjänstperiod* en tidsperiod för vilken den rörliga ersättning bestäms som kreditinstitutet ska betala till ersättningstagaren på basis av en arbetsprestation eller någon annan faktor med anknytning till perioden,

8) *uppskovsperiod* den period efter förtjänstperioden varefter ersättningstagaren har rätt till rörlig ersättning eller, om ersättningen

betalas i delar, till en del av ersättningen på de villkor som anges i detta kapitel samt då kreditinstitutets eventuella övriga villkor har uppfylls,

9) *väntetid* den efter ett eventuellt uppskov inom ersättningssystemet angivna period under vilken ersättningstagaren ännu inte kan disponera över ersättning som ska betalas till honom eller henne i annan form än pengar.

3 §

Allmänna krav på ersättningssystem

Kreditinstitutets ersättningssystem ska vara förenliga med institutets och dess finansiella företagsgrupps affärsstrategi, mål och värderingar samt motsvara institutets och dess finansiella företagsgrupps intressen på lång sikt. Systemen ska också vara förenliga med och främja en god och effektiv riskhantering inom institutet och dess finansiella företagsgrupp.

Ersättningssystemen får inte utgöra incitament till risktagande som överskrider den risknivå som fastställts på basis av institutets och den finansiella företagsgruppens risktäckningskapacitet eller en i övrigt hållbar risknivå.

4 §

Övervakning av ersättningssystem

Kreditinstitutets styrelse ska besluta om de allmänna principerna för de ersättningssystem som inom institutet ska tillämpas i fråga om den verkställande ledningen och hela personalen samt regelbundet övervaka och utvärdera ersättningssystemens funktion samt efterlevnaden av de fastställda verksamhetsprinciperna och förfarandena. Styrelsen för moderföretaget i kreditinstitutets finansiella företagsgrupp ska övervaka att detta kapitel bestämmelser om ersättningssystem efterlevs i hela den finansiella företagsgruppen.

Ersättningssystemen ska förvaltas på ett sätt som gör det möjligt att undvika intressekonflikter som kan äventyra förutsättningarna att sköta institutets eller dess finansiella före-

tagsgrupps verksamhet effektivt och enligt försiktiga affärsprinciper.

Institutets eller dess finansiella företagsgrupps interna, av affärsområdena oberoende kontrollfunktion ska minst en gång om året kontrollera att de ersättningsystem som styrelsen beslutat om har följts.

5 §

Ersättningskommitté

Ett kreditinstitut som enligt 10 kap. 7 eller 8 § är systemviktigt för det finansiella systemet ska ha en ersättningskommitté som består av styrelsemedlemmar och har till uppgift att biträda styrelsen vid beslut om förvaltning och styrning av ersättningsystemen. Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp eller till sammanslutningen av inlåningsbanker, som på det sätt som nämns ovan är systemviktig, ska endast den finansiella företagsgruppens moderföretag och centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker ha en ersättningskommitté.

Kommitténs sammansättning och arbete ska organiseras så att kommittén objektivt kan bedöma ersättningsystemens incitament och övriga effekter när det gäller risk-, kapital- och likviditetshantering. När kommittén utför sina uppgifter ska det beakta aktieägarnas, investerarnas och kreditinstitutets övriga referensgruppers intressen på lång sikt samt det allmänna bästa. Ersättningskommitténs ordförande och medlemmar får inte i anställningsförhållande delta i den dagliga ledningen av kreditinstitutet eller företag vars ärenden utskottet befattar sig med. Om personalrepresentanter som avses i lagen om personalrepresentation i företagets förvaltning är styrelsemedlemmar, ska minst en av dem utses till medlem i ersättningskommittén.

Om kreditinstitutet inte har någon ersättningskommitté eller om kommittén inte anvisas uppgifter som avses i denna paragraf ska styrelsen svara för de uppgifter som nämns i denna paragraf, eller förvaltningsrådet i den utsträckning som uppgifterna enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till förvaltningsrådet.

6 §

Ersättning till personer som arbetar inom kontrollfunktioner

Ersättningar till personer som i ansvarig ställning arbetar inom kreditinstitutets interna kontrollfunktioner övervakas av kreditinstitutets eller, om detta hör till en finansiell företagsgrupp, av moderföretagets styrelse eller ersättningskommitté.

Ersättningarna till personer som arbetar inom kontrollfunktioner ska bestämmas utgående från hur de mål som bestämts för kontrollen har uppnåtts och de får inte vara beroende av den affärsenhets resultat som de övervakar.

7 §

Förhållandet mellan fasta och rörliga ersättningar

En tydlig åtskillnad ska göras mellan kriterierna för fastställande av fasta och rörliga ersättningar. Fasta ersättningar ska i första hand återspegla yrkeserfarenhet, sysslobeskrivning och ansvar. Rörliga ersättningar bör återspegla kreditinstitutets hållbara och riskjusterade resultat samt ersättningstagarens personliga prestation då denna överskrider den uppgiftsrelaterade normala prestationsnivån.

Kreditinstitutet ska bestämma lämpliga kvoter mellan fasta och rörliga ersättningar samt ett tak för de rörliga ersättningarna. Ersättningsystemets villkor bör vara sådana att kreditinstitutet kan besluta att en rörlig ersättning helt eller delvis ska lämnas obetald under de övriga förutsättningar som anges i detta kapitel eller i ersättningsystemet samt besluta att ersättning ska betalas med finansiella instrument enligt 12 § och skjuta upp utbetalningen på det sätt som avses i 11 §. Den fasta ersättningen ska vara tillräckligt stor för att det inte från ersättningstagarens synpunkt ska vara orimligt att rörlig ersättning eventuellt inte betalas.

Den rörliga ersättningens andel får inte överstiga 100 procent av totalersättningens fasta del för varje enskild ersättningstagare, om inte kreditinstitutets bolagsstämma beslutar

tar något annat. Bolagsstämman får dock inte godkänna en rörlig andel som överstiger 200 procent av totalersättningens fasta del.

8 §

Bolagsstämmans beslut om stora maximikvoter för rörliga ersättningar

Det förslag till beslut enligt 7 § 3 mom. som läggs fram för bolagsstämman ska vara tillräckligt specificerat och i det ska motiveras varför en högre maximikvot för rörliga ersättningar ska godkännas. Av förslaget ska åtminstone framgå antalet personer som omfattas av beslutet och deras ansvarsområden samt beslutets återverkningar på kreditinstitutets kapitaltäckning. Förslag som avses i denna paragraf ska nämnas i kallelsen till bolagsstämman.

Kreditinstitutet ska utan dröjsmål underätta Finansinspektionen om det förslag som ska läggas fram för bolagsstämman efter det att beslut har fattats om förslaget eller förslaget har kommit till kreditinstitutets kännedom. Kreditinstitutets styrelse ska senast tre veckor före bolagsstämman eller utan dröjsmål efter att förslaget har kommit till kreditinstitutets kännedom ge Finansinspektionen ett yttrande om huruvida ett godkännande av förslaget enligt kreditinstitutets åsikt står i konflikt med EU:s tillsynsförordning och i synnerhet med kraven på en tillräcklig kapitalbas.

Om minst hälften av bolagets samtliga aktier är representerade på kreditinstitutets bolagsstämma blir den åsikt bolagsstämmans beslut som har biträtts med minst två tredjedelar av de avgivna rösterna. Om mindre än hälften av bolagets samtliga aktier är representerade på bolagsstämman blir den åsikt bolagsstämmans beslut som har biträtts med minst tre fjärdedelar av de avgivna rösterna.

En aktieägare som beslutet enligt denna paragraf gäller, eller aktieägarens ombud, får inte rösta i ärendet utom i det fall att beslutet gäller kreditinstitutets samtliga aktieägare.

Kreditinstitutet ska utan dröjsmål underätta Finansinspektionen om bolagsstämmans beslut enligt denna paragraf. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om beslutet.

9 §

Krav som gäller rörliga ersättningar

Kreditinstitut ska iaktta kraven enligt denna paragraf när det gäller bestämmande och utbetalning av rörliga ersättningar.

En rörlig ersättning ska grunda sig på en helhetsbedömning av ersättningstagarens och affärsenhetens prestation samt kreditinstitutets och, om institutet hör till en finansiell företagsgrupp, den finansiella företagsgruppens totala resultat och dess utveckling. Vid bedömningen av prestationen ska man beakta ekonomiska och andra faktorer samt hur prestationen eller resultatet har förverkligats under en längre tid.

Utbetalning av ersättningar som är baserade på prestationsbedömning ska periodiseras så att utbetalningen avvägs mot kreditinstitutets affärsverksamhetscykel och affärsrisker. I de ersättningsbelopp som betalas ut ska beaktas åtminstone de risker som är kända vid bedömningstidpunkten samt framtida risker, kapitalkostnader och behövlig likviditet.

Det totala ersättningsbelopp som kreditinstitutet ska betala ut får inte vara så stort att det begränsar möjligheterna att förstärka institutets kapitalbas.

En ersättningstagare kan få rätt till rörlig ersättning och den rörliga ersättningen kan betalas till ersättningstagaren endast i det fall att utbetalningen inte äventyrar kreditinstitutets och dess finansiella företagsgrupps möjligheter att i enlighet med EU:s tillsynsförordning upprätthålla en tillräcklig kapitalbas, och förutsatt att utbetalningen bedömd som en helhet är motiverad i förhållande till kreditinstitutets, dess finansiella företagsgrupps och ersättningstagarens affärsenhets resultat samt i förhållande till ersättningstagarens personliga prestation.

En ersättningstagare kan få rätt till rörlig ersättning och denna kan betalas ut till ersättningstagaren endast om ersättningstagaren inte har handlat i strid med bestämmelser och föreskrifter som är förpliktande för kreditinstitutet eller i strid med anvisningar eller principer och förfaranden som kreditinstitutet bestämt eller genom sitt handlande eller sina försummelser har bidragit till ett sådant handlande. En rörlig ersättning ska också kunna

lämnas obetald eller återkrävas, om kreditinstitutet får kännedom om förfarandet först efter det att ersättningen har bestämts eller betalats ut. När kreditinstitutet i sina ersättningssystem bestämmer och tillämpar begränsningar enligt detta moment ska kreditinstitutet i synnerhet beakta om ersättningstagaren genom sitt handlande har bidragit till att det uppkommit betydande ekonomiska förluster och om ersättningstagarens handlande strider mot de tillförlitlighets- och kompetenskrav som gäller för kreditinstitutets ledning.

10 §

Ersättning i övergångssituationer

Ett kreditinstitut kan förbinda sig till ovillkorlig utbetalning av rörliga ersättningar endast av särskilt vägande skäl och under förutsättning att den utlovade ersättningen endast hänför sig till det första året av ersättningstagarens anställningsförhållande. Förbindelsen och utbetalningen ska dock baseras på att kreditinstitutet har en sund och stark kapitalbas samt på prestationskrav som ställs på ersättningstagaren personligen. Den ersättning som avses i förbindelsen ska tydligt hållas i sär från ersättningssystem som är beroende av prövning.

Ett kreditinstitut får förbinda sig att tillämpa ett ersättningssystem som baseras på ersättningstagarens tidigare anställningsförhållande eller ett liknande system endast om detta är förenligt med kreditinstitutets långsiktiga intressen. Vid bedömningen av om denna förutsättning uppfylls ska kreditinstitutet i fråga om det nya anställningsförhållandet beakta åtminstone det gamla systemets kvarhållande verkan samt de krav i fråga om betalningsuppskov och återbetalning som avses i detta kapitel.

När det gäller betalning av avgångsvederlag och annan motsvarande ersättning som betalas då ett anställningsförhållande upphör i förtid, ska de förutsättningar beaktas som föreskrivs i detta kapitel och betalningsgrunderna ska också i övrigt utformas på ett sådant sätt att ersättningar inte betalas för misslyckade prestationer eller klandervärda förfaranden.

11 §

Uppskjuten betalning av rörliga ersättningar

En betydande del, som uppgår till minst 40 procent av den beslutade totala rörliga ersättningen ska skjutas upp och betalas tidigast 3—5 år efter det att förtjänstperioden upphört. Då den uppskovsperiod som avses ovan bestäms ska kreditinstitutet beakta sin affärsverksamhetscykel, affärsverksamhetens natur, riskerna samt ersättningstagarens arbetsuppgifter och ansvar. Om den rörliga ersättningen utgör en särskilt stor andel av det totala beloppet av den fasta och den rörliga ersättningen, ska minst 60 procent av den rörliga ersättningen skjutas upp på motsvarande sätt. Om uppskjuten ersättning betalas i flera poster med olika uppskovsperioder, kan ersättningstagaren få rätt till det totala beloppet av uppskjuten ersättning tidigast pro rata inom ramen för den övergripande uppskovsperioden.

12 §

Betalning av rörliga ersättningar i annan form än pengar och fastställande av väntetiden

Minst hälften av en bestämd rörlig ersättning ska betalas på annat sätt än kontant. För ändamålet ska på ett balanserat sätt användas aktier eller, om kreditinstitutets aktier inte är föremål för handel på en reglerad marknad enligt 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument, andra därmed jämförbara finansiella instrument som emitterats av kreditinstitutet och avses i artiklarna 52 och 63 i EU:s tillsynsförordning och som kan konverteras till primärkapital eller vilkas bokföringsvärde kan skrivas ner. De använda finansiella instrumentens värde ska återspegla förändringar i kreditinstitutets eller i ett till dess finansiella företagsgrupp hörande företags egna kapital eller kreditvärdighet.

När rörliga ersättningar betalas med finansiella instrument enligt denna paragraf ska en väntetid som är förenlig med de uppskovsperioder som bestäms enligt 11 § kopplas till instrumenten.

13 §

Förbjudna förfaranden

Ett kreditinstitut får inte betala rörliga ersättningar på ett sätt som får konsekvenser som kan jämföras med ett förfarande som står i strid med bestämmelserna i detta kapitel.

Kreditinstitutet ska kräva att ersättningstagar förbinder sig att inte använda finansiella instrument eller försäkring eller andra jämförbara sätt att skydda sig mot personliga risker som följer av detta kapitel bestämmelser om ersättningssystemet.

Finansinspektionen kan begränsa eller förbjuda användningen av ett visst finansiellt instrument eller arrangemang för betalning av rörliga ersättningar, oberoende av om det ingår i den uppskjutna andelen eller inte, om förfarandet kan anses stå i strid med bestämmelserna i detta kapitel.

14 §

Ersättningar i kreditinstitut som får statligt stöd

Om rörliga ersättningar är oförenliga med upprätthållandet av en sund och stark kapitalbas och med snabb återbetalning av statligt stöd, får kreditinstitutet i rörliga ersättningar sammanlagt betala högst ett belopp som motsvarar en viss andel av institutets nettointäkter. Beslut om maximandelen fattas av finansministeriet på förslag av kreditinstitutets styrelse för en räkenskapsperiod i sänder, på basis av kreditinstitutets fastställda bokslut.

Finansministeriet kan som en förutsättning för statligt stöd kräva att kreditinstitut ändrar sina ersättningssystem så att de är förenliga med de krav som nämns i 1 mom. och dessutom med god riskhantering och hållbar ekonomi. Finansministeriet kan på motsvarande sätt också förutsätta att kreditinstitutet begränsar de ersättningar som betalas till kreditinstitutets ledning och helt förbjuda utbetalning av rörliga ersättningar till ledningen, om betalningen inte uppfyller förutsättningarna enligt denna paragraf eller om det med beaktande av kreditinstitutets och allmänt intresse som helhet inte är motiverat att betala ersättningar.

15 §

Utläggning på internet

Kreditinstitutet ska på sina webbsidor informera om hur de efterlever bestämmelserna i detta kapitel.

16 §

Finansinspektionens uppgifter vid övervakningen av ersättningssystem

Finansinspektionen ska följa utvecklingen av kreditinstitutets ersättningssystem och praxis samt överlämna information om ersättningarna till Europeiska bankmyndigheten i den form som denna bestämmer. Finansinspektionen ska avkräva tillsynsobjekten förutom information enligt artikel 450 i EU:s tillsynsförordning, uppgifter om

1) antalet personer till vilka kreditinstitutet i löner och ersättning har betalat ut minst 1 miljon euro per räkenskapsperiod,

2) personernas sysslobeskrivning samt inom vilket affärsområde de arbetar,

3) uppdelning av en ersättning i en fast och rörlig del och villkoren för uppskov med ersättningen samt de övriga centrala uppgifterna om de ersättningssystem som personerna hör till.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om information som avses i denna paragraf.

AVDELNING III

FINANSIELL STÄLLNING

9 kap.

Riskhantering

1 §

Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet

Ett kreditinstitut ska se till att det ständigt har en tillräcklig kapitalbas med hänsyn till riskexponeringen i kreditinstitutet och dess externa verksamhetsmiljö, enligt vad som föreskrivs i denna lag och i EU:s tillsynsförord-

ning. Kreditinstitutet får i sin verksamhet inte ta så stora risker att de väsentligen äventyrar dess kapitaltäckning eller likviditet. För att säkerställa detta ska kreditinstitutet införa sunda, heltäckande och effektiva strategier och processer för att värdera, följa och upprätthålla det interna kapitalets belopp, kvalitet och fördelning.

Kreditinstitutet ska regelbundet se över de strategier och processer som avses i 1 mom. för att säkerställa att de hela tiden är heltäckande och rätt dimensionerade till affärsverksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut och dess riskhantering ska på motsvarande sätt tillämpas på moderföretaget för en finansiell företagsgrupp och de övriga företag med konsoliderad riskhantering som hör till samma företagsgrupp.

Finansinspektionen får på ansökan av ett kreditinstitut bevilja tillstånd att avvika från tillämpning av 1 och 2 mom. på kreditinstitut som hör till en finansiell företagsgrupp. Tillstånd ska beviljas om för varje företag som hör till företagsgruppen har ställts tillräckliga mål för kapitalbasen i fråga om varje delområde inom affärsverksamheten i företaget, med undantag för sådana med hänsyn till målen för den gruppbaseade tillsynen obetydliga företag och affärsverksamhetsområden. En förutsättning för beviljande av tillstånd är dessutom att tillståndet inte äventyrar kreditinstitutets kapitaltäckning och tillsynen över den.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om kreditinstitut tillämpas inte på kreditinstitut som i enlighet med artikel 10 i EU:s tillsynsförordning har befriats från åtaganden som avses i den artikeln. Vad som i 3 mom. föreskrivs om konsoliderad riskhantering tillämpas inte på konsolideringsgrupper som i enlighet med artikel 15 i EU:s tillsynsförordning har befriats från tillämpning av kapitalbaskraven.

2 §

Allmänna krav som ska ställas på riskhanteringssystem

Ett kreditinstitut ska ha effektiva, tillförlitliga och dokumenterade förvaltnings- och

styrningssystem för identifiering, hantering, begränsning, övervakning och rapportering av nuvarande och framtida risker som kreditinstitutet och dess verksamhet exponeras för. Systemen ska omfatta

1) en tydlig organisationsstruktur med väldefinierade och konsekventa befogenhets- och ansvarsförhållanden,

2) effektiva rapporteringsprocesser för riskhanteringen,

3) sunda processer för intern kontroll, inklusive förvaltnings- och redovisningsrutiner,

4) en ersättningspolicy och -praxis som är förenlig med och främjar sund och effektiv riskhantering.

De system som avses i 1 mom. ska vara heltäckande och stå i rätt proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet.

3 §

Styrelsens uppgifter i samband med riskhanteringen

Kreditinstitutets styrelse ska godkänna och regelbundet se över strategierna och riktlinjerna för hantering av de risker som kreditinstitutet och dess verksamhet exponeras för. Alla väsentliga risker, alla anvisningar om riskhantering och alla förändringar i dessa avseenden ska rapporteras till styrelsen.

Kreditinstitutets styrelse ska ägna tillräcklig tid till beaktande av riskfrågor samt se till att tillräckliga resurser avsätts för hantering av de risker som avses i denna lag och i EU:s tillsynsförordning.

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd ska detta svara för styrelsens uppgifter enligt detta kapitel i den utsträckning som förvaltningsrådet i enlighet med bolagsordningen och stadgarna har anvisats uppgifter som hör till styrelsen.

4 §

Riskkommitté

Om ett kreditinstitut är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska dess styrelse tillsätta en riskkommitté som består av styrelsemed-

lemmar och rapporterar till hela styrelsen. Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp eller till sammanslutningen av inlåningsbanker, som är systemviktig på det sätt som avses ovan, ska endast den finansiella företagsgruppens moderföretag och centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker tillsätta en riskkommitté. Riskkommitténs medlemmar i anställnings- eller tjänsteförhållande får inte delta i den dagliga ledningen av kreditinstitutet eller företag vars ärenden hör till kommitténs uppgifter. Riskkommitténs medlemmar ska ha behövlig sakkunskap om kreditinstitutets risktagningsförmåga och riskstrategi.

Riskkommittén ska biträda styrelsen i ärenden som gäller kreditinstitutets riskstrategi och risktagning samt vid övervakningen av att kreditinstitutets verkställande ledning följer den riskstrategi som styrelsen beslutat om. Riskkommittén ska bedöma om priserna på institutets kapitalbindande tjänster motsvarar institutets affärsmodell och riskstrategi samt, om så inte är fallet, förelägga styrelsen en åtgärdsplan för att rätta till saken.

Riskkommittén ska också biträda styrelsens ersättningskommitté med att upprätta sunda ersättningssystem och undersöka huruvida incitamenten i ersättningssystemen tar hänsyn till risker, kapitaltäcknings- och likviditetskraven samt sannolikheten för och tidpunkten när intäkterna inflyter.

Om det inte finns någon riskkommitté eller om riskkommittén inte har anvisats uppgifter som avses i denna paragraf ska styrelsen eller förvaltningsrådet svara för uppgifterna i den omfattning som de enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till styrelsen eller förvaltningsrådet.

5 §

Revisionskommitté

Ett kreditinstitut som är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska ha en revisionskommitté som består av styrelsemedlemmar och rapporterar till hela styrelsen. Om kreditinstitutet hör till en finansiell företagsgrupp eller till sammanslutningen av inlåningsbanker, som är systemviktig på det sätt som nämns

ovan, ska endast den finansiella företagsgruppens moderföretag och centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker ha en revisionskommitté. Det som föreskrivs ovan gäller inte kreditinstitut vars aktier inte är föremål för handel på en reglerad marknad som avses i 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument och som har emitterat endast skuldebrev vars sammanlagda nominella värde understiger 100 000 000 euro, utan att offentliggöra ett prospekt enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG.

Revisionskommittén ska ha tillräcklig sakkunskap om redovisning, bokföring, finansiell rapportering och redovisningspraxis samt om intern revision. Revisionskommitténs medlemmar i anställnings- eller tjänsteförhållande får inte delta i den dagliga ledningen av kreditinstitutet eller företag vars ärenden hör till kommitténs uppgifter. Av kommitténs medlemmar ska minst en vara oberoende av kreditinstitutet och dess betydande aktieägare samt ha tillräcklig sakkunskap om redovisning eller revision.

Revisionskommittén ska biträda styrelsen vid uppföljningen, övervakningen och beredningen av åtminstone följande ärenden:

- 1) det finansiella rapporteringssystemet,
- 2) den interna kontrollens och revisionens samt riskhanteringssystemens effektivitet,
- 3) revision,
- 4) revisorernas oberoende och beredningen av revisorsval.

Om kreditinstitutet inte har någon revisionskommitté eller om kommittén inte anvisas uppgifter enligt denna paragraf ska styrelsen eller förvaltningsrådet svara för uppgifterna, i den omfattning som de enligt bolagsordningen eller stadgarna hör till förvaltningsrådet.

6 §

Kombinerad risk- och revisionskommitté

Om ett kreditinstitut inte är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § men har en

revisionskommitté, kan det ha en kombinerad risk- och revisionskommitté som består av styrelsemedlemmar. Medlemmarna i den kombinerade kommittén ska ha den sakkunskap som krävs för båda kommittéerna.

7 §

Risikkommitténs medlemmars tillgång till information

Medlemmarna i styrelsens risikkommitté ska ha tillgång till tillräcklig information om kreditinstitutets risker. Risikkommittén ska bestämma innehållet och formatet när det gäller den information som ska rapporteras till den. Risikkommittén ska hålla regelbunden kontakt med den riskkontrollfunktion som avses i 8 §. Kommittén har rätt att i behövlig utsträckning anlita också utomstående experter.

8 §

Riskkontrollfunktion som är oberoende av operativa funktioner samt övriga kontrollfunktioner

Ett kreditinstitut ska ha en riskkontrollfunktion som är oberoende av kreditinstitutets operativa funktioner, en funktion som övervakar efterlevnaden av reglering och interna verksamhetsprinciper, en intern kontrollfunktion samt övriga behövliga kontrollfunktioner

Riskkontrollfunktionen ska identifiera, mäta och rapportera alla betydande risker till styrelsen. Riskkontrollfunktionen ska aktivt delta i utarbetandet av institutets riskstrategi och i alla betydande riskhanteringsbeslut samt se till att styrelsen får en helhetsbild av de risker som gäller för kreditinstitutet.

För att kontrollfunktionerna som avses i denna paragraf ska kunna sköta sina uppgifter måste de ges en tillräcklig administrativ ställning samt tillräckliga befogenheter och resurser. Om styrelsen inte via de normala rapporteringsprocesserna får tillräcklig information om de väsentliga risker som gäller för institutet, ska chefen för riskkontrollfunktionen och de övriga kontrollfunktionerna ha möjlighet att rapportera direkt till styrelsen.

De som arbetar inom kontrollfunktionerna ska vara oberoende av de affärsområden som de övervakar. Den som leder funktionen ska sköta uppdraget som huvudsyssla. Kreditinstitutets styrelse beslutar om entledigande av chefen från uppdraget.

Kreditinstitutet kan avvika från de krav som enligt denna paragraf gäller inrättande av kontrollfunktioner som är oberoende av de operativa funktionerna och från kravet att den som leder riskkontrollfunktionen ska sköta uppdraget som huvudsyssla, om det är motiverat med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet. De övriga uppdrag som den som leder riskkontrollfunktionen eventuellt har ska dock alltid vara oberoende av de operativa funktionerna och de får inte heller annars orsaka intressekonflikter med riskkontrollfunktionens uppgifter.

9 §

Interna metoder för bedömning av kreditrisker och motpartsrisker

Ett kreditinstitut ska, med beaktande av verksamhetens art, omfattning och komplexitet ha tillräckliga interna metoder som inte uteslutande eller schablonmässigt förlitar sig på externa kreditbetyg för bedömningen av kreditrisker och motpartsrisker.

Ett kreditinstitut som enligt 10 kap. 7 eller 8 § är systemviktigt ska sträva efter att använda interna metoder för beräkning av kapitalbaskraven, åtminstone för beräkning av väsentliga kreditrisker som samtidigt har samband med ett stort antal betydande motparter samt väsentliga motpartsrisker för skuldinstrument i handelslagret, om dessa motpartsrisker hänför sig till ett stort antal olika motparter.

10 §

Kreditrisk och motpartsrisk

Kreditgivning ska vara baserad på sunda och väldefinierade kriterier. Processen för att godkänna, ändra, förnya och återfinansiera krediter ska vara klart fastställd och baserad på dokumenterade riktlinjer och förfaranden.

Kreditinstitutet ska ha interna metoder som

gör att det kan bedöma kreditrisken för exponeringar för enskilda gäldenärer. Institutets interna metoder får inte uteslutande eller schablonmässigt utgå från externa kreditbedömningar. Om kapitalbaskalkylerna baserar sig på kreditvärdering eller på det faktum att en exponering inte har en kreditvärdering, ska kreditinstitutet dessutom själv bedöma kapitalbaskravet för risken i fråga.

Kreditinstitutet ska genom effektiva system sköta den löpande förvaltningen och övervakningen av de olika kreditriskbärande portföljerna och exponeringarna. Institutet ska ha processer för identifiering och hantering av problemkrediter och för genomförande av behövliga värde regleringar och avsättningar. Kreditinstitutet ska se till att kreditportföljerna har en lämplig diversifiering med hänsyn till dess målmarknader och kreditstrategi som styrelsen godkännt.

11 §

Kvarstående risk

Kreditinstitutet ska ha beredskap för risken för att dess riskreducerande tekniker visar sig vara mindre effektiva än förväntat. Institutet ska med tanke på kvarstående risk ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden.

12 §

Koncentrationsrisk

Ett kreditinstitut ska ha beredskap för utfall av koncentrationsrisker. Det ska för ändamålet ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden. Vid hanteringen av koncentrationsrisker ska som motparter beaktas åtminstone centrala motparter som avses i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, motparter som hör till kreditinstitutets närmaste krets enligt 15 kap. 13 § och motparter inom samma ekonomiska sektor eller inom samma geografiska region samt motparter som producerar samma råvaror. Dessutom ska kreditinstitutet beakta risker i samband med tekni-

ker för kreditriskreducering inklusive risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter.

13 §

Värdepapperiseringsrisk

Ett kreditinstitut ska ha beredskap för risker som uppkommer till följd av värdepapperiseringstransaktioner. Vid hanteringen av riskerna ska institutet i tillräcklig utsträckning förvissa sig om att bedömningen av och besluten om riskerna baserar sig på riskernas faktiska värde och art. Institutet ska ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden för hantering av värdepapperiseringsrisker.

Ett kreditinstitut, som genomför rullande värdepapperisering, ska ha likviditetsplaner för att åtgärda effekterna av både avtalad och förtida amortering.

14 §

Marknadsrisk

Ett kreditinstitut ska införa processer för identifiering, mätning och hantering av väsentliga marknadsrisker. Det ska ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden för hantering av marknadsrisker.

Kreditinstitutet ska ha tillräcklig beredskap för likviditetsbrist i sådana fall då en kort position förfaller före en lång position. Dess interna kapital ska vara tillräckligt också för betydande marknadsrisker som inte är föremål för kapitalbaskrav.

Om kreditinstitutet vid beräkning av kapitalbaskraven för positionsrisk enligt del tre avdelning IV kapitel 2 i EU:s tillsynsförordning har nettat sina positioner i ett eller flera av de aktieslag som utgör en aktieindextermin mot en eller flera positioner i aktieindexterminen eller andra aktieindexprodukter, ska det ha tillräckligt internt kapital för att täcka basrisken för förluster orsakade av att terminernas eller andra produkters värde inte varierar på precis samma sätt som de ingående aktierna. Institutet ska också ha sådant tillräckligt internt kapital när de har motstående positioner i aktieindexterminer som inte är

identiska med avseende på förfallotidpunkt eller sammansättning eller bådadera.

Om kreditinstitutet vid behandlingen tillämpar artikel 345 i EU:s tillsynsförordning ska institutet se till att det har tillräckligt internt kapital mot den risk för förluster som finns mellan tidpunkten för det ursprungliga åtagandet och följande arbetsdag.

15 §

Ränterisken i den finansiella balansräkningen

Ett kreditinstitut ska införa system för identifiering, värdering och hantering av sådana risker från potentiella ändringar av räntesatser som påverkar institutets finansiella balansräkning. Kreditinstitutet ska ha dokumenterade riktlinjer och processer för hantering av ränterisken i den finansiella balansräkningen.

16 §

Operativ risk

Ett kreditinstitut ska införa metoder för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Institutet ska ha beredskap åtminstone för modellrisk och för extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Institutet ska tydligt ange vad det betraktar som operativa risker. Det ska ha skriftliga riktlinjer och processer för hantering av operativa risker.

Kreditinstitutet ska ha adekvata, trygga och funktionssäkra betalningsdatasystem, värdepappersdatasystem och andra datasystem.

Kreditinstitutet ska ha beredskaps- och kontinuitetsplaner för att bereda sig för allvarliga störningar i affärsverksamheten samt säkerställa sin förmåga att fortlöpande bedriva verksamhet och begränsa förlusterna i störningssituationer.

17 §

Likviditetsrisk

Ett kreditinstitut ska ha effektiva och tillförlitliga strategier och system för identifie-

ring, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker, risker på intradagsbasis och riskprofilen med lämpliga tidsintervall, för att säkerställa att det kan hålla likviditetsbuffer-tar på adekvat nivå. Hanteringen av likviditetsrisker ska anpassas efter kreditinstitutets olika affärsområden, valutor, filialer och juridiska personer som hör till institutets finansiella företagsgrupp. Strategierna ska omfatta adekvata mekanismer för allokering av likviditetskostnader, vinster och risker.

De strategier och system som avses i 1 mom. ska vara effektiva och rätt dimensionerade i förhållande till institutets komplexitet, riskprofil och verksamhet samt den risktolerans som fastställts av institutets styrelse. De ska också återspegla institutets betydelse i varje EES-stat där det verkar. Riktlinjerna och processerna för strategierna och systemen ska dokumenteras. Institutet ska se till att varje affärsområdes ledning och personal underrättas om risktoleransen.

Kreditinstitutet ska ha metoder för identifiering, mätning, hantering och övervakning av finansieringspositioner. Dessa metoder ska omfatta nuvarande och förväntade väsentliga kassaflöden i och från tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen, inklusive ansvarsförbindelser och den eventuella effekten på anseenderisken.

Kreditinstitutet ska skilja mellan tillgångar som är pantsatta och icke-pantsatta tillgångar som är ständigt tillgängliga som täckning för kreditinstitutets ansvarsförbindelser. Kreditinstitutet ska också ta hänsyn till den juridiska person där tillgångarna ligger, det land där tillgångarna enligt lag är registrerade antingen i ett register eller på ett konto samt övervaka hur snabbt tillgångarna kan användas som täckning för kreditinstitutets ansvarsförbindelser.

Ett kreditinstitut som i enlighet med 10 § i lagen om hypoteksbanksverksamhet har fått eller ansöker om tillstånd för hypoteksbanksverksamhet ska för hela kreditinstitutets affärsverksamhet uppställa ett kvantitativt mål för hypoteksbanksverksamhetens proportionella andel. Målet ska uppställas så att det inte äventyrar kreditinstitutets affärsverksamhet i andra avseenden än när det gäller refinansiering av hypoteksbanksverksamheten.

18 §

Överföring av tillgångar och skulder mellan olika enheter

Ett kreditinstitut ska beakta de juridiska och operativa begränsningarna för potentiella överföringar av likviditet och icke-pantsatta tillgångar mellan sina olika enheter, såväl inom som utanför EES-området.

19 §

Metoder för likviditetsriskreducering

Ett kreditinstitut ska sträva efter att använda tillräckliga system med gränsvärden, likviditetsbuffertar och andra tekniker för likviditetsriskreducering för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser, och för att upprätthålla en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur samt tillgång till finansieringskällor. Dessa arrangemang ska ses över regelbundet.

20 §

Regelbunden granskning av alternativa scenarier för likviditetspositioner

Ett kreditinstitut ska regelbundet, dock minst en gång om året, granska alternativa scenarier för likviditetspositioner och riskreducering samt se över de antaganden som ligger bakom beslut om finansieringspositionen.

Kreditinstitutet ska vid granskningen av alternativa scenarier utöver balanstillgångar och kassaflöden åtminstone beakta poster utanför balansräkningen samt andra ansvarsförbindelser, inklusive sådana som avser specialföretag för värdepapperisering och andra specialföretag. Kreditinstitutet ska beakta den potentiella effekten av instituttspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidsperioder och olika grader av stressförhållanden ska beaktas.

Kreditinstitutet ska justera sina strategier, interna riktlinjer och gränsvärden för likviditetsrisker samt utarbeta effektiva krisplaner med beaktande av resultatet av scenarierna.

21 §

Likviditetsåterställningsplan

Ett kreditinstitut ska ha en likviditetsåterställningsplan varmed det har beredskap för eventuella likviditetsbortfall för filialer som är etablerade i en annan medlemsstat. Återställningsplanen ska omfatta tillbörliga strategier och verksamhetsplaner som godkänns av den verkställande ledningen och som gör det möjligt att genomföra planen omedelbart. De ska inbegripa åtminstone innehav av säkerheter som är omedelbart tillgängliga för centralbanksfinansiering och vid behov utgör säkerhet i en värdmedlemsstats valuta eller tredjeländers valuta eller är belägen i ett tredjeland.

Kreditinstitutet ska testa återställningsplanen och vid behov åtminstone en gång om året uppdatera den på grundval av resultatet av de scenarier som avses i 20 § samt förändringar i dem.

22 §

Risk för överskuldssättning

Ett kreditinstitut ska ha metoder för identifiering, hantering och övervakning av risken för överskuldssättning. Som mått för att bedöma om det föreligger en alltför låg bruttosoliditet ska det användas bruttosoliditet som fastställts i enlighet med artikel 429 i EU:s tillsynsförordning samt även annars följa obalansen mellan tillgångar och skulder. Kreditinstitutet ska tillämpa dokumenterade riktlinjer och processer för hantering av risken för överskuldssättning.

Kreditinstitutet ska undvika överskuldssättning och beakta en eventuell ökning av skuldssättningsrisken i det fall att institutets kapitalbas minskar på grund av förväntade eller inträffade förluster.

23 §

Rapportering av beräkningar och beräkningsmetoder till Finansinspektionen

Ett kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning har fått tillstånd att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapi-

talbaskrav ska regelbundet, dock minst en gång om året, meddela Finansinspektionen resultaten av beräkningar i fråga om de exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, med undantag för den operativa risken, samt vilka interna metoder som använts.

24 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om sådana förfaranden för bedömning av kreditrisker som avses i 9 § 1 och 2 mom., om kredit- och motpartsrisker som avses i 10 §, om marknadsrisker som avses i 14 §, om operativa risker som avses i 16 §, om likviditetsrisker som avses i 17 § och om planer som avses i 21 §.

10 kap.

Finansiella förutsättningar

Allmänna kapitalbaskrav

1 §

Kapitalbaskrav

Ett kreditinstitut ska fortlöpande ha en kapitalbas och en konsoliderad kapitalbas som uppgår till minst det belopp som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning och i detta kapitel. I enlighet med 11 kap. 6 § kan Finansinspektionen dessutom enligt prövning fastställa ett buffertkrav för kreditinstitutet.

Med kapitalbas avses i detta kapitel den kapitalbas som avses i artikel 4.1.118 i EU:s tillsynsförordning. Den konsoliderade kapitalbasen ska beräknas i enlighet med den förordningen.

Med totalt exponeringsbelopp avses i detta kapitel exponering enligt artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning.

2 §

Minimikapital

Ett kreditinstituts aktiekapital, andelskapi-

tal eller grundkapital ska uppgå till minst fem miljoner euro. Kapitalet ska vara tecknat i sin helhet när koncessionen beviljas.

Kreditinstitutets kapitalbas ska fortlöpande uppgå till minst det belopp som föreskrivs i 1 mom., om inte något annat följer av 3 mom.

Om kreditinstitutets kapitalbas minskar till följd av ändringar i lag, förordning eller myndighetsföreskrifter ska kreditinstitutet med avvikelse från 2 mom. ha minst det kapitalbasbelopp som det hade omedelbart innan lagen, förordningen eller myndighetsföreskriften trädde i kraft, dock minst en miljon euro. Kreditinstitut som detta moment tillämpas på får inte dela ut tillgångar till aktie- eller andelsägarna så länge som kapitalbasen underskrider det belopp som anges i 1 mom.

Buffertkrav

3 §

Buffertbelopp

Ett kreditinstitut ska utöver det kärnpri- märkapital och konsoliderade kärnprimärkapital som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning ha en kapitalbas som täcker de buffertkrav och konsoliderade buffertkrav som föreskrivs i detta kapitel.

Det sammanlagda buffertkravet utgörs av en kapitalkonserveringsbuffert, en kontracykliskt buffert samt buffertkraven för systemviktiga institut.

En kapitalkonserveringsbuffert utgör 2,5 procent av summan av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Ett kontracykliskt buffertkrav bestäms med iakttagande av 4—6 §. Buffertkravet får utgöra högst 2,5 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

Buffertkravet för ett systemviktigt institut ska fastställas med beaktande av 7—9 §. Buffertkravet för ett globalt systemviktigt institut får utgöra högst 3,5 procent och buffertkravet för andra systemviktiga institut högst 2,0 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp.

Vad som föreskrivs i 2—4 mom. gäller också konsoliderade buffertkrav. Vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade

kapitalkrav, gäller på motsvarande sätt kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade, fasta kapitalkrav och konsoliderade, rörliga kapitalkrav samt sådana buffertkrav för andra systemviktiga institut som avses i 8 §. I 7 § föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade buffertkrav för globalt systemviktiga institut.

4 §

Fastställande av kontracykliska buffertkrav

Finansinspektionen ställer kontracykliska buffertkrav. Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet och Finlands Bank kvartalsvis bedöma om det finns anledning att ställa sådana krav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav. Beslut om saken ska fattas inom tre kalendermånader efter utgången av varje kvartal.

Finansinspektionen ska utöver vad som föreskrivs i 1 mom. utan dröjsmål ta upp ärenden som gäller ställande eller ändring av kontracykliska buffertkrav, om finansministeriet eller Finlands Bank kräver det eller om Europeiska systemrisknämnden har gett en rekommendation eller varning som är relevant för Finlands finansmarknad.

Finansinspektionen ska före beslut som avses i 1 mom. samråda med finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet samt Finlands Bank.

Ett kontracykliskt buffertkrav träder i kraft tolv månader efter beslutet, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl bestämmer en tidigare tidpunkt för ikraftträdandet. Ett beslut om att sänka ett kontracykliskt buffertkrav träder dock i kraft omedelbart.

Av ett beslut som avses i denna paragraf ska framgå hur länge det är i kraft, buffertkravets sammanlagda belopp och om beloppet eventuellt ändrats sedan det föregående beslutet, beslutsmotiveringen, eventuella särskilda skäl att ikraftträdandet av ändringen tidigarelags samt övriga behövliga uppgifter.

Finansinspektionen ska på sina webbsidor offentliggöra beslut som avses i denna paragraf.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om uppgifter

som ska ingå i ett beslut som avses i denna paragraf och om offentliggörande av beslutet.

I SSM-förordningen föreskrivs om ECB:s rätt att fastställa buffertkrav som överstiger det kontracykliska buffertkrav som avses i denna paragraf.

5 §

Grunderna för fastställande av kontracykliska buffertkrav

Kontracykliska buffertkrav ska i första hand fastställas på basis av hur förhållandet mellan kreditstocken och bruttonationalprodukten utvecklas på lång sikt.

Utöver eller i stället för den grund som avses i 1 mom. kan man av särskilda skäl som grund för kontracykliska buffertkrav använda en eller flera andra variabler som är baserade på utvecklingen inom kreditinstitutsbranschen i förhållande till samhällsekonomin eller någon sektor av den.

Utöver vad som föreskrivs ovan i denna paragraf ska vid ställandet av buffertkrav beaktas Europeiska systemrisknämndens rekommendationer och varningar, till den del som de berör Finlands finansmarknad.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för fastställande av kontracykliska buffertkrav.

6 §

Beaktande av utländska poster vid fastställande av kontracykliska buffertkrav

Om ett kreditinstitut i flera stater har poster som utgör bidrag till total exponeringen ska det totala exponeringsbeloppet beräknas separat i fråga om varje stat, och varje stats buffertkrav för en på detta sätt beräknad andel ska fastställas i enlighet med respektive stats lagstiftning.

Vid tillämpning av denna paragraf utgör det kontracykliska buffertkravet för kreditinstitut summan av de kapitalkrav per land som beräknats i enlighet med 1 mom.

Om kreditinstitutet har poster som utgör

bidrag till totalexponeringen i en sådan stat utanför EES där det inte föreskrivs om buffertkrav enligt denna paragraf, ska buffertkravet ställas i enlighet med denna lag.

7 §

Buffertkrav för globalt systemviktiga institut

Med globalt systemviktiga institut avses i denna paragraf kreditinstitut vars fallissemang kan äventyra det globala finansiella systemets stabilitet.

Ett globalt systemviktigt institut ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans ha kärnprimärkapital som föreskrivs i denna paragraf, om kreditinstitutet inte omfattas av sådan gruppbasead tillsyn som Finansinspektionen eller tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat ansvarar för.

Andra än globalt systemviktiga institut som avses i 2 mom. ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans ha konsoliderat kärnprimärkapital enligt denna paragraf, om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet och detta inte är dotterföretag till ett kreditinstitut eller holdingföretag som på nivån yttersta moderföretag står under gruppbasead tillsyn av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat.

Finansinspektionen ska dela in de kreditinstitut som avses i 1 mom. i sex klasser, för vilka buffertkravet i enlighet med följande tabell ska beräknas som en procentandel av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp:

Klass	Buffertkrav
1	1,0 %
2	1,5 %
3	2,0 %
4	2,5 %
5	3,0 %
6	3,5 %

Finansinspektionen ska på sina webbsidor offentliggöra principerna för tillämpning av denna paragraf, de kreditinstitut som paragrafen ska tillämpas på samt, i fråga om varje sådant kreditinstitut, det buffertkrav som ska

tillämpas med stöd av denna paragraf, som en procentandel enligt 4 mom.

De principer som ska tillämpas när de kreditinstitut som avses i denna paragraf identifieras anges genom förordning av Europeiska kommissionen.

8 §

Buffertkrav för andra systemviktiga institut

Med andra systemviktiga institut avses i denna paragraf andra än sådana institut enligt 7 § vars balansomslutning uppgår till minst en miljard euro och vars fallissemang skulle äventyra stabiliteten på Finlands eller någon annan EU-stats finansmarknad.

Andra systemviktiga institut ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans ha kärnprimärkapital enligt denna paragraf, om kreditinstitutet inte omfattas av ett sådant kreditinstituts gruppbaseade tillsyn som Finansinspektionen ansvarar för.

Andra systemviktiga institut än sådana som avses i 1 mom. ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans ha konsoliderat kärnprimärkapital enligt denna paragraf, om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet.

Finansinspektionen ska dela in de kreditinstitut som avses i 1 mom. i fem klasser, för vilka buffertkravet i enlighet med följande tabell ska beräknas som en procentandel av institutets totala riskvägda exponeringsbelopp:

Klass	Buffertkrav
1	0 %
2	0,5 %
3	1,0 %
4	1,5 %
5	2,0 %

Finansinspektionen ska i enlighet med 4 mom. dela in de kreditinstitut som avses i 1 mom. i en eller flera klasser på följande grunder:

1) kreditinstitutets storlek mätt med totalbeloppet av dess exponeringar, balansomslutningen eller den konsoliderade balansomslutningen,

2) kreditinstitutets och de företags exponeringar mot andra kreditinstitut och fordringar på andra kreditinstitut, vilka omfattas av samma gruppbaseade tillsyn, samt deras övriga direkta förbindelser med det finansiella systemet,

3) huruvida de kritiska funktioner kan ersättas som hänför sig till kreditinstitutet och företag, vilka omfattas av samma gruppbaseade tillsyn, efter att företaget inte längre har förutsättningar att fortsätta med sin verksamhet,

4) omfattningen av kreditinstitutets och de företags gränsöverskridande verksamhet, vilka omfattas av samma gruppbaseade tillsyn samt verksamhetens betydelse i Finland och EES.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i denna paragraf gäller följande:

1) om ett kreditinstitut är ett dotterföretag enligt 7 § 2 mom. eller 2 mom. i denna paragraf till ett kreditinstitut (*moderföretag*) som beviljats auktorisation i en annan EES-stat och som motsvarar ett kreditinstitut som avses i 7 § eller i denna paragraf, ska det ha kärnprimärkapital minst till ett belopp som motsvarar det på moderföretaget tillämpliga konsoliderade kapitalkravet eller till ett belopp som minst motsvarar en procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp, beroende på vilket som är större,

2) om ett kreditinstitut är ett dotterföretag enligt 3 mom. till ett kreditinstitut (*moderföretag*) som beviljats auktorisation i en annan EES-stat och som motsvarar ett kreditinstitut enligt denna paragraf, ska det ha konsoliderat kärnprimärkapital minst till ett belopp som motsvarar det på moderföretaget tillämpliga konsoliderade kapitalkravet eller till ett belopp som minst motsvarar en procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp, beroende på vilket som är större.

Finansinspektionen ska på sina webbsidor offentliggöra principerna för tillämpning av denna paragraf, de kreditinstitut som paragrafen ska tillämpas på samt, i fråga om varje sådant kreditinstitut, det buffertkrav som ska tillämpas med stöd av denna paragraf, som en procentandel enligt 4 mom.

Finansinspektionen ska årligen justera det buffertkrav som i enlighet med denna paragraf har beräknats för varje kreditinstitut. Om

kreditinstitutet överskrider eller underskrider den gräns som föreskrivs i 1 mom. eller om kapitalkravet som avses i denna paragraf förändras, ska Finansinspektionen fatta ett beslut om saken. Om de krav som tillämpas på institutet skärps med anledning av beslutet, ska Finansinspektionen i beslutet ange en tid på minst sex månader inom vilken institutet ska uppfylla de krav som följer av beslutet.

9 §

Samordning av buffertkrav för systemviktiga institut

Om det är möjligt att tillämpa buffertkrav enligt såväl 7 som 8 § på ett kreditinstitut, ska institutet uppfylla endast det högre av kraven.

10 §

Underskridande av buffertkrav

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 11 kap. 8 § är ett kreditinstitut som lämnar endast det kapitalkrav uppfyllt som avses i detta kapitel, skyldigt att stärka sin kapitalbas genom att begränsa vinstutdelningen enligt 2 mom.

Det minimibelopp som enligt 1 mom. krävs för att stärka kapitalbasen ska beräknas så att beloppet av de utdelningsbara tillgångarna multipliceras med någon av koefficienterna i följande tabell. Då buffertkravet underskrids ska underskridningens relativa andel av kravet ange koefficienten varmed de utdelningsbara tillgångarna ska multipliceras för att ange det minimibelopp varmed kapitalbasen ska stärkas. Koefficienten bestäms enligt följande:

Underskridningens relativa andel	Koefficient
0 — under 25 procent	0
25 — under 50 procent	0,2
50 — under 75 procent	0,4
75 — under 100 procent	0,6

Ett kreditinstitut som avses i 1 mom. ska inom fem vardagar eller, med tillstånd av Finansinspektionen, inom 10 vardagar efter att det konstaterat att det inte uppfyller buffertkravet, i enlighet med 11 kap. 7 § upprätta och tillstålla Finansinspektionen en plan varav framgår vilka åtgärder kreditinstitutet ämnar vidta för att uppfylla kravet.

Om kreditinstitutet inte inom föreskriven tid har tillstållt Finansinspektionen en plan, kan Finansinspektionen ålägga kreditinstitutet ett buffertkrav enligt 11 kap. 6 §. Ett buffertkrav enligt detta moment får inte överskrida det belopp varmed kreditinstitutets kapitalbas enligt 1 § underskrider summan av minimikapitalbaskravet enligt EU:s tillsynsförordning och buffertkravet enligt 3 § samt ett eventuellt tidigare med stöd av 11 kap. 6 § ställt buffertkrav.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om skyldigheten att i enlighet med 1 mom. stärka kapitalbasen och om sådana rapporter till Finansinspektionen som behövs för tillsynen samt om de krav som ställs på innehållet i en plan som avses i 3 mom.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kapitalbas och kapitalkrav gäller också konsoliderade buffertkrav och konsoliderad kapitalbas.

Övriga krav på finansiell ställning

11 §

Exponering mot kunder

I EU:s tillsynsförordning föreskrivs om rapportering av kreditinstituts exponeringar och konsoliderade exponeringar, om begränsningar som gäller exponeringar och konsoliderade exponeringar samt om de kvalitativa krav som ska ställas på exponeringar och konsoliderade exponeringar.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om sådana exponeringar mot kunder som enligt artikel 493.3 i EU:s tillsynsförordning inte behöver beaktas.

Undantag som avses i artikel 493.3 c i EU:s tillsynsförordning kan endast med Finansinspektionens tillstånd tillämpas på exponeringar mot kreditinstitutets moderföretag

eller mot övriga dotterföretag till moderföretaget.

12 §

Offentliggörande av information om finansiell ställning

Kreditinstitut ska offentliggöra information om sin finansiella ställning så som föreskrivs i del åtta i EU:s tillsynsförordning.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska kreditinstitutet, om det inte någon annanstans i lag föreskrivs om motsvarande skyldighet, i samband med sitt bokslut lämna följande information om varje annat land där kreditinstitutet eller dess holdingföretag har en filial eller ett dotterföretag:

1) filialens och dotterföretagets etableringsstat, dotterföretagens namn och arten av den affärsverksamhet som bedrivs i etableringsstaten,

2) den sammanlagda avkastningen av verksamhet som avses i 1 punkten,

3) det sammanlagda antalet anställda inom verksamhet som avses i 1 punkten, räknat i årsverken,

4) den sammanlagda vinsten eller förlusten före skatt,

5) den sammanlagda inkomstskatten under räkenskapsperioden,

6) mottaget offentligt kapitalstöd samt det sammanlagda beloppet lån och garantier som beviljats av offentliga organisationer.

Om ett kreditinstitut eller dess holdingföretag i en etableringsstat som avses i 2 mom. har minst en filial och ett dotterföretag eller minst två dotterföretag, ska från det sammanlagda antal som avses i 2 mom. 2 och 4 punkten dras av sådana betydande avkastningar och kostnader som orsakats av affärstransaktioner mellan koncernföretag som är verk samma i etableringsstaten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska kreditinstitutet, om det inte någon annanstans i lag föreskrivs om motsvarande skyldighet, i sin verksamhetsberättelse årligen uppge redovisad avkastning.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål till Europeiska kommissionen rapportera information enligt 2 mom. om varje kreditinstitut som avses i 8 §.

Närmare bestämmelser

13 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om verkställigheten av 4—10 och 12 § i detta kapitel.

11 kap.

Tillsyn över finansiell ställning*Uppföljning av finansiella verksamhetsförutsättningar*

1 §

Rapporteringskyldighet

Ett kreditinstitut ska kvartalsvis till Finansinspektionen rapportera sådan information om det buffertkrav som anges i 10 kap. 3 §, om inte något annat följer av effektiviserad tillsyn enligt 3 § 3 mom. i detta kapitel eller av den utvidgade skyldigheten att rapportera information enligt 10 § 2 punkten i detta kapitel. Till övriga delar finns bestämmelser om att rapportera information i EU:s tillsynsförordning.

2 §

Kapitaltäcknings- och likviditetsbedömning

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma om ett kreditinstitut uppfyller de krav som anges i 9 och 10 kap. samt i EU:s tillsynsförordning. I fråga om bedömningens omfattning och frekvens ska beaktas verksamhetens art, omfattning och komplexitet samt den betydelse som kreditinstitutet har för stabiliteten på finansmarknaden. Bedömningen ska göras minst en gång per år i fråga om kreditinstitut som avses i 3 § 2 mom.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska bedömningen åtminstone omfatta

- 1) kreditinstitutets stresstest, om kreditin-

stitutet använder interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk eller marknadsrisk,

- 2) kreditinstitutets koncentrationsrisker och hanteringen av dem, motpartsriskernas geografiska spridning samt hanteringen av eventuella spridningseffekter i samband med kapitaltäckningen också i andra avseenden än vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om begränsning av stora exponeringar mot kunder,

- 3) principerna för hantering av restrisker som orsakas av användning av metoder för kreditriskreducering,

- 4) kapitalbaskravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering mot sådana poster,

- 5) likviditetsrisker samt principer för analys och hantering av sådana samt den planerade finansieringens tillräcklighet och eventuella inverkan på finansieringssystemets stabilitet i de EES-stater där kreditinstitutet bedriver verksamhet,

- 6) frågan om huruvida handelslagret har värderats tillräckligt försiktigt, så att kreditinstitutet inte drabbas av väsentliga förluster om det inom en kort tid måste avyttra eller säkra sina positioner i handelslagret,

- 7) en beräkning av de sammanlagda riskvägda tillgångarna i balansräkningen på basis av bruttosoliditetsgraden, risken för alltför låg bruttosoliditet, systemrisken och andra indikatorer på balansrisker,

- 8) kreditinstitutets affärsmodell,

- 9) principerna för kreditinstitutets förvaltning samt styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens förutsättningar att utföra sitt uppdrag.

Om utfallet av en ränterisk som avses i 2 mom. 1 punkten kan leda till att kreditinstitutets kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas minskar med mer än 20 procent i en situation där räntorna plötslig stiger eller faller med minst två procentenheter, ska Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet redogör för vilka åtgärder det ämnar vidta med anledning av ränterisken. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om hur ett risutfall som avses i detta moment ska anges.

Finansinspektionen ska, med beaktande av

verksamhetens art, omfattning och komplexitet, i sin tillsynsverksamhet främja den interna kontrollen av kundernas kreditvärdighet och användningen av interna kreditbetyg vid kapitalutvärderingen, i synnerhet i fråga om motpartsrisiker och specifika risker i anslutning till värdepapper som är föremål för handel samt användningen av interna metoder för kreditinstitutets likviditetshantering.

3 §

Tillsynsprogram

Finansinspektionen ska varje år genom ett beslut för de kreditinstitut som står under dess tillsyn fastställa ett tillsynsprogram varav framgår hur och i vilken omfattning tillsynen över varje kreditinstitut kommer att ske under året. Av programmet ska dessutom framgå vilka kreditinstitut som kommer att bli föremål för effektiviserad tillsyn enligt 3 mom. samt vilka inspektioner som kommer att utföras i kreditinstituten samt i deras utländska filialer och dotterbolag.

I den plan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen ange

1) alla kreditinstitut i vilka det enligt stresstester eller bedömning enligt 2 § finns allvarliga hot mot institutets fortsatta verksamhet eller i vilka man har brutit mot lag,

2) alla globalt systemviktiga institut,

3) andra kreditinstitut som det enligt Finansinspektionens åsikt är skäl att ta med i planen.

Med *effektiviserad tillsyn* enligt 1 mom. avses

1) att ett kreditinstitut inspekteras oftare än brukligt,

2) att det för kreditinstitutet tillsätts ett ombud enligt 29 § i lagen om Finansinspektionen eller att en annan representant för Finansinspektionen fortlöpande är närvarande i kreditinstitutet,

3) frekventare och mera detaljerad rapportering än brukligt om kreditinstitutets finansiella ställning,

4) bedömning av kreditinstitutets strategier och verksamhetsplaner oftare än brukligt,

5) granskning av enskilda risker eller riskområden.

4 §

Stresstester

Finansinspektionen ska vid behov genomföra stresstester på kreditinstitut för att underlätta bedömning enligt 2 §.

5 §

Löpande tillsyn över interna metoder

Finansinspektionen ska med jämna mellanrum och minst vart tredje år granska att kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning fått tillstånd att använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskraven, uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och att metoderna också i övrigt är tillräckliga och lämpliga, i synnerhet med beaktande av eventuella förändringar i institutets verksamhet samt avvikelser mellan resultaten från tillämpningen av de interna metoderna på den referensportfölj som avses i 3 mom. och motsvarande resultat från andra kreditinstitut.

Om de interna metoder som avses i denna paragraf inte uppfyller kraven i EU:s tillsynsförordning eller inte i tillräcklig utsträckning täcker kreditinstitutets exponeringar eller om kapitalbaskravet som beräknats i enlighet med 3 mom. omotiverat och mycket avviker från övriga kreditinstituts på motsvarande sätt beräknade kapitalbaskrav, kan Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet gör ändringar i metoderna eller återkalla sitt tillstånd, om kreditinstitutet inte inom den tidsfrist som Finansinspektionen satt ut har ändrat metoderna. Finansinspektionen ska vid tillämpning av denna paragraf beakta Europeiska bankmyndighetens utredningar om harmonisering av interna metoder samt de mål som ställts för användningen av interna metoder.

Ett kreditinstitut som avses i 1 mom. ska minst en gång per år i enlighet med den internmetod som kreditinstitutet använder beräkna kapitalbaskravet för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat. Resultaten av beräkningarna enligt denna paragraf och de beräkningsmetoder som använts ska meddelas till Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten på det sätt som dessa bestämmer.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska inte tillämpas på beräkning av kapitalkravet för täckning av operativa risker.

6 §

Buffertkrav enligt prövning

Finansinspektionen ska, om ett kreditinstituts kapitalbas i förhållande till totalexponeringen inte kan säkerställas på något annat ändamålsenligt sätt, bestämma en högre kärnprimärkapitalnivå för institutet än vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning. Ett buffertkrav enligt denna paragraf kan fastställas för högst tre år åt gången.

Finansinspektionen kan ställa buffertkrav enligt denna paragraf om

1) Finansinspektionen på basis av en bedömning enligt 2 § eller en bedömning på grunder som ställts på förhand anser att

a) kreditinstitutets kapitalbas inte räcker för att uppfylla det kapitalbehov som kreditinstitutet enligt 9 kap. 1 § har beräknat för sin totalexponering, eller om

b) kreditinstitutet har bedömt sitt ovan nämnda kapitalbehov och sitt därpå baserade kapitalmål eller den kapitalbas som krävs för täckningen av de stora exponeringar mot kunder som avses i EU:s tillsynsförordning på ett väsentligen bristfälligt eller felaktigt sätt, eller om

2) Finansinspektionen efter ett stresstest enligt 4 § gör bedömningen att kreditinstitutets kapitalbas under de följande tolv månaderna sannolikt underskrider det belopp som krävs enligt denna lag eller EU:s tillsynsförordning, eller om Finansinspektionen annars har vägande skäl att anta att beloppet underskrids.

Finansinspektionen kan dessutom fastställa buffertkrav enligt denna paragraf till den del som kreditinstitutet har sådana tillgångar eller åtaganden utanför balansräkningen som är förenade med risker för vilka något kapitalkrav inte har ställts i 10 kap. eller i EU:s tillsynsförordning eller exponeringar för vilka har fastställts uppenbart otillräckliga kapitalkrav.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen under de förutsättningar som föreskrivs i 1 mom., på basis av ett

sådant kreditinstituts gruppbaseade finansiella ställning som är föremål för gruppbasead tillsyn, ålägga detta ett konsoliderat buffertkrav.

Finansinspektionen ska vid tillämpningen av denna paragraf beakta

1) att kvaliteten är tillräckligt hög på de förfaranden genom vilka det säkerställs att kreditinstitutets interna kapital enligt 9 kap. 1 § är tillräckligt samt kreditinstitutets målsättning för kapitalbasens storlek enligt den paragrafen,

2) att kreditinstitutets administrations-, styrnings- och riskhanteringssystem över huvud taget är tillräckligt effektiva,

3) de risker som kreditinstitutets verksamhet eventuellt utgör för hela det finansiella systemets stabilitet.

7 §

Skyldighet att öka kapitalbasen

Om ett kreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas sjunker under det belopp som avses i EU:s tillsynsförordning eller i denna lag, ska kreditinstitutet eller holdingföretaget utan dröjsmål rapportera detta till Finansinspektionen, lägga fram en plan för hur kapitalbaskravet och kravet på konsoliderad kapitalbas ska uppfyllas samt vidta åtgärder för att genomföra planen. Finansinspektionen ska, efter att ha fått den rapport som avses ovan eller annars ha fått kännedom om att kapitalbasen eller den konsoliderade kapitalbasen har sjunkit under den angivna gränsen, sätta ut en tid inom vilken kravet på kreditinstitutets kapitalbas och konsoliderade kapitalbas ska vara uppfyllt, vid äventyr att koncessionen återkallas. Om kravet inte heller efter den utsatta tiden har uppfyllts kan Finansinspektionen besluta återkalla koncessionen.

Om kreditinstitutet är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat, eller dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under den nivå som avses i 19 § i den lagen, ska på kreditinstitutet på motsvarande sätt tillämpas 1 mom. Finansinspektionen ska innan den

fattar beslut enligt 1 mom. begära yttranden från de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i den lagen.

8 §

Utdelningsrestriktioner som föranleds av kapitalbasen

Om ett kreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas underskrider det kapitalkrav som avses i EU:s tillsynsförordning eller i 6 §, får kreditinstitutet inte dela ut vinst eller annan avkastning på det egna kapitalet och inte heller använda vinstmedel för inlösen eller för annat förvärv av egna aktier eller betala ersättningar som baserar sig på resultatet, om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl beviljar undantag för en viss tid.

I fråga om den rätt till utdelning som tillkommer aktieägarna i ett sådant finansiellt institut i aktiebolagsform som hör till kreditinstitutets finansiella företagsgrupp ska, trots vad som föreskrivs i 1 mom., tillämpas 13 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

Om kreditinstitutet är ett i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsett företag med ägarintresse i ett finans- och försäkringskonglomerat eller om institutet är dotterföretag till ett sådant konglomerats moderföretag och konglomeratets kapitalbas sjunker under det minimibelopp som avses i 19 § i den lagen, ska 1 och 2 mom. i denna paragraf tillämpas på kreditinstitutet och på företag inom dess finansiella företagsgrupp. Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 1 mom. begära yttranden från de övriga centrala tillsynsmyndigheter som avses i den lagen.

I 10 kap. 10 § föreskrivs om begränsningar i användningen av vinstmedel då kapitalbasen sjunker under det belopp som krävs enligt 10 kap. 3 §.

9 §

Tilläggskrav på likviditeten

Utöver vad som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning ska Finansinspektionen, om det

inte annars är möjligt att säkerställa ett kreditinstituts likviditet, ställa kvalitativa och kvantitativa krav på likviditeten, om Finansinspektionen på basis av en bedömning enligt 2 § anser att hanteringen av kreditinstitutets likviditet är förenad med brister som äventyrar kreditinstitutets förmåga att svara för sina förpliktelser.

Kraven kan ställas för högst tre år i sänder.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen under de förutsättningar som nämns i 1 mom. på basis av den konsoliderade finansiella ställningen hos ett kreditinstitut som är föremål för gruppbaserad tillsyn ålägga kreditinstitutet konsoliderade krav på likviditet.

Finansinspektionen ska vid tillämpningen av denna paragraf beakta

1) att kvaliteten på kreditinstitutets interna process för hantering av likviditeten är tillräcklig,

2) att kreditinstitutets administrations-, styrnings- och riskhanteringssystem är tillräckligt effektiva från allmän synpunkt,

3) de risker som kreditinstitutets verksamhet eventuellt utgör för hela det finansiella systemets stabilitet.

10 §

Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsynen över soliditet och likviditet

Om det inte på något annat ändamålsenligt sätt är möjligt att säkerställa att ett kreditinstituts kapitalbas eller likviditet är tillräcklig i förhållande till den totala exponeringen, kan Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs i 6—9 § i detta kapitel och i lagen om Finansinspektionen, på de grunder som föreskrivs i 6 § 5 mom.

1) begränsa summan av kreditinstitutets och till dess finansiella företagsgrupp hörande företags till räkenskapsperioden hänförliga, resultatrelaterade löner och ersättningar samt avtalsbaserade pensioner i förhållande till företagets avkastning under räkenskapsperioden; vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas på löner, ersättningar och pensioner som ska betalas enligt

bindande avtal som gäller när denna lag träder i kraft,

2) kräva att kreditinstitutet regelbundet rapporterar sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i den nämnda förordningen eller i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem,

3) kräva att kreditinstitutet regelbundet offentliggör annan information om sin finansiella ställning än sådan som avses i EU:s tillsynsförordning eller offentliggör sådan information mer frekvent än vad som krävs i nämnda förordning.

11 §

Samtidig tillämpning av befogenheter på flera kreditinstitut

Om Finansinspektionen tillämpar 6 eller 9 § på ett eller flera kreditinstitut, kan Finansinspektionen också utan en bedömning enligt 2 § vidta samma åtgärder enligt 6, 9 och 10 § i fråga om andra kreditinstitut vilkas affärsverksamhet och risker motsvarar de förstnämnda kreditinstitutens affärsverksamhet och risker.

Tillsynens offentlighet och tillsynssamarbete

12 §

Offentliggörande av tillsynsprinciper och tillämpliga bestämmelser

Finansinspektionen ska

1) offentliggöra de allmänna principerna för bedömning enligt 2 §,

2) hålla sådan information tillgänglig för allmänheten som avser bestämmelserna i 10 kap. och detta kapitel, de författningar och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem samt vilka reglerings- och tillämpningsalternativ enligt Europeiska unionens lagstiftning som tillämpas i Finland,

3) hålla sådan statistik tillgänglig för allmänheten som avser tillämpning av 10 kap.

och detta kapitel samt författningar och bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem.

13 §

Gemensamt beslutsfattande om tillsyn över finansiell ställning

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 2 och 3 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska begära ett utlåtande om saken från Europeiska bankmyndigheten, om någon av de myndigheter som avses i detta moment begär det.

Om samförstånd angående tillämpningen av 2 eller 3 § inte har nåtts inom fyra månader efter att Finansinspektionen har gjort en sådan utvärdering som avses i 2 § 1 mom. och delgett denna till de myndigheter som avses i 4 mom. i denna paragraf, får Finansinspektionen ensam fatta beslut om tillämpning av 2 och 3 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska utan dröjsmål delge den utvärdering som avses i 2 § och det beslut om fastställande av ett tillsynsprogram som avses i 3 § till de myndigheter som avses i 3 mom. Om Finansinspektionen eller någon annan av de behöriga myndigheter som avses i det momentet inom den fyra månaders tidsfrist som föreskrivs i detta moment har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten så som föreskrivs i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska bankmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Om en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett finländskt kreditinstitut, ska Finansinspektionen höra den utländska EES-tillsynsmyndigheten innan Finansinspektionen gör en sådan utvärdering som avses i 2 § eller fattar ett sådant beslut som avses i 3 §.

Om Finansinspektionen eller en annan behörig myndighet som svarar för tillsynen över ett företag som hör till den finansiella företagsgruppen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten så som föreskrivs i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska bankmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Utvärderingar och beslut som avses i 1 och 3 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf eller av särskilda skäl oftare än så, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det.

Om Europeiska bankmyndigheten har ombetts ge ett yttrande i ett sådant fall som avses i 1 mom. eller vid tillämpning av 3 mom., ska Finansinspektionen beakta yttrandet i sitt beslut och, om beslutet avsevärt avviker från yttrandet, motiverat avvikelserna.

14 §

Informationsutbyte i krissituationer

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera företag som regleras i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta en sådan annan EES-stats myndighet som avses i 71 § 1 mom. 3 och 11 punkten i lagen om Finansinspektionen om krissituationer som avses i artikel 18 i Europeiska banktillsynsförordningen och om därmed jämförbara krissituationer samt ge myndigheterna den information som de behöver för att sköta sina uppgifter.

Med företag som regleras ovan i 1 mom. avses sådana i andra EES-stater auktoriserade företag som motsvarar kreditinstitut enligt denna lag, värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen och betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut.

15 §

Överföring av grupp-tillsynsuppgifter till andra tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen kan med tillsynsmyndigheterna i en eller flera andra EES-stater avtala att som ansvarig myndighet för den gruppbaseade tillsynen ska verka en annan EES-tillsynsmyndighet och att på den gruppbaseade tillsynen ska tillämpas den andra statens lagstiftning. En förutsättning för avtal som avses i detta moment är att den finansiella företagsgruppens moderföretag inte är ett finländskt kreditinstitut.

Finansinspektionen kan med en eller flera EES-staters tillsynsmyndigheter avtala att Finansinspektionen ska vara den myndighet som ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över en annan än en sådan finansiell företagsgrupp som avses i 1 kap. 16 § och att finsk lag ska tillämpas på den gruppbaseade tillsynen. En förutsättning för avtal som avses i detta moment är att till den finansiella företagsgruppen hör minst ett finländskt kreditinstitut.

En förutsättning för avtal enligt 1 och 2 mom. är att det föreligger vägande skäl att ordna effektiv gruppbasead tillsyn. Finansinspektionen ska upprätta ett skriftligt tillsynsprotokoll över avtalet som ska undertecknas av samtliga myndigheter som svarar för tillsynen över de kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till den finansiella företagsgrupp som avses i 1 och 2 mom. Finansinspektionen ska delge tillsynsprotokollet till den finansiella företagsgruppens moderföretag, till Europeiska kommissionen och till Europeiska bankmyndigheten.

Närmare bestämmelser

16 §

Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar sådana närmare föreskrifter om de finansiella förutsättningarna för kreditinstitutsverksamhet enligt 9 och 10 kap. och om skyldigheten att regel-

bundet informera om dem, som förutsätts för genomförande av kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning.

12 kap.

Bokslut, delårsrapport och revision

1 §

Bestämmelser som tillämpas på upprättande av bokslut

Ett kreditinstituts bokslut ska upprättas och offentliggöras enligt detta kapitel samt enligt finansministeriets förordning och Finansinspektionens föreskrifter som utfärdats med stöd av kapitlet. På kreditinstitut tillämpas dessutom bokföringslagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den när något annat inte föreskrivs i denna lag eller i finansministeriets förordningar som utfärdats med stöd av den eller någon annanstans i lag. På affärsbanker och kreditinstitut i aktiebolagsform tillämpas dessutom bokslutsbestämmelserna i aktiebolagslagen och på andelsbanker samt övriga kreditinstitut i andelslagsform bokslutsbestämmelserna i lagen om andelslag när något annat inte föreskrivs nedan. På kreditinstitut tillämpas inte 8 kap. 11 § i aktiebolagslagen eller 8 kap. 11 § i lagen om andelslag. Vad som i detta kapitel föreskrivs om bokslut ska tillämpas på den helhet som omfattar handlingar som ingår i och har bifogats bokslutet, om inte annat föreskrivs nedan.

Vid upprättande av bokslut för kreditinstitut tillämpas inte bokföringslagens 1 kap. 4 § 1 mom. om räkenskapsperiod, 3 kap. 1 § 3 mom. om begränsning av skyldigheten att upprätta finansieringsanalys och 4 mom. om verksamhetsberättelse, 2 § 2 mom. om tillstånd att avvika från bestämmelserna om upprättande av bokslut och 6 § om tiden för upprättande av bokslut, 4 kap. 1 § om definitionen på omsättning, 3 § om definitionen på bestående och rörliga aktiva och 4 § om definitionen på omsättnings- och finansieringstillgångar samt 5 kap. 2 § om hur fordringar, finansiella tillgångar och skulder tas upp i balansräkningen, 2 a § om värdering av finansiella instrument och hur de ska tas upp

i bokslutet, 4 § om redovisning av inkomst som intäkt enligt tillverkningsgrad och 6 § om periodisering av anskaffningsutgiften för omsättningstillgångar. Därvid ska inte heller tillämpas vad som i 8 kap. 1 § 1 mom., 3 och 4 §, 5 § 3 mom. 2 punkten och 6 § i aktiebolagslagen föreskrivs om eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern eller i 8 kap. 1 § 1 mom., 3 och 4 §, 5 § 3 mom. 3 punkten och 6 § i lagen om andelslag föreskrivs om eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern.

Vid upprättande av koncernbokslut för kreditinstitut tillämpas inte bokföringslagens 6 kap. 1 § 3 mom. om skyldighet för små bokföringsskyldiga att upprätta koncernbokslut, 2 § 2 mom. om finansieringsanalys och 2 § 3 mom. om verksamhetsberättelse för koncerner, 7 § 6 mom. om hur små koncerner ska dela upp avskrivningsdifferensen och reserver samt 9 § om tillämpning av poolningsmetoden och inte heller 8 kap. 9 § 1 mom. i aktiebolagslagen samt 8 kap. 9 § 1 mom. i lagen om andelslag. Vid upprättande av koncernbokslut tillämpas 6 kap. 4 § 2 och 3 mom. i bokföringslagen, i den omfattning som de däri angivna beräkningsprinciperna och lagrummen med stöd av 2 mom. ska tillämpas på kreditinstitut.

Vad som föreskrivs i 3 kap. 9 och 11 § i bokföringslagen, 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen och 8 kap. 10 § i lagen om andelslag ska inte tillämpas på registrering eller annat offentliggörande av kreditinstituts eller holdingföretags bokslut.

2 §

Närmare bestämmelser, föreskrifter, anvisningar, yttranden och undantag

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om hur finansiella instrument och förvaltningsfastigheter samt förändringar i deras värden ska upptas i bokslutet, om balans- och resultaträkningens uppställningsformer och om finansieringsanalys, om upplysningar som ska ges i noterna till balans- och resultaträkningen och finansieringsanalysen samt i verksamhetsberättelsen, om koncernbalans- och koncernresultaträkningens uppställningsformer och koncer-

nens finansieringsanalys, om upplysningar som ska ges i noterna till koncernbalans- och koncernresultaträkningen samt till koncernens finansieringsanalys samt om specifikationer till balansräkningen och noterna.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om hur bokslut för kreditinstitut ska upprättas. Finansinspektionen kan genom sina föreskrifter begränsa rätten att som räkenskapsperiodens intäkter bokföra ränte- och hyresinkomster som grundar sig på sådana fordringar eller finansiella leasingavtal, vilkas till betalning förfallna räntor, amorteringar eller hyror vid bokslutstidpunkten har varit obetalda en längre tid än den som nämns i Finansinspektionens föreskrifter eller som till följd av gäldenärens konstaterade fallissemang sannolikt inte kommer att betalas. Finansinspektionen ska innan den meddelar dessa föreskrifter begära yttrande från finansministeriet och bokföringsnämnden.

Om Finansinspektionens anvisningar eller yttranden om hur de i detta kapitel, i aktiebolagslagen, i lagen om andelslag och i bokföringslagen ingående bokslutsbestämmelserna samt om hur de förordningar som utfärdats med stöd av dem ska tillämpas på kreditinstitut är viktiga för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen, bokföringsförordningen, aktiebolagslagen eller lagen om andelslag, ska Finansinspektionen begära yttrande från bokföringsnämnden enligt 8 kap. 2 § i bokföringslagen innan den ger en anvisning eller yttrar sig.

Finansinspektionen kan på ansökan av ett kreditinstitut av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från tiden för upprättande av bokslut, förvaring av bokföringsmaterial utomlands samt från räkenskapsperioden för ett inhemskt dotterföretag som ingår i ett sammanställt koncernbokslut. En förutsättning för sådana undantag är att de inte står i strid med Europeiska unionens rättsakter om kreditinstitut.

3 §

Räkenskapsperiod

Räkenskapsperioden är ett kalenderår. När affärsverksamheten inleds eller avslutas får

räkenskapsperioden vara kortare eller längre än ett kalenderår, dock högst 18 månader.

4 §

Upprättandetid

Bokslutet och verksamhetsberättelsen ska upprättas inom två månader från räkenskapsperiodens utgång.

5 §

Verksamhetsberättelse

Till bokslutet ska bifogas en verksamhetsberättelse med information om viktiga omständigheter som gäller verksamhetens utveckling. Verksamhetsberättelsen ska innehålla en kapitaltäckningsanalys med uppgifter om beloppet på den bokföringsskyldiges kapital enligt 10 kap. 1—3 § och kapitalkrav.

6 §

Värdering av finansiella instrument

Fordringar och derivatinstrument samt den bokföringsskyldiges aktier, andelar och andra finansiella instrument som tagits upp i balansräkningen under aktiva (*finansiella tillgångar*) ska tas upp i bokslutet till sitt verkliga värde per bokslutsdagen, om annat inte följer av 2—5 mom. Därtill ska de skulder som ingår i en handelsportfölj eller som är derivatinstrument värderas till sitt verkliga värde per bokslutsdagen, om inte annat följer av 4 mom.

Följande poster som hör till de finansiella tillgångarna ska med avvikelse från 1 mom. tas upp i bokslutet till anskaffningsvärdet eller, om postens värde per bokslutsdagen konstateras ha sjunkit under anskaffningsvärdet, till det nedskrivna anskaffningsvärdet:

- 1) krediter och med dem jämförbara finansieringsavtal som inte innehas för handel,
- 2) fordringsbevis som innehas till förfalldagen,
- 3) aktier och andelar i dotterföretag och ägarintresseföretag samt egetkapitalinstrument om den bokföringsskyldige har satt i omlopp,
- 4) övriga finansiella tillgångar som Finans-

inspektionen bestämmer och som enligt de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen inte ska värderas till sitt verkliga värde.

Andra skulder än de som nämns i 1 mom. ska i bokslutet tas upp till sitt nominella värde.

Med avvikelser från 1—3 mom. får ett kreditinstitut i bokslutet till sitt verkliga värde på bokslutsdagen ta upp också finansiella tillgångar som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten samt andra poster än de som hör till skulder som avses i 1 mom., om beslutet om att permanent ta upp dessa poster till sitt verkliga värde fattas när posten tas upp i redovisningen första gången. En förutsättning för att en post ska tas upp till sitt verkliga värde är att

1) till denna ansluter sig ett eller flera sådana inbäddade derivat som i bokföringen annars skulle värderas separat till sitt verkliga värde,

2) detta eliminerar inkonsekvenser i värderingen eller bokföringen, eller

3) den är baserad på sådana beräkningar utifrån det verkliga värdet som har gjorts i samband med riskhanteringen av de finansiella tillgångarna och skulderna eller den helhet som de utgör.

Om annat inte följer av 8 § ska som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokföras differensen mellan det verkliga värdet vid tidpunkten för bokslutet och bokslutsvärdet i det föregående bokslutet för de finansiella instrument som avses i 1 mom., eller om ett finansiellt instrument som ska värderas till sitt verkliga värde har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsvärdet.

Om en fordran eller skuld har betalats eller mottagits till ett högre eller lägre kapitalbelopp än dess nominella värde, ska fordran eller skulden vid tillämpningen av 3 och 4 mom. inte upptas till det nominella värdet utan i stället till det kapitalbelopp som betalades eller mottogs när fordran eller skulden uppkom. Den del av differensen mellan en sådan fordrans nominella värde och anskaffningsvärde som resultatförts ska periodiseras och upptas som en ökning eller minskning av anskaffningsutgiften för fordran. På motsvarande sätt ska den kostnadsförda differensen

mellan en skulds nominella värde och det vid skuldens uppkomst mottagna kapitalbeloppet i bokslutet periodiseras och upptas som en ökning eller en minskning av skuldens bokförda värde.

7 §

Fonden för verkligt värde

Förändringar i det verkliga värdet ska tas upp i fonden för verkligt värde i det egna kapitalet, om

1) det är fråga om bokföring av ett finansiellt instrument som använts vid säkringsredovisning, varmed möjliggörs att hela värdeförändringen eller en del av den inte tas upp i resultaträkningen,

2) denna värdeförändring beror på nettoinvesteringar som kreditinstitutet gjort i utländska företag och kursändringar i däri ingående poster i utländsk valuta, eller

3) det är fråga om finansiella instrument som ska värderas enligt verkligt värde och som inte innehas för handel, med undantag för finansiella derivat.

En uppskjuten skatteskuld eller skattefordran som ingår i det förändrade verkliga värdet ska tas upp i balansräkningen med iakttagande av särskild försiktighet.

Fonden för verkligt värde ska korrigeras när ett finansiellt instrument förfaller till betalning eller överläts.

8 §

Värdering av förvaltningsfastigheter

Förvaltningsfastigheter som tagits upp bland materiella tillgångar i balansräkningen får tas upp i bokslutet enligt sitt verkliga värde per bokslutsdagen.

Ett kreditinstitut som tillämpar 1 mom. ska värdera all den egendom som avses i det momentet så som framgår av momentet.

Som räkenskapsperiodens intäkt eller kostnad bokförs differensen mellan det verkliga värdet vid bokslutstidpunkten och bokslutsvärdet i det föregående bokslutet för i 1 mom. avsedd egendom eller, om denna egendom har anskaffats under räkenskapsperioden, differensen till anskaffningsvärdet.

Uppskrivning enligt 5 kap. 17 § i bokföringslagen får göras endast för sådan i 1 mom. avsedd egendom som har värderats enligt anskaffningsvärdet i enlighet med 5 kap. 5 § i bokföringslagen.

9 §

Bundet och fritt eget kapital

Det bundna egna kapitalet består av aktie-, andels- eller grundkapital, tilläggskapital, tilläggsandelskapital, grundfond, reservfond, överkursfond, uppskrivningsfond, omvärderingsfond och fond för verkligt värde. Övriga fonder samt räkenskapsperiodens och de föregående räkenskapsperiodernas vinst hänförs till fritt eget kapital.

10 §

Koncernbokslut

En tillgång som enligt ett finansiellt leasingavtal har överförts till leasingtagaren ska i koncernbokslutet upptas som om den vore såld ifall koncernföretaget är leasinggivare, och som om den vore köpt, ifall koncernföretaget är leasingtagare.

Koncernens finansieringsanalys ska ingå i koncernbokslutet, och i den ska utredas anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden. Dessutom ska i moderbolagets verksamhetsberättelse tas in information om koncernens verksamhet och kapitaltäckning.

Koncernens dotter- eller ägarintresseföretag vars balansomslutning utgör mindre än en procent av moderföretagets senast fastställda balansomslutning och understiger 10 miljoner euro, får lämnas utanför det sammanställda koncernbokslutet. Om dotter- eller intresseföretagets balansomslutning sammanräknad med balansomslutningen för koncernens övriga dotter- och ägarintresseföretag utgör minst fem procent av koncernens balansomslutning, ska den ändå sammanställas med koncernbokslutet.

Om ett försäkringsbolag eller ett därmed jämförbar utländskt försäkringsföretag hör till ett kreditinstituts eller holdingföretags koncern, får koncernbokslutet trots detta ka-

pitel upprättas i enlighet med 3 kap. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av koncernens verksamhet och finansiella ställning.

11 §

Offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse

Kreditinstitut och holdingföretag ska anmäla bokslutet och verksamhetsberättelsen för registrering inom två månader efter det att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Till anmälan ska fogas en kopia av revisionsberättelsen samt en styrelsemedlems eller verkställande direktörens skriftliga intyg om datum för fastställandet av bokslutet och om bolagsstämman, andelsstämman, fullmäktiges, principalmötets eller hypoteksföreningens stämmas beslut om kreditinstitutets vinst eller förlust.

Ett kreditinstitut ska, när två veckor har förflutit från det att resultaträkningen och balansräkningen fastställdes, hålla kopior av de i 1 mom. nämnda, senast fastställda handlingarna för kreditinstitutet och det holdingföretag eller kreditinstitut som är dess moderföretag, framlagda för allmänheten på sitt kontor. Holdingföretaget ska dessutom hålla kopior av de handlingar som gäller företaget framlagda på sitt huvudkontor. Var och en som ber om en kopia av de framlagda handlingarna ska ges en sådan inom två veckor från begäran.

Moderföretaget ska på begäran ge kopior av bokslut och verksamhetsberättelse för dotterföretag som inte redovisats i koncernen, om de inte har anmälts för registrering enligt finsk lag.

Kreditinstitut och holdingföretag har rätt att av andra än myndigheter ta betalt för kopior enligt samma grunder som registermyndigheten när den tar betalt för motsvarande kopior.

Registermyndighet enligt 1 mom. är Patent- och registerstyrelsen. Registermyndigheten övervakar att anmälningsskyldigheten enligt 1 mom. uppfylls. Om anmälningsskyldigheten försummas kan registermyndigheten ålägga den som ska underteckna bokslutet att

vid vite inkomma med anmälan inom en tid som myndigheten sätter ut. Beslutet om föreläggande av vite får inte överklagas genom besvär.

I lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker föreskrivs om de till sammanslutningens centralinstitut hörande medlemskreditinstitutens skyldighet att hålla sammanslutningens konsoliderade bokslut till påseende.

12 §

Delårsrapport

En inlåningsbank ska för varje räkenskapsperiod som är längre än sex månader upprätta en delårsrapport för de sex första eller för de tre, sex och nio första månaderna, om inte annat följer av 7 kap. 10 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen. På inlåningsbankers delårsrapporter tillämpas i övrigt 2 och 3 mom. samt 7 kap. 10 § 2 och 3 mom. i värdepappersmarknadslagen. Om inte annat följer av denna paragraf tillämpas på en sådan inlåningsbanks delårsrapport på vilken 7 kap. 10 § i värdepappersmarknadslagen tillämpas dessutom vad som i den lagen i övrigt föreskrivs om delårsrapport.

En inlåningsbanks delårsrapport ska innehålla en för den aktuella perioden upprättad resultaträkning och balansräkning eller, om inlåningsbanken är moderföretag i en koncern, en koncernresultaträkning och koncernbalansräkning samt en redogörelse för bankens eller koncernens resultatutveckling och för sådana betydande förändringar i tillgångarna och skulderna samt posterna utanför balansräkningen och i verksamhetsmiljön som inträffat under rapportperioden, för exceptionella omständigheter som påverkat resultatutvecklingen, för väsentliga händelser som inträffat efter rapportperioden samt för bankens eller koncernens sannolika utveckling under räkenskapsperioden. Delårsrapportens uppgifter ska vara jämförbara med uppgifterna för motsvarande rapportperiod under den föregående räkenskapsperioden.

Delårsrapporten ska offentliggöras inom två månader efter rapportperiodens utgång. Bestämmelserna i 11 § 2 och 4 mom. tillämpas också på offentliggörande av delårsrap-

porter, utöver vad som någon annanstans i lag föreskrivs om offentliggörande av delårsrapporter.

Bestämmelser om den skyldighet som centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker har att upprätta och offentliggöra delårsrapporter och årsrapporter för sammanslutningen finns i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Om ett holdingföretag är en inlåningsbanks moderföretag ska på dess delårsrapporter tillämpas 1—3 mom. På en inlåningsbank vars moderföretag i enlighet med denna paragraf offentliggör en delårsrapport ska inte tillämpas vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter samt ge anvisningar och yttranden om upprättande av delårsrapporter som avses i denna paragraf samt av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i denna paragraf, om detta inte äventyrar investerarnas eller insättarnas ställning. I fråga om föreskrifter, anvisningar, yttranden samt beviljande av undantag ska 2 § 2—4 mom. följas. I delårsrapporten ska nämnas om undantag har beviljats.

13 §

Tillämpning av bestämmelser om revision och revisorer

På kreditinstituts revision och revisorer tillämpas revisionslagen (459/2007), och när det gäller kreditinstitut i aktiebolagsform dessutom aktiebolagslagen samt när det gäller kreditinstitut i andelslagsform dessutom lagen om andelslag, om inte något annat föreskrivs nedan.

På kreditinstituts revision och revisorer tillämpas vad som i 25 § 1 mom. 8 punkten, 5 kap. och 40 § 2 mom. 1 punkten i revisionslagen föreskrivs om revision och revisorer i en sammanslutning som är föremål för offentlig handel.

På kreditinstituts revisorer tillämpas inte 25 § 1 mom. 5 punkten i revisionslagen. En revisor ska emellertid underrätta Finansinspektionen om kredit som revisorn fått av kreditinstitutet eller ett företag inom samma

koncern samt om borgensförbindelser, ansvarsförbindelser, säkerheter eller motsvarande förmåner som kreditinstitutet eller företaget har ställt eller beviljat till förmån för revisorn.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om revision av kreditinstitut och dess revisorer tillämpas också på revision av holdingföretag och deras revisorer.

14 §

Revisorers behörighet

Av ett kreditinstituts och ett holdingföretags revisorer ska minst en vara en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen.

15 §

Finansinspektionens skyldighet att förordna revisor samt särskild granskning och granskare

Finansinspektionen ska för kreditinstitut och deras holdingföretag förordna en revisor enligt 9 § i revisionslagen, 7 kap. 5 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 5 § i lagen om andelslag samt förordna om särskild granskning och granskare enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 15 § i lagen om andelslag. När det gäller förordnande av revisor och särskild granskare i de ovan angivna fallen ska i övrigt tillämpas revisionslagen, aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Finansinspektionen ska dessutom förordna en behörig revisor för ett kreditinstitut och dess holdingföretag, om institutet eller företaget inte har en revisor som uppfyller de i 14 § angivna kraven.

Ett kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster ska för varje kalenderår lämna Finansinspektionen ett revisorsyttrande om huruvida kreditinstitutets åtgärder vid förvaringen och hanteringen av kundmedel uppfyller de krav som föreskrivs i 9 kap. 1—4 § i lagen om investeringstjänster och i föreskrifter som meddelats med stöd av 9 kap. 5 § i den lagen.

13 kap.

Säkerhetsfond

1 §

Medlemskap i en säkerhetsfond

För att trygga stabiliteten i inlåningsbankernas verksamhet kan bankerna höra till en säkerhetsfond.

2 §

Utträde ur en säkerhetsfond

En inlåningsbank som hör till en säkerhetsfond kan utträda ur fonden genom att skriftligen meddela fondens styrelse detta. Utträdet träder i kraft vid utgången av kalenderåret efter det kalenderår då anmälan gjordes.

Om en bank som utträtt ur en säkerhetsfond har fått understöd ur fonden under det år då utträdet skedde eller under de fem omedelbart föregående kalenderåren ska banken enligt vad som föreskrivs i fondens stadgar på anfordran av fonden återbetala understödet till fonden.

3 §

Säkerhetsfonders stadgar

I en säkerhetsfonds stadgar ska anges

- 1) fondens namn och hemort,
- 2) hur en inlåningsbank antas som medlem i fonden och utträder ur den,
- 3) grunderna för bestämmande av anslutningsavgiften och garantiavgiften samt tidpunkten då avgifterna tas ut,
- 4) antalet medlemmar i delegationen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt delegationens beslutförhet och uppgifter,
- 5) antalet styrelsemedlemmar, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt styrelsens beslutförhet och uppgifter,
- 6) grunderna för användning av fondens årliga överskott,
- 7) fondens räkenskapsperiod,
- 8) antalet revisorer och deras mandatperiod,
- 9) hur stadgarna ändras,

10) hur fonden upplöses.

En säkerhetsfonds stadgar och ändringar i dem ska sändas till Finansinspektionen för kännedom så som Finansinspektionen närmare föreskriver.

4 §

Förvaltning av säkerhetsfonder

En säkerhetsfond förvaltas av en delegation som utses av de inlåningsbanker som hör till fonden och av en styrelse som delegationen utser.

5 §

Säkerhetsfonders garantiavgifter

En säkerhetsfonds delegation kan bestämma att de inlåningsbanker som hör till fonden varje år ska betala en garantiavgift som räcker för att uppfylla fondens förpliktelser.

Garantiavgiften ska baseras på de risker som inlåningsbanken tar i sin verksamhet. Grunden för beräkning av garantiavgiften ska vara densamma för alla banker som hör till säkerhetsfonden. I fråga om inlåningsbanker som har olika företagsform kan grunderna för beräkning av avgiften dock skilja sig från varandra. Inlåningsbanker som har olika företagsform får dock inte grundlöst särbehandlas när beräkningsgrunden bestäms. De årliga garantiavgifterna till fonden kan utgöra högst 0,5 procent av de senast fastställda, sammanräknade balansomslutningarna för de banker som hör till fonden.

Säkerhetsfondens styrelse kan för viss tid befria en inlåningsbank från skyldigheten att betala garantiavgift.

6 §

Säkerhetsfonders självständighet

En inlåningsbank som hör till en säkerhetsfond har inte rätt att kräva att bankens andel i fonden ska avskiljas för den själv eller att överlåta andelen till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens medel.

7 §

Beviljande av stöd

Understödslån eller understöd av en säkerhetsfonds medel kan på de villkor som säkerhetsfonden bestämmer beviljas en inlåningsbank som hör till fonden, om den har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det för tryggande av dess verksamhet är behövt att den beviljas understödslån eller understöd. En säkerhetsfond kan också på de villkor som den bestämmer ställa garantier för lån som tas av en inlåningsbank som hör till fonden eller teckna aktier eller andelar i banken, kapitallån som banken emitterat eller andra åtaganden som räknas in i bankens kapitalbas.

När en säkerhetsfond fattar stödbeslut enligt 1 mom. får den inte utan grundad anledning särbehandla inlåningsbanker som hör till fonden. Varje stödbeslut ska grunda sig på noggrann utredning av den stödtagande bankens finansiella situation.

En säkerhetsfond kan besluta att fondmedel ska överlåtas till Statens säkerhetsfond och i enlighet med 1 § i lagen om statens säkerhetsfond användas till stödåtgärder för en finländsk inlåningsbank.

Om en bank som avses i 1 mom. fusioneras med en annan bank, kan också den mottagande banken ges understödslån, kapitallån eller understöd.

8 §

Avstående från återkrav av understödslån

Delegationen för en säkerhetsfond kan på förslag av styrelsen helt eller delvis avstå från att återkräva understödslån eller kapitallån, om ett återkrav är oskäligt mot den inlåningsbank som fått lånet. Säkerhetsfondens delegation och styrelse ska iaktta 7 § 2 mom. när de beslutar att ett understödslån eller kapitallån inte ska återkrävas.

Om en inlåningsbank som fått lån av en säkerhetsfond försätts i likvidation eller konkurs, får för återbetalning av understödslån eller kapitallån endast användas medel som återstår när bankens övriga åtaganden har fullgjorts.

9 §

Säkerhetsfonders upplåning

En säkerhetsfond får inte uppta lån för sin verksamhet, om inte finansministeriet av särskilda skäl beviljar tillstånd för detta.

10 §

Placering av säkerhetsfonders medel

En säkerhetsfonds medel ska placeras på ett säkert sätt och så att fondens likviditet tryggas.

AVDELNING IV

**KUNDSKYDD OCH FÖRFARANEN
VID KUNDTRANSAKTIONER**

14 kap.

Insättningsgaranti

1 §

Medlemskap i insättningsgarantifonden

För tryggande av insättarnas tillgodohavanden hos inlåningsbankerna ska dessa höra till insättningsgarantifonden.

En inlåningsbank ska meddela insättningsgarantifonden och Finansinspektionen på vilket sätt insättarnas tillgodohavanden hos bankens utländska filialer är tryggade.

2 §

Insättningsgarantifondens stadgar

Finansministeriet fastställer insättningsgarantifondens stadgar och ändringar i dem.

I stadgarna ska anges

- 1) fondens namn och hemort,
- 2) när garantiavgiften tas ut,
- 3) antalet medlemmar i delegationen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt delegationens beslutförhet och dess uppgifter,
- 4) antalet medlemmar i styrelsen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt styrelsens beslutförhet och dess uppgifter,

- 5) fondens räkenskapsperiod,
- 6) antalet revisorer och deras mandatperiod,
- 7) hur stadgarna ändras.

Dessutom ska det i stadgarna nämnas hur ett utländskt kreditinstituts filial i Finland antas som medlem samt utesluts och utträder ur insättningsgarantifonden samt föreskrivas om grunderna för anslutningsavgiften till fonden och för fondens ersättningsskyldighet.

3 §

Insättningsgarantifondens förvaltning

Insättningsgarantifonden förvaltas av en delegation som utses av de inlåningsbanker som hör till fonden och av de utländska kreditinstitut som är medlemmar, och av en styrelse som delegationen utser. Av styrelsemedlemmarna ska åtminstone en företrädare de utländska kreditinstituts filialer som är medlemmar i fonden.

4 §

Garantiavgift till insättningsgarantifonden

Inlåningsbankerna och de finländska filialerna till de utländska kreditinstitut som är medlemmar i insättningsgarantifonden ska varje år betala fonden en garantiavgift för tryggande av insättarnas fordringar.

5 §

Storleken av en inlåningsbanks garantiavgift

En inlåningsbanks garantiavgift grundar sig på bankens kapitaltäckning. Garantiavgiften är 0,175 procent av det tal som fås då förhållandet mellan kapitalbaskravet för de risker som beräknats enligt EU:s tillsynsförordning samt kapitalbasen multipliceras med det sammanlagda beloppet av den inlåning i banken som ersätts enligt 8 § 1 och 2 mom. Om banken i enlighet med den nämnda förordningen övervakas på basis av dess grupp-baserade finansiella ställning, ska den på kapitaltäckningen baserade avgiften beräknas på basis av minimibeloppet av den grupp-baserade kapitalbas som krävs för att täcka riskerna och den grupp-baserade kapitalbasen,

multipliserat med beloppet av inlåning som ersätts i kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen.

För inlåningsbanker som hör till sammanslutningen av inlåningsbanker beräknas en gemensam garantiavgift på basis av de till sammanslutningen hörande företagens konsoliderade kapitaltäckning som beräknats i enlighet med 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker, som om sammanslutningen var ett enda kreditinstitut. För de bankers del som hör till sammanslutningen ska garantiavgiften till insättningsgarantifonden betalas av sammanslutningens centralinstitut. Den garantiavgift som betalats av centralinstitutet fördelas mellan medlemskreditinstituten i förhållande till dessas kapitalkrav beräknade enligt 1 mom. Med Finansinspektionens tillstånd kan garantiavgiften också fördelas på annat sätt.

Det sammanlagda inlåningsbeloppet, kapitalbasen och kapitalkravet enligt 1 mom. beräknas på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

6 §

Insättningsgarantifondens självständighet

En inlåningsbank som hör till insättningsgarantifonden har inte rätt att kräva att dess andel i fonden ska avskiljas för banken själv eller att överlåta den till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens tillgångar.

7 §

När uppkommer betalningsskyldighet för insättningsgarantifonden

Om en inlåningsbank inte i enlighet med inlåningsavtalet och denna lag har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i inlåningsbanken, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska inom fem arbetsdagar efter att ha fått en anmälan enligt 1 mom. eller efter att på annat sätt ha fått kännedom om saken besluta huruvida insättningsgarantifonden är skyldig att betala insät-

tarnas fordringar som avses i 8 § 1—3 mom. En förutsättning för att betalningsskyldighet ska föreläggas är att den erhållna utredningen visar att orsaken till att en fordran som avses i 1 mom. lämnats obetald varit bankens betalningssvårigheter eller andra ekonomiska svårigheter som enligt Finansinspektionens bedömning inte är tillfälliga.

Finansinspektionen ska vid bedömningen av huruvida de svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga eller inte beakta det solidariska ansvaret enligt 8 §.

Finansinspektionen ska underrätta insättningsgarantifonden, inlåningsbankens säkerhetsfond, inlåningsbanken och finansministeriet om ett beslut som avses i 2 mom. Om banken har filialer utomlands ska dessutom tillsynsmyndigheten och skyddssystemet i filialens etableringsstat underrättas om beslutet.

För verkställande av Finansinspektionens beslut som avses i 2 mom. ska inlåningsbanken lämna insättningsgarantifonden upplysningar om insättarna och deras fordringar enligt 8 § 1—3 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden lämna ut endast till myndigheter som enligt 15 kap. 14 § har rätt att få sekretessbelagd information.

8 §

Fordringar som ska ersättas

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares på konto registrerade tillgodohavanden i en inlåningsbank och andra än på konto registrerade tillgodohavanden i samma bank som är föremål för betalningsförmedling, dock högst upp till 100 000 euro. Bestämmelser om betalning av ersättning ur den ersättningsfond som avses i lagen om investeringstjänster finns i 11 kap. i den lagen.

En insättares fordringar på en inlåningsbanks filial i en EES-stat ersätts av den finländska insättningsgarantifondens medel till det belopp som skulle ersättas enligt skyddssystemet i filialens etableringsstat, dock högst upp till 100 000 euro.

Trots vad som i 1 mom. föreskrivs om ersättningens maximibelopp, ska en insättares fordran till fullt belopp betalas av insättningsgarantifondens medel, om insättaren på ett

tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som insättaren har fått vid försäljning av en bostad som varit i dennes eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för eget bruk. Detta moment tillämpas endast på medel som har satts in på konto i en inlåningsbank högst sex månader före den dag då banken på det sätt som avses i 7 § 1 mom. har underlåtit att betala insättarens tillgodohavande enligt denna paragraf. Om inte något annat kan visas anses inlåningsbanken ha underlåtit att betala insättarens tillgodohavande på det sätt som avses i detta moment den dag då denne gjort en anmälan enligt 7 § 1 mom. eller en dag som infaller före det och då Finansinspektionen av en annan insättare fått en anmälan enligt det momentet utifrån vilken den fattat ett beslut enligt 2 mom. i den paragrafen.

Insättningsgarantifonden ersätter dock inte andra kreditinstituts, värdepappersföretags eller med sådana jämförbara utländska företags och inte heller finansiella instituts fordringar eller poster som ska räknas till inlåningsbankens kapitalbas enligt EU:s tillsynsförordning. Fonden ersätter inte heller fordringar baserade på medel som åtkommit genom brott som avses i 32 kap. i strafflagen (39/1889). Om en förundersökning eller rättegång som gäller ovannämnda brott pågår, kan insättningsgarantifonden skjuta fram betalningen av ersättningen tills domstolens beslut har vunnit laga kraft. Fonden ersätter inte heller fordringar på ett kundmedelskonto som avses i 9 kap. 3 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster och som står i den personens namn som tillhandahåller investeringstjänster.

Om insättningsgarantifonden redan tidigare har ersatt en insättares fordringar i enlighet med 1—3 mom., ersätter fonden insättarens fordringar på samma inlåningsbank endast till den del som fordringarna grundar sig på medel som har satts in på banken efter det att ersättning enligt detta moment har betalats ut.

Vid tillämpning av denna paragraf ska inlåningsbanker som enligt lag, avtal eller något annat arrangemang helt eller delvis ansvarar för varandras skulder eller åtaganden betraktas som en enda bank. Trots vad som

föreskrivs ovan tillämpas detta moment inte på inlåningsbanker som enligt 13 kap. 2 § 1 mom. har meddelat att de utträder ur säkerhetsfonden. Detta moment tillämpas dock på en bank som efter anmälan om utträde får sådant stöd som avses i 13 kap. 7 §. Finansinspektionen ska underrättas om avtal eller andra arrangemang som avses ovan.

För ersättningar enligt 1—3 mom. får insättningsgarantifonden en fordran på inlåningsbanken. I insättningsgarantifondens stadgar föreskrivs om ränta på sådana fordringar.

9 §

Betalning av insättares fordringar

Insättningsgarantifonden ska betala insättarna fordringar som avses i 8 § 1—3 mom. inom 20 arbetsdagar efter det att Finansinspektionen fattat ett sådant beslut som avses i 7 §. Om inlåningsbanken har försatts i likvidation innan ett beslut som avses i 7 § har fattats ska den tidsfrist som föreskrivs i detta moment räknas från likvidationsbeslutet.

Finansinspektionen kan bevilja insättningsgarantifonden förlängd betalningstid för insättarnas fordringar, dock högst 10 arbetsdagar. En förutsättning för att förlängd betalningstid ska beviljas är att insättningsgarantifondens behov av förlängd betalningstid grundar sig på exceptionella omständigheter och särskilda skäl.

Om insättningsgarantifonden inom den tid som föreskrivs i denna paragraf inte har ersatt en insättare för en fordran som avses i 8 § 1—3 mom., får insättaren en vid domstol indrivningsbar fordran på insättningsgarantifonden.

10 §

Meddelande om att betalningsskyldighet har uppkommit

Insättningsgarantifonden ska underrätta inlåningsbankens insättare om beslut enligt 7 §. Insättningsgarantifonden ska också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen ska publiceras på landets

officiella språk i de största dagstidningarna inom inlåningsbankens verksamhetsområde.

11 §

Inlåningsbankers informationsskyldighet

En inlåningsbank ska informera sina insättare om hur insättningsgarantifonden skyddar deras tillgodohavanden eller om motsvarande annat skydd samt om ändringar i tidigare uppgifter.

Inlåningsbanken ska ge den information som avses i 1 mom. också på de officiella språken i sina filialers etableringsländer.

12 §

Insättningsgarantifondens upplåning

Insättningsgarantifonden kan enligt vad som föreskrivs i stadgarna ta upp lån för sin verksamhet. I insättningsgarantifondens stadgar ska tas in en bestämmelse om fondmedlemmarnas skyldighet att bevilja insättningsgarantifonden lån för att den ska kunna uppfylla sina förpliktelser.

Den skyldighet att bevilja insättningsgarantifonden lån som i 1 mom. anges för inlåningsbanker som hör till insättningsgarantifonden fördelas på inlåningsbankerna i samma proportion som den inlåning som ersätts utgör av det sammanlagda beloppet av den inlåning som ersätts i alla de inlåningsbanker som hör till insättningsgarantifonden. Inlåningsbelopp som avses i detta moment beräknas enligt situationen vid utgången av det kalenderår som närmast föregår det då skyldigheten att bevilja lån uppkom.

13 §

Placering av insättningsgarantifondens medel

Insättningsgarantifondens medel ska placeras på ett säkert och effektivt sätt som tryggar fondens likviditet och med beaktande av principen om riskspridning. Avkastningen på investeringarna läggs till insättningsgarantifondens kapital.

Fondens medel får inte placeras i aktier eller andelar i en inlåningsbank som hör till

fonden eller i ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som en sådan bank, och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av en bank som hör till fonden eller av ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som en sådan bank eller av bankens säkerhetsfond. Fondens medel får inte heller på annat sätt placeras i en inlåningsbank som hör till fonden eller i ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som en sådan bank eller i bankens säkerhetsfond. Vad som i detta moment föreskrivs om inlåningsbanker gäller också utländska kreditinstitut som är medlemmar av insättningsgarantifonden och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett sådant kreditinstitut. Vad som föreskrivs i detta moment utgör inte hinder för att placera insättningsgarantifondens medel i placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder.

Insättningsgarantifondens likviditet ska vara tillräckligt tryggad med hänsyn till fondens verksamhet.

14 §

Återkallande av koncession samt insättares och placerares fordringar

Efter att ECB har beslutat återkalla en inlåningsbanks koncession kan Finansinspektionen bestämma att insätternas fordringar ska betalas ur insättningsgarantifonden samt under de förutsättningar som nämns i 11 kap. i lagen om investeringstjänster bestämma att placerarnas fordringar ska betalas ur ersättningsfonden för investerarskydd.

15 §

Insättningsgaranti vid överföring av inlåningsstocken

Trots vad som i 8 § 1 mom. föreskrivs om maximiersättning ska inlåning som enligt det momentet berättigar till ersättning och som har överförts till en annan inlåningsbank till följd av fusion, delning eller överlåtelse av affärsverksamheten ersättas till samma belopp som före överföringen, om inte något annat följer av 2 mom.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska i tre månader efter att verkställigheten av en fusion, delning eller överlåtelse av affärsverksamheten har registrerats tillämpas på inlåning som ska betalas på anfordran.

16 §

Medlemskap i insättningsgarantifonden för utländska kreditinstituts filialer

Ett utländskt kreditinstituts filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 1 §.

Ett utländskt kreditinstituts filial kan utträda ur insättningsgarantifonden. Fonden ska på ansökan bevilja kreditinstitutet utträde. I fråga om en filial till ett tredjelands kreditinstitut beviljas utträdet dock av Finansinspektionen. Innan utträde beviljas ska Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat höras. När det är fråga om en filial till ett utländskt EES-kreditinstitut ska även Finansinspektionen höras och när det är fråga om en filial till ett tredjelands kreditinstitut ska även insättningsgarantifonden höras. I beslutet kan närmare bestämmelser om utträdet ges.

Ett utländskt kreditinstituts filial ska på finska och svenska informera sina insättare om det skydd som insättningsgarantifonden ger insättarnas fordringar och om andra motsvarande skyddssystem eller om avsaknaden av skydd samt om ändringar i den information som getts tidigare.

17 §

Garantiavgift för utländska kreditinstituts filialer

Garantiavgiften för ett utländskt EES-kreditinstituts filial i Finland bestäms enligt 5 §, när kreditinstitutet är medlem i insättningsgarantifonden. Till grund för filialens garantiavgift läggs dock det sammanlagda beloppet av den inlåning i filialen som ska ersättas med stöd av 18 §. Vid beräkandet av den avgift som grundar sig på kapitaltäckningen ska till ett utländskt EES-kreditinstituts samman-

lagda kapitalbas räknas de poster som enligt bestämmelserna i det utländska kreditinstitutets hemstat får hänföras till posterna i fråga.

Garantiavgiften för en finländsk filial till ett tredjelands kreditinstitut som är medlem i insättningsgarantifonden utgör 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av inlåningen i filialen.

Det sammanlagda inlåningsbeloppet enligt 1 och 2 mom. samt den kapitalbas som avses i 1 mom. beräknas utifrån det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

18 §

Kompletterande skydd för utländska EES-kreditinstituts filialer

Ett utländskt EES-kreditinstituts finländska filial kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 1 § för att komplettera sin hemstats skydd för insättarnas tillgodohavanden, om filialen tar emot inlåning från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt denna lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 100 000 euro, dock så att medel som avses i 8 § 3 mom. ersätts till sitt fulla belopp, trots vad som föreskrivs ovan i detta moment.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska hos insättningsgarantifonden ansöka om medlemskap i fonden för sin finländska filial. Ansökan ska innehålla tillräckliga uppgifter om kreditinstitutet och om skyddssystemet i dess hemstat. Insättningsgarantifonden ska begära utlåtanden om ansökan av Finlands Bank och Finansinspektionen. Fonden kan avslå ansökan, om skyddet i kreditinstitutets hemstat ska anses vara tillräckligt.

I det beslut som insättningsgarantifonden meddelar med anledning av en ansökan som avses i 2 mom. ska det bestämmas vilka av insättarnas fordringar den finländska insättningsgarantifonden ersätter och till vilka belopp samt vilken anslutningsavgift kreditinstitutet ska betala.

Insättningsgarantifondens skyldighet att betala insättarnas fordringar enligt 3 mom. uppkommer när tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat har underrättat insättningsgarantifonden om att hemstatens skyddssystem har ålagts att ersätta insättarnas fordringar på det utländska EES-kreditinstitutet.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om att betalningsskyldighet har uppkommit. Insättningsgarantifonden ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina rättigheter.

För att den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 5 mom. ska kunna fullgöras ska det utländska EES-kreditinstitutet tillstålla fonden upplysningar om insättarna och deras tillgodohavanden enligt 1 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte lämna till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

19 §

Uteslutning av ett utländskt EES-kreditinstituts filial ur insättningsgarantifonden

Om ett utländskt EES-kreditinstituts filial inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag eller de föreskrifter som meddelats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar, kan insättningsgarantifonden utesluta filialen ur fonden tidigast tolv månader efter det att fonden har gett filialen en varning. Insättningsgarantifonden ska höra kreditinstitutet, Finansinspektionen, Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan beslutet om uteslutning fattas.

De fordringar som filialens insättare har på filialen innan ett sådant beslut om uteslutning som avses i 1 mom. fattats är skyddade tills de förfaller till betalning.

Insättningsgarantifonden ska underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat om beslutet om uteslutning samt tillkännage beslutet genom en offentlig kungörelse som

också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde.

20 §

Insättningsgarantifondens ersättningskyldighet då ett tredjelands kreditinstitut har försatts i likvidation eller konkurs

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, när det är fråga om ett sådant kreditinstitut från ett tredjeland som försatts i likvidation eller konkurs samt dess finländska filial, användas endast för betalning av insättarnas i 8 och 9 § avsedda tillgodohavanden på konton som bjuds ut till allmänheten av en sådan filial som är medlem i insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan betalas med tillgångarna i det kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock högst den andel av fordringarna som inte överstiger 100 000 euro per insättare. De medel som avses i 8 § 3 mom. ersätts dock till fullt belopp. Fordringarna kan betalas redan under konkursen eller likvidationen och de ska betalas till insättarna i euro.

Insättningsgarantifondens ersättningskyldighet uppkommer när tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har underrättat fonden om att kreditinstitutet har försatts i konkurs eller likvidation eller Finansinspektionen har underrättat fonden om att kreditinstitutets filial har försatts i konkurs i Finland.

Insättningsgarantifonden ska informera filialens insättare om saken när den har underrättats om beslut som avses i 2 mom. Insättningsgarantifonden ska också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen ska också publiceras på finska och svenska i de största dagstidningarna.

För att den skyldighet som föreskrivs för insättningsgarantifonden i 2 mom. ska kunna fullgöras ska kreditinstitutets filial tillstålla fonden upplysningar om insättarna och deras fordringar enligt 1 mom. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte ge till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

21 §

Uteslutning av en filial till ett kreditinstitut från tredjeland ur insättningsgarantifonden

Om en filial till ett tredjelands kreditinstitut inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag, föreskrifter som meddelats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar, kan Finansinspektionen utesluta filialen ur fonden. Finansinspektionen ska höra Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan den fattar beslut om uteslutning.

En filial som avses i 1 mom. ska informera sina insättare om uteslutningen ur insättningsgarantifonden. Filialens inlåning före uteslutningen är skyddad tills den förfaller till betalning.

En filial som avses i 1 mom. ska genom en offentlig kungörelse, som också ska publiceras i de största dagstidningar som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina rättigheter.

22 §

Tystnadsplikt

Den som vid fullgörande av uppdrag som avses i detta kapitel eller som medlem, ersättare eller anställd hos eller på uppdrag av något av insättningsgarantifondens organ har fått kännedom om uppgifter om en inlåningsbanks eller ett till dess finansiella företagsgrupp eller till ett konglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat hörande företags eller någon annan persons ekonomiska ställning eller enskilda förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, får inte röja eller utnyttja informationen, om det inte har bestämts eller på behörigt sätt föreskrivits att den ska röjas eller om inte den i vars intresse tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke. Tystnadsplikten fortsätter att gälla även efter det att personen i fråga inte längre sköter uppgifterna.

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att lämna ut information.

15 kap.

Förfaranden vid kundtransaktioner

1 §

God banksed

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska kreditinstitut iakta god banksed.

Marknadsföring och avtalsvillkor

2 §

Marknadsföring

Ett kreditinstitut ska i sin marknadsföring ge kunden all den information om de marknadsförda produkterna som kan ha betydelse för kundens beslut om dessa.

Ett kreditinstitut får inte i sin marknadsföring lämna osanna eller vilseledande upplysningar eller annars använda något förfarande som är otillbörligt från kundens synpunkt eller som strider mot god sed. Bestämmelser om förfaranden som från konsumentens synpunkt är otillbörliga eller strider mot god sed finns även i 2 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978).

Marknadsföring som inte innehåller den information som är relevant för kundens finansiella säkerhet ska alltid anses vara otillbörlig.

3 §

Avtalsvillkor

Ett kreditinstitut får inte i sin verksamhet använda avtalsvillkor som inte har samband med kreditinstitutets verksamhet eller som med hänsyn till innehållet, parternas ställning eller förhållandena ska anses vara oskäliga från kundens synpunkt. Ett avtalsvillkor ska alltid anses vara oskäligt, om förvärv eller bruk av produkter som faller utanför kreditinstitutets verksamhetsområde, enligt en helhetsbedömning ur kundens synvinkel på ett osakligt sätt påverkar kundens kreditmöjlighet.

heter, ett avtals giltighetstid eller övriga avtalsvillkor eller om kundens rätt att ingå avtal med någon annan näringsidkare begränsas.

Kreditinstitutet ska till Finansinspektionen lämna in avtalsvillkoren för de standardavtal som det använder i sin verksamhet.

Mottagande av inlåning

4 §

Inlåningsbanks firma

I en inlåningsbanks firma ska ingå ordet "bank" eller en sammansättning där ordet "bank" ingår och bankens företagsform ska framgå av firman.

5 §

Marknadsföringsbegränsning

En inlåningsbank får inte i sin marknadsföring använda uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden garanterar för inlåning eller om annat motsvarande skydd eller om säkerhetsfondsskyddet på ett sätt som äventyrar stabiliteten på finansmarknaden eller insättarnas förtroende.

En inlåningsbank får i sin marknadsföring endast använda uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden garanterar för inlåning, om annat motsvarande skydd eller om det egna säkerhetsfondsskyddet.

En inlåningsbank får inte råda en kund att göra en insättning i en annan inlåningsbank. Sådan förmedling av inlåning får inte heller ordnas i samråd med en annan inlåningsbank eller genom eller med hjälp av bankens centralorganisation eller någon annan motsvarande sammanslutning eller på något annat sätt.

6 §

Kunders rätt till grundläggande banktjänster

En inlåningsbank får endast av vägande skäl vägra att öppna ett vanligt inlåningskonto och att bevilja instrument för användning av ett sådant konto eller vägra att sköta betaltjänstuppdrag för en fysisk person som lagligen vistas i en EES-stat. Skälet till väg-

ran ska ha samband med kunden eller med kundens tidigare beteende eller med en uppenbar avsaknad av något verkligt behov av ett kundförhållande. Kunden ska underrättas om orsaken till vägran.

Denna paragraf tillämpas inte om något annat följer av 18 § eller av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008).

7 §

Inlåningsavtal

Vid insättning av medel i en bank ska banken och den som öppnar kontot ingå ett avtal om insättningen. Identiteten hos den som öppnar kontot ska alltid kontrolleras och i avtalet ska antecknas tillräckliga uppgifter om den som öppnar kontot, om kontoinnehavaren och om vilka som har rätt att använda kontot.

Om ett särskilt bevis utfärdas över insättningen, ska detta ställas till viss man och kan endast transporteras på en namngiven person.

Om särskilda villkor tas in i det avtal som nämns i 1 mom. ska de även antecknas på beviset. Villkoren, med undantag för kontoinnehavarens förbehåll om rätten att förfoga över kontot, kan ändras eller återkallas endast med bankens samtycke.

8 §

Omyndig kontoinnehavare

En omyndig person som har fyllt 15 år kan själv med en inlåningsbank ingå inlåningsavtal om de medel som han eller hon enligt 25 § 1 mom. i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) eller på någon annan grund har rätt att förfoga över samt göra insättningar och uttag och även annars förfoga över insättningen. En intressebevakare kan emellertid med förmyndarmyndighetens samtycke överta förvaltningen av de insatta medlen, om den omyndiges intresse kräver det.

Om en insättning i en inlåningsbank har gjorts i en minst 15 år gammal omyndig persons namn på villkor att endast denne själv har rätt att lyfta medlen, förfogar den omyndige över de insatta medlen tillsammans

med sin intressebevakare. Undantag från villkoret får dock göras med tillstånd av domstol.

9 §

När skyldigheten att betala ränta upphör

När tio år har förflutit från utgången av det kalenderår då ett inlåningskonto i en inlåningsbank senast använts upphör inlåningsbankens skyldighet att betala ränta på de insatta medlen, om inte annat följer av kontovillkoren.

10 §

Kvittning

En inlåningsbank får inte med sin motfordran kvitta medel som finns på en privatpersons konto eller som anvisats bli betalda till privatpersonen och som enligt lag inte får utmätas. Före kvittningen ska banken reda ut om medlen kan utmätas. Kontoinnehavaren ska underrättas om ett kvittningsyrkande. En kvittning i strid med detta moment är ogiltig.

Om det inte är möjligt att utan oskäligt besvär reda ut om medlen är utmätningsbara får banken ändå kräva kvittning, om den i samband med kvittningsyrkandet skriftligen meddelar kontoinnehavaren att kvittningsrätten begränsats enligt 1 mom. och att kvittningen återgår enligt detta moment. Kvittningen återgår om kontoinnehavaren inom 14 dagar efter att ha fått kännedom om kvittningsyrkandet lägger fram utredning om att medlen inte är utmätningsbara. Om inte någon annan utredning kan läggas fram om tidpunkten för delfäendet av kvittningsyrkandet ska kontoinnehavaren anses ha fått del av detta den sjunde dagen efter att meddelandet om yrkandet avsändes. Kvittningen är ogiltig om kontoinnehavaren inte informeras enligt detta moment.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte när kontoinnehavarens konto debiteras med stöd av dennes uttryckliga fullmakt. En sådan fullmakt kan kontoinnehavaren återkalla när som helst. Andra avtal som minskar kontoin-

nehavarens rättigheter enligt denna paragraf är ogiltiga.

Utlåning

11 §

Maximal belåningsgrad

Ett kreditinstitut får bevilja i 7 kap. 7 § 4 punkten i konsumentskyddslagen avsedda bostadskrediter upp till den maximala belåningsgraden enligt denna paragraf. Med *belåningsgrad* avses i denna paragraf kreditens belopp i förhållande till det verkliga värdet av säkerheterna för krediten vid den tidpunkt då krediten beviljades.

Som säkerhet enligt 1 mom. beaktas inte personsäkerhet.

Kreditbeloppet enligt i 1 mom. får, då krediten beviljas, uppgå till högst 90 procent av det verkliga värdet av säkerheterna.

Med avvikelse från 3 mom. får lån för köp av en första bostad, då lånet beviljas, uppgå till högst 95 procent av det verkliga värdet av säkerheterna.

Finansinspektionen får i syfte att begränsa en exceptionell ökning av risker som hotar den finansiella stabiliteten besluta sänka belåningsgraderna enligt 3 och 4 mom. med högst 10 procentenheter. Finansinspektionen får också begränsa användningen av andra säkerheter än realsäkerheter för beräkning av belåningsgraden, om det behövs för hantering av riskerna enligt detta moment. Finansinspektionen ska kvartalsvis besluta huruvida beslut som har fattats med stöd av detta moment ska ändras eller om giltighetstiden ska förlängas. Finansinspektionen ska på sina webbsidor informera om principerna för tillämpningen av detta moment. På beredningen av beslut som avses i detta moment ska tillämpas 10 kap. 4 §.

Beslut om sänkning av belåningsgraden enligt denna paragraf träder i kraft tre månader efter att det fattats eller vid en senare tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer.

Finansinspektionen får meddela föreskrifter om hur de säkerheter som avses i denna paragraf och deras verkliga värde ska bestämmas och om sådana särskilda situationer där ett kreditinstitut får avvika från begränsningarna i 3 och 4 mom.

12 §

Vidarepansättning av säkerhet

Ett kreditinstitut får inte utan samtycke av säkerhetens ägare vidarepansätta en säkerhet som har överlåtits till kreditinstitutet.

13 §

Utlåning och placering i vissa fall

Beslut som gäller utlåning och därmed jämförbar annan finansiering till en fysisk person, ett företag eller en stiftelse som hör till ett kreditinstituts närmaste krets och beslut om placering i företag som hör till den närmaste kretsen samt de allmänna villkoren för sådan utlåning och sådana placeringar ska godkännas i kreditinstitutets styrelse. På villkoren för i denna paragraf avsedda andra affärstransaktioner än sedvanliga personalkrediter tillämpas 5 kap. 15 § 3 mom.

Till ett kreditinstituts närmaste krets hör

1) den som på grundval av ägande, optionsrätt eller lån mot konvertibla skuldebrev innehar eller kan inneha minst 20 procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller av det röstetal som dessa medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i ett företag som hör till kreditinstitutets koncern eller i ett företag som utövar bestämmande inflytande i kreditinstitutet, om inte det bolag som innehavet avser är av liten betydelse när det gäller hela koncernen,

2) medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd, medlemmarna och suppleanterna i styrelsen, verkställande direktören och dennes ställföreträdare, revisorerna, revisorssuppleanterna och den person i revisionssammanslutningens anställning som har huvudansvaret för revisionen, samt personer som har motsvarande ställning i företag som avses i 1 punkten,

3) minderåriga barn samt maken till en person som avses i 2 punkten eller den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande,

4) ett företag och en stiftelse där en person som avses ovan i detta moment ensam eller tillsammans med någon annan har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

Kreditinstitutet ska föra en förteckning över de fysiska personer, företag och stiftelser som avses i 2 mom. Uppgifterna i förteckningen och förändringar i dem samt de beslut eller villkor som gäller krediter som beviljats fysiska personer, företag och stiftelser som räknas upp i förteckningen samt placeringar i företag och som avses i 1 mom. ska anmälas till Finansinspektionen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om utlåning ska på motsvarande sätt tillämpas på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om registreringen av beslut som avses i 1 mom. och om den förteckning som avses i 3 mom. och om rapporteringen till Finansinspektionen av uppgifter som avses i det momentet. Finansinspektionen får dessutom meddela närmare föreskrifter om när ett i 2 mom. 1 punkten avsett bolag anses vara av liten betydelse när det gäller hela koncernen.

Bankhemlighet och kundkontroll

14 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ inom ett kreditinstitut eller företag inom samma finansiella företagsgrupp, inom en sammanslutning av kreditinstitut eller inom företag som kreditinstitutet anlitar som ombud eller inom något annat företag som agerar för kreditinstitutets räkning eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon av kreditinstitutets kunder eller hos kunder till företag som tillhör samma finansiella företagsgrupp eller samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som kreditinstitutet eller hos någon annan person med anknytning till kreditinstitutets eller företagets verksamhet eller om någons personliga förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla sa-

ken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Sekretessbelagda uppgifter får inte heller lämnas till bolagsstämma, principalmöte, andelsstämma eller fullmäktige eller till en hypoteksförenings stämma eller till aktieinnehavare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet.

Kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp är skyldiga att lämna upplysningar som avses i 1 mom. till åklagar- eller förundersökningsmyndigheterna för utredning av brott samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådana upplysningar.

Ett kreditinstitut har rätt att lämna information som avses i 1 mom. till en sådan börs som avses i lagen om handel med finansiella instrument, om informationen är nödvändig för att trygga den tillsynsuppgift som ålagts börsen. Ett kreditinstitut har samma rätt att lämna information till en i 3 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument avsedd marknadsplatsoperatör som motsvarar en börs och är verksam i en annan EES-stat.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. har ett kreditinstitut rätt att bedriva sådan kreditupplysningsverksamhet som normalt hör till dess affärsverksamhet.

Vad som föreskrivs i 7 kap. 14 § i lagen om andelslag gäller inte kreditinstitut eller företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet.

15 §

Utlämnande av information till företag inom samma finansiella företagsgrupp, finans- och försäkringskonglomerat eller sammanslutning

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som detta har rätt att lämna ut information som avses i 14 § till ett företag som hör till samma koncern, samma finansiella företagsgrupp eller samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda finans- och försäkringskonglomerat för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden, för marknadsföring samt för koncernens, grup-

pens eller finans- och försäkringskonglomeratets riskhantering, om mottagaren av uppgifterna omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen (523/1999) och inte heller uppgifter som baserar sig på registrering av betalningsuppgifter mellan en kund och ett företag som inte hör till konglomeratet.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan ett kreditinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som behövs för marknadsföring samt för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till ett företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som kreditinstitutet, om den som tar emot uppgifterna omfattas av tystnadsplikten enligt denna lag eller av motsvarande tystnadsplikt. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

Ett kreditinstitut har trots vad som föreskrivs ovan i denna paragraf rätt att till en i 14 § 1 mom. avsedd sammanslutning av kreditinstitut, vars medlem kreditinstitutet är, lämna ut information som behövs för sammanslutningens verksamhet. Vad som i 2 mom. och i detta moment föreskrivs om sammanslutningar av kreditinstitut tillämpas också på andelsbankernas och sparbankernas centrala finansiella institut.

16 §

Utlämnande av information till registerförare som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som detta har trots vad som föreskrivs i 14 § rätt att till en registerförare som bedriver kreditupplysningsverksamhet, för införande i kreditupplysningsregistret lämna ut information som behövs för specificering av en kunds gällande kreditavtal och garantiförbindelser samt upplysningar om obetalda kreditbelopp.

17 §

Utlämnande av information för forskningsändamål

En handling som innehåller information av det slag som avses i 14 § får lämnas ut för vetenskaplig forskning om minst 60 år har förflutit från dess tillkomst och om mottagaren skriftligen förbinder sig att inte utnyttja handlingen för att skada eller förringa vederbörande eller dennes närstående eller för att kränka de övriga intressen som sekretessen ska skydda.

18 §

Kundkontroll

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till kreditinstitutets finansiella företagsgrupp ska ha kännedom om sina kunder. Ett kreditinstitut och ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp ska dessutom känna till kundens verkliga förmånstagare och den person som handlar för kundens räkning, samt vid behov kontrollera dennes identitet. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan de system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

Ett kreditinstitut och ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp ska ha tillräckliga riskhanteringssystem för att bedöma de risker som kunderna medför för dess verksamhet.

I fråga om kundkontroll gäller dessutom vad som föreskrivs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om de tillvägagångssätt som ska iakttas vid kundkontroll enligt 1 mom. och om den riskhantering som avses i 2 mom.

19 §

Tillämpning av procedurbestämmelser på företag som hör till en finansiell företagsgrupp

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut tillämpas också på företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut.

AVDELNING V

**UTLÄNDSKA KREDITINSTITUTS
VERKSAMHET I FINLAND**

16 kap.

Utländska EES-kreditinstituts filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland

1 §

Utländska EES-kreditinstituts rätt att etablera filialer och tillhandahålla tjänster

Utländska EES-kreditinstitut får etablera filialer i Finland eller i övrigt i Finland tillhandahålla koncessionsenliga tjänster enligt 5 kap. 1 §.

2 §

Anmälan om filialetablering

Ett utländskt EES-kreditinstitut får etablera filial i Finland efter att tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har gjort en anmälan om detta till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den planerade filialens driftställe, affärsverksamhet och förvaltning samt om dess ansvariga personer, varav en ska utses till direktör för filialen.

I anmälan ska också nämnas de koncessionsenliga tjänster som avses i 1 § som kreditinstitutet tillhandahåller, kapitalbas och kapitaltäckning och det garantisystem som skyddar filialens insättares fordringar och hur täckande systemet är.

Ett utländskt EES-kreditinstitut ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som avses i 2 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs. Finansinspektionen kan till följd av planerade ändringar ändra föreskrifterna och villkoren i den anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen.

3 §

Inledande av en filials verksamhet

En filial får inleda sin verksamhet när det

utländska EES-kreditinstitutet har fått en anmälan som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i den paragrafen, då tidsfristen för behandling av anmälan har gått ut.

4 §

Begränsning och förbudande av en filials verksamhet

I 61 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om Finansinspektionens rätt att helt eller delvis förbjuda en filial att fortsätta med sin verksamhet.

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

1 §

Filialetablering

Tredjeländers kreditinstitut får via sina filialer i Finland tillhandahålla sådana tjänster som avses i 5 kap. 1 § och omfattas av den koncession som de beviljats enligt 2 §.

Tredjeländers kreditinstitut får dessutom öppna representationer i Finland.

2 §

Koncessionsansökan för en filial

Tredjeländers kreditinstitut som planerar kreditinstitutsverksamhet i Finland ska hos Finansinspektionen ansöka om koncession för filialetablering i Finland. Yttranden om ansökan ska begäras från Finlands Bank samt från insättningsgarantifonden, om kreditinstitutet tar emot inlåning, och från ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet tillhandahåller investeringstjänster.

Till ansökan ska fogas följande utredningar om kreditinstitutet:

- 1) ägande,
- 2) ledningens kompetens och tillförlitlighet,
- 3) förvaltning och intern kontroll,

4) riskhantering,

5) kapitaltäckning och likviditet samt hantering av kapitaltäckning och likviditetshantering,

6) lagstiftningen och finanstillsynen i hemstaten.

Till ansökan ska dessutom fogas behövliga utredningar om hur filialens förvaltning och verksamhet har organiserats, förfarandena för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism, om filialledningens kompetens och tillförlitlighet och om de tillgångar som står till filialens förfogande i Finland.

Genom förordning av finansministeriet får utfärdas bestämmelser om de kontaktuppgifter som ska uppges i ansökan och närmare bestämmelser om de utredningar som ska fogas till ansökan.

3 §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska bevilja koncession om

1) kreditinstitutets verksamhet inte väsentligen avviker från verksamhet som är tillåten för finländska kreditinstitut,

2) den lagstiftning som tillämpas på ett tredjelands kreditinstitut i dess hemstat stämmer överens med internationellt accepterade rekommendationer om finanstillsyn och förhindrande av att det finansiella systemet utnyttjas i kriminellt syfte,

3) det inte förekommer väsentliga avvikelser från denna lags krav när det gäller kreditinstitutets kapitaltäckning, stora exporeringar, likviditet, interna kontroll, riskhanteringssystem eller ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet,

4) kreditinstitutet också i övrigt står under tillräckligt effektiv tillsyn i hemstaten,

5) kreditinstitutet i Finland har tillgångar som åtminstone uppgår till det belopp som föreskrivs i 18 kap. 4 § 2 mom. för verksamhet av det slag som filialen bedriver,

6) filialens förvaltning har organiserats i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper,

7) filialens direktör uppfyller de krav som föreskrivs i 7 kap. 4 §,

8) filialen har tillräckliga förfaranden för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism.

Finansinspektionen ska besluta om koncessionen inom sex månader efter att ha mottagit ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de för avgörandet behövliga handlingarna och utredningarna. Koncessionsbeslutet ska dock alltid fattas inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen får, efter att ha hört sökanden, förena koncessionen med sådana begränsningar och villkor för filialens verksamhet som är nödvändiga för tillsynen. Efter att koncessionen har beviljats kan Finansinspektionen på ansökan ändra koncessionsvillkoren.

Om koncessionsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden överklaga. Överklagandet och behandlingen av det sker på samma sätt som vid överklagande av avslag. Sådant överklagande kan göras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärmyndigheten om beslutet i fall det har meddelats efter överklagandet. Bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns till övriga delar i förvaltningsprocesslagen.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska bankkommittén, insättningsgarantifonden och, om filialen tillhandahåller investerings tjänster, ersättningsfonden för investerarskydd om att koncession för en filial har beviljats.

4 §

Återkallande av koncessionen för en filial och begränsning av filialens verksamhet

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallande av koncessionen för en filial och om begränsning av filialens verksamhet. Dessutom ska Finansinspektionen utan dröjsmål återkalla koncessionen för en filial till ett tredjelands kreditinstitut då motsvarande myndighet i hemstaten har återkallat kreditinstitutets koncession.

En anmälan om återkallandet av koncessionen ska göras till Europeiska kommissio-

nen, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska bankkommittén och insättningsgarantifonden samt till ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet från tredjeland är medlem i fonden.

5 §

Avslutande av en filials verksamhet

Då Finansinspektionen återkallar koncessionen för en filial, ska filialens verksamhet omedelbart avslutas. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag ska tillämpas på tillsynen över filialen efter att den avslutat sin verksamhet, tills en anmälan som avses i 2 mom. har gjorts och filialens inlåning har betalats till insättarna.

Ett utländskt kreditinstitut ska utan dröjsmål efter det att verksamheten vid dess filial har avslutats underrätta de av sina borgenärer och gäldenärer vars fordringar eller skulder grundar sig på avtal som ingåtts genom förmedling av filialen, hur gäldenärerna kan fullfölja sina avtalsenliga förpliktelser och hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar efter det att verksamheten har avslutats. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet enligt detta moment.

Det som föreskrivs i denna paragraf tillämpas också på begränsning av verksamheten vid en filial med stöd av 4 § i detta kapitel eller 27 § i lagen om Finansinspektionen.

6 §

Öppnande av en representation samt dess verksamhet

Om ett tredjelands kreditinstitut planerar att öppna en representation i Finland ska den anmäla detta till Finansinspektionen. Av anmälan ska framgå representationens adress, vem som ansvarar för representationens verksamhet samt verksamhetens art och omfattning. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om den information som avses i detta moment och om anmälningsförfarandet.

Representationen får inte bedriva verksamhet som avses i 5 kap. 1 §.

Representationen kan inleda sin verksamhet när en anmälan enligt 1 mom. har gjorts.

7 §

Återkallande av en representations rätt att bedriva verksamhet

Finansinspektionen kan förbjuda en representation att fortsätta sin verksamhet i Finland, om en anmälan enligt 6 § inte har gjorts eller om anmälan är felaktig eller bristfällig eller om det i representationens verksamhet har förekommit väsentliga överträdelser av bestämmelser eller föreskrifter om finansmarknaden.

18 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

1 §

Utländska EES-kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster

Bestämmelser om tillämpningen av lagen om investeringstjänster på utländska EES-kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster finns i 1 kap. 5 § 1 och 2 mom. i lagen om investeringstjänster.

2 §

Tredjeländers kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster

Bestämmelser om tillämpning av lagen om investeringstjänster på tredjeländers kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster finns i 1 kap. 5 § 3 mom. i lagen om investeringstjänster.

3 §

Utländska kreditinstituts medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd

Bestämmelser om utländska kreditinstituts filialers medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd finns i 11 kap. 18—25 § i lagen om investeringstjänster.

4 §

Riskhantering, likviditet och kundinformationssystem

Ett utländskt kreditinstitut får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att de äventyrar filialens insättares intressen. En filial ska ha tillräckliga riskkontrollsystem i förhållande till sin verksamhet.

Ett utländskt kreditinstituts filials likviditet ska vara tillräckligt väl tryggad med hänsyn till dess verksamhet. Ett kreditinstitut från tredjeland ska dessutom i Finland kontinuerligt ha tillgångar på minst fem miljoner euro för filialens verksamhet. Kreditinstitutet ska se till att filialen klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Kreditinstitutet ska på begäran av Finansinspektionen presentera de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets styrelse eller motsvarande organ. Av principerna ska det även framgå hur tillsynen över filialens likviditet och över de risker som hänför sig till likviditeten har ordnats med hänsyn till arten och omfattningen av filialens affärsverksamhet.

Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut, i samarbete med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.

Filialen ska ha sådana kundinformationssystem som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet, så att filialen kontinuerligt kan ge sina kunder sådan information om kundrelationen som krävs enligt lag och avtal.

På filialer till tredjeländers kreditinstitut ska tillämpas vad som i 5 kap. 10 och 11 § föreskrivs om förutsättningar för utläggande av kreditinstitutsverksamhet på entreprenad.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om beräkning om de krav som föreskrivs i 2 mom.

5 §

Beredskap för undantagsförhållanden

Vad som i 5 kap. 16 och 17 § föreskrivs om beredskap för undantagsförhållanden och

ersättning för beredskapsrelaterade kostnader gäller också filialer till utländska kreditinstitut.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte filialer till utländska EES-kreditinstitut till den del filialen med stöd av lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat har säkerställt att dess uppgifter under undantagsförhållanden sköts i överensstämmelse med 1 mom. och presenterat en tillräcklig utredning om detta för Finansinspektionen.

6 §

Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden

På utländska kreditinstituts filialer och på utländska kreditinstitut som annars i Finland tillhandahåller tjänster som avses i 5 kap. 1 § ska, om inte något annat följer av lag, tillämpas 1 kap. 9 § samt 15 kap. 1—3 och 5—12 §.

Då denna lag tillämpas på utländska kreditinstitut, betraktas som inlåning också sådana på konto registrerade återbetalbara medel som tagits emot från allmänheten och som ska ersättas inom ramen för ett utländskt insättningsgarantisystem.

Ett utländskt kreditinstitut ska i sin marknadsföring uppges sitt namn och sin hemstat.

7 §

Tystnadsplikt och kundkontroll

På tystnadsplikten, rätten att lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten när det gäller anställda vid utländska kreditinstituts filialer och representationer samt på kundkontroll och utövande av representationers kreditupplysningsverksamhet tillämpas 15 kap. 14—18 § och 21 kap. 4 §.

Filialer och representationer har trots 1 mom. rätt att ge myndigheter eller andra tillsynsansvariga i det kreditinstituts hemstat som de företräder och kreditinstitutets revisorer den information som ska lämnas i enlighet med vad som föreskrivs eller på behörigt sätt bestäms.

8 §

Bokslut och kompletterande information

En filial till ett utländskt kreditinstitut ska offentliggöra kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. De ska publiceras på finska eller svenska, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar tillstånd att de offentliggörs på något annat språk.

Utöver bokslutsuppgifterna har Finlands Bank rätt att för fullgörande av sin uppgift få motsvarande uppgifter av utländska kreditinstituts filialer som de har rätt att få av kreditinstitut som har fått koncession i Finland. Finansinspektionens rätt att få information regleras i lagen om Finansinspektionen.

9 §

Handelsregisteranteckningar

Anmälningar om utländska kreditinstituts filialer ska lämnas till handelsregistret. Bestämmelser om hur anmälan ska göras finns i handelsregisterlagen (129/1979).

Trots vad som föreskrivs om firma någon annanstans i lag, kan ett utländskt EES-kreditinstitut i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat.

Patent- och registerstyrelsen kan kräva att firman förses med ett förtydligande tillägg, om den inte klart skiljer sig från firmor med bättre företrädesrätt eller om det finns risk för att firman förväxlas med en firma eller ett varumärke som någon annan redan har ensamrätt till i Finland.

10 §

Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial

För verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial svarar filialens direktör, som också företräder kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

En juridisk person eller en minderårig eller en person för vilken en intressebevakare har

förordnats, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs får inte vara direktör för en filial. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om näringsförbuds inverkan på behörigheten.

På direktörer för filialer till tredjeländers kreditinstitut ska tillämpas vad som i 7 kap. föreskrivs om kreditinstituts verkställande direktör och verkställande ledning.

Direktörer för filialer till tredjeländers kreditinstitut och andra som har rätt att teckna filialens firma ska vara bosatta i Finland, om inte Finansinspektionen beviljar undantag från denna skyldighet.

11 §

Delgivning

Stämningar och andra delgivningar anses ha tillställts ett utländskt kreditinstitut när de har delgetts en person som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda kreditinstitutet.

Om ingen av det utländska kreditinstituts företrädare som avses i 1 mom. är antecknad i handelsregistret, kan delgivningen ske genom att handlingarna överlämnas till någon av kreditinstituts anställda eller, om en sådan person inte påträffas, till polismyndigheten på den ort där kreditinstituts filial är belägen, med iakttagande av vad som dessutom föreskrivs i 11 kap. 7 § 2—4 mom. i rättegångsbalken.

12 §

Utländska kreditinstituts filialdirektörers skadeståndsskyldighet

Direktören för ett utländskt kreditinstituts filial är skyldig att ersätta skada som han eller hon i sin verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat filialens kunder eller andra, genom att bryta mot denna lag eller andra bestämmelser om filialens verksamhet.

I fråga om jämkning av skadestånd och skadeståndsansvarets fördelning mellan två eller flera ersättningsskyldiga iakttas 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

13 §

Finansinspektionens rätt att företräda insättare mot utländska insättningsgarantifonder

Om ett utländskt kreditinstitut inte i enlighet med inlåningsavtalet har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i det utländska kreditinstituts finländska filial, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

Efter att ha fått en anmälan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål framställa krav på ersättning för inlåningen hos den behöriga utländska insättningsgarantifonden eller någon annan myndighet som ansvarar för insättningsgarantin. Finansinspektionen har rätt att föra talan på de i 1 mom. avsedda insättarnas vägnar mot den insättningsgarantifond eller någon annan utländska myndighet som avses i detta moment.

19 kap.

Omstrukturering och avveckling av utländska kreditinstitut

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *omstruktureringsåtgärder* åtgärder som grundar sig på ett myndighetsbeslut och som syftar till att trygga eller återställa ett utländskt kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet,

2) *likvidationsförfarande* ett förfarande som gäller alla borgenärer, som grundar sig på ett myndighetsbeslut och vars syfte är att kreditinstituts tillgångar under myndighetens tillsyn omvandlas i pengar; med likvidationsförfarande avses även ett förfarande som avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,

3) *rekonstruktör* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera omstruktureringsåtgärder,

4) *förvaltare* en person eller ett organ som utses av en myndighet och vars uppgift är att administrera ett likvidationsförfarande.

2 §

Erkännande av omstruktureringsåtgärder och likvidationsförfaranden

Ett beslut som fattats enligt lagstiftningen i ett utländskt EES-kreditinstituts hemstat om att inleda omstruktureringsåtgärder eller likvidationsförfarande som gäller kreditinstitutet ska tillämpas också på kreditinstitutets filial i Finland.

Om finansministeriet, Finlands Bank eller Finansinspektionen anser att en omstruktureringsåtgärd som gäller ett utländskt EES-kreditinstituts filial bör inledas, ska de underrätta tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om detta. Underrättelsen ska delges av Finansinspektionen.

3 §

Rekonstruktörer och förvaltare

Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare för ett utländskt EES-kreditinstitut ska visas genom en bestyrkt kopia av det ursprungliga utnämningsbeslutet eller med något annat intyg som utfärdats av en myndighet i kreditinstitutets hemstat. Det kan krävas en laggill översättning av beslutet eller intyget till finska eller svenska.

Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland utöva alla de befogenheter som de har rätt att utöva i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat. Rekonstruktören och förvaltaren har rätt att i Finland anlita ett biträde som utsetts enligt lagstiftningen i kreditinstitutets hemstat.

Rekonstruktören och förvaltaren ska i samband med sin verksamhet i Finland följa finsk lag, i synnerhet när det gäller omvandling av tillgångar till pengar och information om förfarandet till de anställda.

4 §

Antecknande i register

Om inledandet av en omstruktureringsåtgärd eller ett likvidationsförfarande med stöd av finsk lag ska antecknas i ett register, ska

den register-ansvarige på begäran av rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan berörd myndighet eller person i det utländska EES-kreditinstitutets hemstat, i registret anteckna att en omstruktureringsåtgärd eller ett likvidationsförfarande enligt 2 § som gäller kreditinstitutet har inletts.

5 §

Ansökan om försättande i konkurs

Egendom som tillhör ett tredjelands kreditinstitut kan i Finland avträdas till konkurs genom beslut av direktören för kreditinstitutets filial. Innan konkursansökan lämnas in ska kreditinstitutet underrätta Finansinspektionen om saken.

När en borgenär ansöker om att ett tredjelands kreditinstitut ska försättas i konkurs ska domstolen utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ansökan. Domstolen ska skjuta upp behandlingen av ärendet med högst en månad, om Finansinspektionen framställer en begäran om detta inom en vecka efter mottagandet av den underrättelse som avses i detta moment.

6 §

Underrättelse om konkurs och om återkallande av koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de EES-stater där ett tredjelands kreditinstitut har etablerat filial eller tillhandahåller tjänster om beslut som gäller inledande av konkurs enligt 5 § och om konkursens följder samt om beslut som gäller återkallande av koncession.

Finansinspektionen och konkursförvaltaren ska i tillräcklig utsträckning samarbeta med de behöriga myndigheterna och förvaltarna i de andra EES-stater där kreditinstitutet från tredjeland har etablerat en filial som finns upptagen på den lista som årligen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

7 §

Bestämmelser om tillämplig lag i fråga om konkurs inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

På val av tillämplig lag i fråga om en sådan konkurs som avses i 5 § inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillämpas 24 a—24 k § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

8 §

Temporärt avbrytande av verksamheten vid en filial till ett tredjelands kreditinstitut

Finansinspektionen kan för högst en månad avbryta verksamheten vid en filial till ett tredjelands kreditinstitut som är berättigat att ta emot inlåning, om det är uppenbart att en fortsättning av verksamheten allvarligt skulle skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen. Finansinspektionen kan av särskilda skäl fatta beslut om att avbrottet ska fortgå högst en månad i sänder, dock högst tills sex månader har förflutit från det beslut som avses i detta moment.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-stater där ett kreditinstitut som avses i 1 mom. har en filial om ett avbrott i verksamheten och om förfarandets eventuella följder. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upphört.

Det ombud som avses i 5 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet ska utan dröjsmål informera om avbrytandet av verksamheten i Europeiska unionens officiella tidning. En motsvarande underrättelse ska göras när avbrottet har upphört av en annan orsak än till följd av att den tidsfrist som anges i avbrottsbeslutet har löpt ut. Underrättelsen om att detta förfarande har inletts ska också innehålla information om förfarandets syfte, den tillämpliga lagstiftningen, tidsfristerna för att överklaga och den myndighet som är behörig att pröva ett överklagande. Avbrytandet av verksamheten är dock gällande oberoende av om informationen har offentliggjorts eller inte.

I fråga om avbrytandet av verksamheten iakttas i övrigt det som i 1—3 kap., 11 § 1 mom. och 5 kap. i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet, med undantag för 1 och 1 a § i den lagen, föreskrivs om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet. Den lagens bestämmelser om finansministeriet gäller på motsvarande sätt Finansinspektionen. Innan ett beslut om avbrytande av verksamheten fattas eller återkallas ska Finansinspektionen dessutom, utöver det som föreskrivs i den lagen, höra finansministeriet.

9 §

Överklagande av beslut om att temporärt avbryta verksamheten vid en filial till ett tredjelands kreditinstitut

Finansinspektionens avbrottsbeslut enligt 8 § får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom 30 dagar efter det att beslutet har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. Bestämmelser om överklagande finns till övriga delar i 73 § 1 och 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

AVDELNING VI

PÅFÖLJDER

20 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras för försummelse att iakttas och för överträdelse av följande bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

1) bestämmelserna i 1 kap. 9 § 2 mom. i denna lag som gäller användning av ordet "inlåning" vid marknadsföring och i 2 kap. 4 § som gäller användning av ordet "bank" i firma eller annars i verksamheten,

2) bestämmelserna i 5 kap. 1 § i denna lag

som gäller affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker och i 2 § om affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag,

3) bestämmelserna i 5 kap. 13 § i denna lag som gäller förvärv av bestämmande inflytande i ett utländskt företag,

4) bestämmelserna om upprättande och offentlighöörande av bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut och delårsrapport i 2 kap. 3 § 2 mom. och 12 kap. i denna lag, i 8 kap. i aktiebolagslagen och i 8 kap. i lagen om andelslag,

5) de bestämmelser om slutredovisning i samband med kreditinstituts fusion, delning och likvidation som ingår i aktiebolagslagen, lagen om andelslag och sparbankslagen, de bestämmelser om kreditinstituts likvidation och konkurs som ingår i 20 kap. i aktiebolagslagen, i 6 kap. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i 8 kap. i sparbankslagen, i 23 kap. i lagen om andelslag, i 7 kap. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform samt i 5 kap. i lagen om hypoteksföreningar,

6) bestämmelserna i 5 kap. 6 § i denna lag om finansiering och mottagande som pant av finansiella instrument som hör till kapitalbasen samt Finansinspektionens beslut om begränsning av utdelning enligt 30 § i lagen om Finansinspektionen,

7) bestämmelserna i 15 kap. 11 § i denna lag som gäller maximal belåningsgrad,

8) bestämmelserna i 18 kap. 4 § 2 mom. i denna lag som gäller skyldigheten för filialer till kreditinstitut från tredjeland att i Finland förvara tillgångar som föreskrivs i det momentet,

9) sparbankslagens bestämmelser om utfärdande av grundfondsbevis, optionsbevis, interimbevis och grundfondsemissionsbevis samt om förande och framläggande till påseende av grundfondsandelsbok och förteckning över grundfondsandelsägare, de bestämmelser i lagen om andelslag som gäller framläggande av andelsstämmans och fullmäktigesammanträdetts protokoll samt förande och framläggande av medlems- och ägarförteckning samt aktiebolagslagens bestämmelser om förande och framläggande av aktiebok och aktieägarförteckning, framläggande av bolagsstämmans protokoll samt bestämmel-

serna i 18 kap. 2 § 1 mom. i aktiebolagslagen om anmälan till bolaget om inlösenrätt och inlösensskyldighet.

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., dessutom

1) bestämmelserna i 2 kap. 1 § i denna lag som gäller koncessionsplikt för kreditinstitutsverksamhet och i 2 kap. 2 § om kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel samt Finansinspektionens beslut att enligt 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen återkalla eller begränsa en koncession,

2) bestämmelserna i 3 kap. 1 § i denna lag som gäller skyldighet att anmäla förvärv och överlåtelse av aktier och andelar samt beslut om förbud mot förvärv av ägarandelar enligt 32 a § i lagen om Finansinspektionen och beslut enligt 32 c § i den lagen om begränsning av rättigheter som är baserade på aktier och andelar,

3) bestämmelserna i 7 kap. 1—5 § och 6 § 1 mom. i denna lag som gäller förvaltnings- och styrningssystem, i 8 kap. 3—14 § som gäller ersättningar och i 9 kap. 2—21 § som gäller riskhantering,

4) bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts tillgångar i 11 kap. 8 § i denna lag, i aktiebolagslagen, i lagen om andelslag, i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i lagen om andelslag och andra kreditinstitut i andelslagsform, i sparbankslagen och i lagen om hypoteksföreningar,

5) bestämmelserna i 15 kap. 18 § i denna lag som gäller kundkontroll,

6) bestämmelserna om kundkontroll i 6—9 och 17—21 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och om finansiering av terrorism, om bevarande av uppgifter om kundkontroll i 10 § i den lagen samt om rapporteringsskyldighet i 23 och 24 § i den lagen.

Påföljdsavgift enligt 1 mom. 4, 5 och 9 punkten samt 2 mom. 4 och 6 punkten får inte påföras andra än kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut samt personer som hör till ledningen för respektive juridiska person och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom. i denna paragraf, följande bestämmelser i EU:s tillsynsförordning:

1) bestämmelsen i artikel 99.1 om rapportering av kapitalbaskrav,

2) bestämmelsen i artikel 101 om rapportering av uppgifter om nationella fastighetsmarknader,

3) bestämmelsen i artikel 394.1 om rapportering av stora exponeringar mot kunder,

4) bestämmelsen i artikel 395.1 och 395.3—8 om begränsning av stora exponeringar mot kunder,

5) bestämmelsen i artikel 405 om överföring av kreditrisken i en värdepapperiseringsposition,

6) bestämmelsen i artikel 412 om likviditetstäckningskrav,

7) bestämmelsen i artikel 415.1 och 415.2 om rapportering av likviditetsuppgifter,

8) bestämmelsen i artikel 430.1 om rapportering om bruttosoliditetsgraden,

9) bestämmelsen i artiklarna 431.1—3 och 451.1 om kraven på offentliggörande.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1, 2 och 4 mom. i denna paragraf, dessutom de närmare bestämmelser och föreskrifter samt förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning och som avses i nämnda moment.

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning vars förpliktelser har åsidosatts genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. Ett villkor för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

2 §

Påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder

I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om påförande, offentliggörande

och verkställighet av administrativa påföljder samt om behandling av ärenden i marknadsdomstolen.

21 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

1 §

Skadeståndsskyldighet

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av dess förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligt eller av vårdslöshet har orsakat kreditinstitutet.

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av dess förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta också skada som de i sitt uppdrag uppsåtligt eller av vårdslöshet har orsakat aktieägare, medlemmar, andelsägare, innehavare av grundfondsbevis eller andra personer genom överträdelse av EU:s tillsynsförordning, förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet, denna lag eller en förordning som utfärdats eller en föreskrift av Finansinspektionen som meddelats med stöd av den, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, sparbankslagen, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, lagen om hypoteksbanksverksamhet, lagen om hypoteksföreningar, lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet eller kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar. I revisionslagen föreskrivs om revisorers ersättningsansvar.

Om skadan har orsakats genom överträdelse av författningar som avses i 2 mom. eller bestämmelser i bolagsordningen eller stadgarna anses den ha orsakats av vårdslöshet, om inte den som är ansvarig för förfarandet visar att han eller hon har iakttagit omsorgsfullhet. Detsamma gäller skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en person som enligt 15 kap. 13 § hör till kreditinstitutets närmaste krets.

Ett kreditinstituts aktieägare, en sparbanks principaler och en andelsbanks medlemmar eller fullmäktige är skyldiga att ersätta skada som de genom att medverka till överträdelse av de författningar, den bolagsordning eller de stadgar som avses i 2 mom. uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat kreditinstitutet, aktieägare, medlemmar, andelsägare, innehavare av grundfondsbevis eller andra personer. Skada som har orsakats genom en åtgärd till förmån för en person som enligt 15 kap. 13 § hör till kreditinstitutets närmaste krets anses ha orsakats av vårdslöshet om inte aktieägaren, principalen eller andelsbankens medlem eller fullmäktige visar att de har iakttagit omsorgsfullhet.

Vid jämkning av skadestånd samt fördelning av skadeståndsansvar mellan två eller flera ersättningsskyldiga iakttas 2 och 6 kap. i skadeståndslagen.

I lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i sparbankslagen och i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om väckande av skadeståndstalan för kreditinstitut i aktiebolagsform, för sparbanker och för kreditinstitut i andelslagsform.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska också tillämpas på företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut, om skadan har orsakats genom överträdelse av denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller en föreskrift som Finansinspektionen har meddelat med stöd av denna lag.

2 §

Kreditinstitutsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) i samband med marknadsföring använder ordet "inlåning" i strid med 1 kap. 9 § 2 mom. eller i sin firma eller annars i sin verksamhet använder ordet "bank" i strid med 2 kap. 4 §,

2) bedriver kreditinstitutsverksamhet utan koncession enligt 2 kap. 1 § eller i strid med ett sådant beslut om återkallande av koncessionen som avses i 26 § i lagen om Finansin-

spektionen eller i strid med ett sådant beslut om begränsning av den koncessionsenliga verksamheten som avses i 27 § i den lagen,

3) i strid med 2 kap. 2 § från allmänheten tar emot medel som ska återbetalas på anfordran, eller

4) bryter mot vad som i 5 kap. 1 § föreskrivs om affärsverksamhet som är tillåten för inlåningsbanker eller i 2 § om affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag,

ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *kreditinstitutsbrott* dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.

3 §

Brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel

Den som uppsåtligen

1) delar ut ett kreditinstitut eller ett till dess finansiella företagsgrupp hörande företags medel i strid med denna lag, aktiebolagslagen, lagen om andelslag, lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, sparbankslagen, lagen om hypoteksföreningar eller i strid med beslut som Finansinspektionen meddelat med stöd av lag, eller

2) i strid med 5 kap. 6 § beviljar lån, ställer säkerhet eller som pant tar emot egna eller moderföretagets aktier, andelar, kapitallån, debenturer eller därmed jämförbara åtaganden,

ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs på något annat ställe i lag, för *brott mot bestämmelserna om utdelning av kreditinstituts medel* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

4 §

Brott mot tystnadsplikt

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 7 kap. 6 § 1 mom., 15 kap. 14 och 17 § och 18 kap. 7 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för

gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag.

22 kap.

Tillsynsbefogenheter

1 §

Förbuds- och rättelsebeslut

Finansinspektionen kan förbjuda den som handlar i strid med denna lag att fortsätta eller upprepa det lagstridiga förfarandet samt samtidigt ålägga denne att återkalla, ändra eller rätta förfarandet, om detta ska anses vara behövligt för uppnående av målen för tillsynen över finansmarknaden.

2 §

Vite

Finansinspektionen kan förena förbud eller beslut som avses i 1 § med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

AVDELNING VII

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

23 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

1 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 15 augusti 2014. Genom denna lag upphävs kreditinstitutslagen (121/2007).

En hänvisning till den upphävda kreditinstitutslagen någon annanstans i lag avser efter lagens ikraftträdande en hänvisning till denna lag.

2 §

Övergångsbestämmelser om kapitalkonserveringsbuffertar och kontracykliska buffertkrav samt buffertkrav för systemviktiga institut

Kreditinstituten ska från och med den 1 januari 2015 uppfylla de krav som gäller kapitalkonserveringsbuffertar enligt 10 kap. 3 § 3 mom.

Finansinspektionen kan från och med den 1 januari 2015 ställa kontracykliska buffertkrav enligt 10 kap. 4 § 3 mom.

På avdrag från kapitalbasen av de poster som avses i artikel 36.1 i i EU:s tillsynsförordning tillämpas före den 1 januari 2016 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. Därefter ska av skillnaden mellan det avdrag som beräknas i enlighet med EU:s tillsynsförordning och det mindre avdrag som beräknas enligt den upphävda kreditinstitutslagen 25 procent beaktas från och med den 1 januari 2016, 50 procent från och med den 1 januari 2017, 75 procent från och med den 1 januari 2018 samt 100 procent från och med den 1 januari 2019.

Buffertkravet för globalt systemviktiga institut enligt 10 kap. 7 § tillämpas från och med den 1 januari 2016 så att 25 procent av kravet ska vara uppfyllt från och med den nämnda tidpunkten, 50 procent från och med den 1 januari 2017, 75 procent från och med den 1 januari 2018 samt 100 procent från och med den 1 januari 2019. Det buffertkrav för andra systemviktiga institut som anges i 10 kap. 8 § tillämpas från och med den 1 januari 2016.

3 §

Övriga övergångsbestämmelser

Den upphävda kreditinstitutslagens 22—29 och 40—43 § ska tillämpas i stället för 3 och 4 kap. i denna lag tills ECB övertar de tillsynsuppgifter som gäller de bestämmelserna, i enlighet med artikel 33.2 eller 33.3 i SSM-förordningen.

Lagens 10 kap. 12 § och 12 kap. tillämpas från och med den 1 januari 2015. På institutets bokslut och på uppgifter som offentliggörs i samband med bokslutet tillämpas före

nämnda tidpunkt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Bestämmelsen i 8 kap. 7 § 3 mom. om maximiandel för rörliga ersättningar och bestämmelsen i 8 kap. 8 § om bolagsstämmans beslutsförfarande ska tillämpas på rörliga ersättningar som förfaller till betalning eller

tjänas in efter att denna lag trätt i kraft.

Lagens 15 kap. 11 § tillämpas från och med den 1 juli 2016.

De föreskrifter som Finansinspektionen meddelat med stöd av den upphävda kreditinstitutslagen förblir i kraft.

Helsingfors den 8 augusti 2014

Republikens President

SAULI NIINISTÖ

Näringsminister *Jan Vapaavuori*